

NOVI ZDRAVNIK

GLASILO OBCINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LASKO, SLOVENSKE
KONJICE, SENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

GLAS ZA DELEGATE

Danes, v četrtek, bomo volili delegacije za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti v delovnih organizacijah, v nedeljo pa v krajevnih skupnostih, na terenu. Volilni odbori so sredi živahnih priprav. Organizacijske in tehnične priprave, vključno z volilnimi komisijami in volilnimi odbori, volijo osnovne sindikalne organizacije in krajevne konference SZDL s pomočjo ustreznih skupščinskih organov. Kadrovske del aktivnosti je že sklenjen in po sorazmerno kratkih političnih pripravah bomo spet stopili na volišča, da zaokrožimo naš delegatski sistem. Žal je zmanjkalo časa za obširno pojasnjevanje in utemeljevanje, zakaj moramo tudi samoupravne interesne skupnosti zgraditi po delegatskem načelu. To je škoda. Kajti v nekaterih sredinah si še niso na jasnem, zakaj moramo po spomladanskih volitvah, ko smo volili delegacije v TOZD in v krajevnih skupnostih za tri skupščinske zbornice, ponovno na volišča. No, takih vprašanj ni mnogo. Vendar dokazujejo, da še vedno nismo dovolj storili za idejnopolično usposabljanje delavcev in občanov o osnovah, pomenu, delovanju delegatskega sistema. Naša pozornost je sedaj namenjena pretežno k delegatom. Toda krog te pozornosti bomo morali razširiti.

Ob sprejemu nove ustave smo zapisali, da je delegatsko načelo osnova našega političnega sistema. Skupščinski zbori že delajo tako, da delegacije iz TOZD in KS pošiljajo delegate na zasedanje zborov. V treh sredinah dogovarjanja in odločanja, v delovni organizaciji, v krajevnih skupnostih in v skupščini, še delamo po novem. Po delegatsko. Toda prvi korak uveljavljanja ustave je zahteval še drugega.

V ustavi smo namreč zapisali, da s pristojnimi zbori enakopravno odločajo skupščine samoupravnih interesnih skupnosti — na področju vzgoje in izobraževanja, raziskovalne dejavnosti, zdravstva in socialnega varstva. Samoupravne interesne skupnosti moramo zato do konca tega leta konstituirati, ustanoviti in organizirati delegatsko. Zato gremo danes in v nedeljo na volišča. Izvolili bomo splošne delegacije, ki bodo pošiljale delegate v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti za vzgojo in izobraževanje, raziskovalno dejavnost, kulturo, zdravstvo in socialno varstvo. Delegacije za samoupravne interesne skupnosti pa ne bodo pošiljale delegatov le v pet »zborovskih« skupnosti, torej v tiste, katerih skupščine bodo večkrat na leto skupaj s skupščinskimi zbori odločale o pomembnih vprašanjih našega dela in življenja. Samoupravnih interesnih skupnosti vse več. Tako bo delegacija baza za zvezo med krajevno skupnostjo, temeljno organizacijo združenega dela in interesnimi skupnostmi, ker delovni ljudje in občani združujemo interese in napore za boljši družbeni standard. Kjer se dogovarjamo, kako bomo razvijali taka področja, ki neposredno posegajo v življenje vsakega človeka — to so šolstvo, zdravstvo, kultura, otroško varstvo in drugo.

Delegacija za pošiljanje delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti (te bodo imele dva zborna izvajalcev in porabnikov) zaokrožajo proces podružabljanja, odločanja in neposrednega dogovarjanja med delavci v združenem delu. Delegatska baza je strnjena — od krajevne skupnosti in TOZD do občinske skupščine in do samoupravnih interesnih skupnosti.

S spomladanskimi volitvami smo delegatsko hišo zgradili do polovice. Sedaj jo dograjujemo. Pokrili jo bomo, ker ne bo več samoupravne organizacije ali skupnosti, ki ne bi bila spletena iz delegatskih vezi. V TOZD bomo imeli torej najmanj dve delegaciji — ena bo delegirala delegate za zbor združenega dela občinske skupščine, druga pa v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti. Tako bo vse več delavcev in občanov, ki bodo neposredno delegatsko pritegnjeni v samoupravno obliko in sprejemanje odločitev. Ves samoupravni proces »znanjega« družbenega odločanja, zunaj TOZD in KS, bo rasel iz delegatske baze.

Pomen današnjih in nedeljskih volitev je torej izjemen prav zaradi tega, ker bomo razširili in utrdili delegatske poti. Tudi samoupravne interesne skupnosti, kot prostor svobodne menjave dela in združevanja interesov, bodo poslej središče srečanj in dela delegatov iz naših delovnih in življenjskih okolij.

Tudi današnji in nedeljski glas na volitvah je »da« za novo ustavo.

JOZE VOLFAND

Z UREDNIKOVE MIZE

Kolegi v uredništvu so me dobro nadomestili v času, ko sem potoval okoli sveta. Sedaj smo spet kompletni. V NT in RC vam bomo postregli s čimboljšim branjem in poslušanjem, še posebej, ker se vsi že pomalem oziramo k Silvestrovemu. Tudi stenski novoletni koledar, ki ga boste dobili z NT v eni prihodnjih števil, bo to potrdil.

V NT danes objavljamo več zapisov o volitvah delegacij za samoupravne interesne skupnosti. V delovnih organizacijah volimo danes, na terenu pa v nedeljo. Da ne boste pozabili na vaš glas!

Zelo živo bo v nedeljo v Zalcu. Referendum so pripravljali zelo skrbno. Program je doživel v javni razpravi nekatere spremembe, tako da zares predstavlja dogovor žalskih občanov in delovnih ljudi za hitrejši razvoj občine. Z RC vas bomo v nedeljo sproti obveščali, kako bodo Zalcani izrekli svoj referendumski glas za nove šole, vrte in druge objekte družbenega standarda.

Teden domačega filma v Celju je vse bliže. V sredo zvečer bo slovesna premiera Gimnazije. V četrtek premiera novega slovenskega filma Pomladni veter. Ne zamudite enkratne priložnosti, da si v enem tednu ogledate kar sedem premiernih filmov in več drugih domačih filmov. Na premierah bodo tudi filmski ustvarjalci. Ali ste zadovoljni z rubriko Zdravnik odgovarja — svetuje? VAS UREDNIK

Minuli četrtek so direktorji gospodarskih organizacij iz žalske občine podpisali družbeni dogovor o izločanju sredstev za referendumsko izgradnjo v prihodnjih letih. Podpisali so se udeležili predstavniki vseh delovnih organizacij v občini, kar vnovič izpričuje enotnost v pripravah in potrjevanju programa referenduma. — Le še tri dni nas loči od referenduma, na katerem se bodo za svoj prispevek v prihodnjih petih letih odločali tudi občani. Skoraj 9000 občanov, ki so zaposleni, se je enkrat že odločilo »ZA« in tako pooblastilo predstavnike svojih organizacij za podpis družbenega dogovora. Zato smo lahko prepričani, da bodo tudi v nedeljo občani glasovali »ZA« in s tem izpričali svojo pripravljenost, da s samoprispevkom rešijo skupne probleme.

Foto: TONE TAVČAR

ŽALEC: SADOVI ENOTNOSTI

Minuli teden so se v kulturnem domu na Polzeli sestali delegati vseh treh zborov žalske občinske skupščine na svečani seji posvečeni dnevu republike. Svečano sejo so izkoristili tudi za podpis družbenega dogovora o združevanju sredstev gospodarskih organizacij v občini za referendumsko izgradnjo. Poudariti moramo, da so se podpisali družbenega dogovora udeležili predstavniki vseh delovnih kolektivov v občini in da so dogovor tudi vsi, razen Ferralita, kjer se še vedno ni sestal delavski svet, da bi dokončno sklepali o podpisu dogovora, podpisali. To pa je enotnost, na katero velja opozoriti. V občini je namreč zaposlenih nad 9.000 delavcev, ki so v svojih TOZD razpravljali o programu referendumske izgradnje in pri tem izpričali veliko enotnost. Ni bilo namreč težko spoznati pomena, ki ga imajo urejene družbene dejavnosti za razvoj gospodarstva v neposrednem ali posrednem smislu. In če so to znali spoznati delavci v TOZD ni bojati, da svojega interesa ne bi spoznali tudi občani v krajevnih skupnostih, saj referendumska izgradnja še bolj neposredno rešuje njihove probleme.

Pri referendumu, ki bo v občini v nedeljo torej v bistvu ne gre za nič drugega kot za potrjevanje volje delovnih ljudi v gospodarskih organizacijah. Ti so se zavestno odločili za izdajanje in združevanje 1,5 odst. od družbenega proizvoda svojih TOZD. Ta denar pa bo zadostoval za financiranje več kot dveh tretjin programa izgradnje. Občanom ostane torej le to, da se odločijo še za svoj prispevek, ki bo dal denar za preostalo tretjino referendumske izgradnje.

Odločitev za občane torej ne bo pretežka, še posebej sedaj ne, ko so delovni ljudje svojo solidarnost in enotnost že izpričali.

—stab—

TEDEN DOMAČEGA FILMA

Teden domačega filma v Celju bo osrednja slovenska kulturna filmska manifestacija in velik dogodek za celotno celjsko območje. V sredo zvečer, 11. decembra, se bo Stan-ko Jost v Metropoli predstavil z Gimnazijko. V četrtek pa bo v Unionu ob 19.30 premiera Pomladnega vetra. Vse predstave v Unionu se bodo začele pol ure prej, ker se bodo na premieri poklonili celjskemu občinstvu tudi glavni ustvarjalci posameznih filmov. Filmi se bodo zvrstili takole: Pomladni veter, Kapetan Mikula mali, Derviš in smrt, Pastirec (zaradi mlajšega občinstva bo predstavitev igralcev izjemoma ob 17.30), Deps, Let mrtve ptice in Strah. Celjski delovni kolektivi so prevzeli pokroviteljstvo nad posameznimi premierami: Aero, Tkanina, Tehnomercator in Moda. Glavni pokrovitelj Tedna domačega filma pa je celjska Kovinotehna. Razumevanje delovnih organizacij za to pomembno kulturno manifestacijo ponovno kaže na vse krepkejšo povezanost združenega dela s kulturo.

Vabimo gledalce, da si v Unionu pravočasno oskrbijo vstopnice za vse predstave domačih del.

POZIV ŽALČANOM

Vse občane žalske občine pozivamo, da se v nedeljo množično odzovejo pozivu na referendum. Glasovali bomo za svoj lepši jutrišnji dan. Zato bomo na glasovnicah obkrožali besedico »ZA«. — V nedeljo, 8. decembra odločamo o prihodnosti naše občine.

ZK V CELJU ODLOČNOST MANJKA

»Ne z besedami za jutri, z delom za danes. S takim zaključkom je izvenela 4. seja občinske konference Zveze komunistov Celje, na kateri so ocenili uspehe pri vsebinskem uresničevanju ustavnih načel in se zavzeli za uresničevanje sklepov 4. seje predsedstva ZKJ in 10. seje predsedstva ZKS o gospodarski stabilizaciji.

Ocene dosežkov v borbi za uveljavljanje nove ustave ni mogoče strniti le v nekaj stankov, saj bi bila takšna ocena presplošna. Brez dvoma pa velja, da smo dosegli veliko, čeprav mnogokje še premalo. Tako nekako so stanje v svojih delovnih organizacijah ocenjevali tudi delavci in njihove ocene so služile kot osnova gradivu za sejo OKZKS. Naloga komunistov je, da ocenijo, kaj je dobro in kaj slabo v dosednji borbi za nove odnose v družbi. Povsod tam, kjer so ostali na pol poti in kjer so TOZD le formalno ustanovljene, morajo začeto delo nadaljevati. Vso politično aktivnost je treba usmeriti v takšno uresničevanje samoupravnih odnosov, kot jih opredeljuje ustava. Vendar moramo pozabljamo na razvijanje krajevne samouprave. Akcija za družbenoekonomsko osvoboditev delovnega človeka se mora prenesti iz TOZD tudi na krajevno skupnost, ki so pomembno torišče občanovega življenja in dela.

V TOZD pa se še vedno soočajo z odpori zoper uveljavljanje novih odnosov. Četokrat so delavci v boju zoper te nepravilnosti premalo odločni in pogosto je temu vzrok slaba obveščenost. Tudi seje samoupravnih organov bi lahko bolj pripravljali, kar še posebej velja za včasih dokaj nerazumljivo gradivo.

Posebej je treba v bodoče bujati nad delom komisij samoupravnih delavske kontrole, ki so skoraj povsod nedelavne in so s tem razočarale pričakovanja delovnih ljudi. Težko je razumeti, da se v mnogih organizacijah še vedno izgovarjajo, da ne vedo, kje naj bi delavska kontrola delovala.

Marsikje je tudi prevladalo prepričanje, da je akcija ustanavljanja TOZD minila. Vendar ni tako. Celjski komunisti ugotavljajo, da so marsikje še pogoji za ustanovitev novih TOZD in da so odpori proti temu nerazumljivi in protustovski.

Na osnovi takih in še mnogih drugih konkretnih ugotovitev, do katerih so člani OZ ZKS Celje prišli na podlagi razgovorov z neposrednimi proizvajalci, je konferenca izoblikovala vrsto sklepov, ki opredeljujejo napore za vsebinsko uresničevanje ustave.

Med drugim sklepi zavezujejo za ocenjevanje metod in načinov obveščanja, uresničevanje družbeno-političnega usposabljanja, ocenjevanje in vsehstransko pomoč pri delu komisij delavske samoupravnice kontrole, zavzemanje za združevanje dela in sredstev in podobno.

Skratka, temeljiti in kritični oceni dosežkov pri uveljavljanju nove ustave je sledila vrsta nalog, za katere mora s svojim delom zagotoviti še hitrejši in odgovornejši del pri uresničevanju ustavnih načel. **BRANKO STAMEJCIC**

PREDSEDNIK TITO V ŠMARJU

Otvoritev kumrovskega doma borcev in mladine je botorovala odločitvi tovariša Tita, da po lastni želji obišče tudi šmarsko občino.

V soboto, okoli 11. ure, je predsednik Tito obiskal Atomske Toplice, kjer se je zadržal v krajšem razgovoru s člani kolektiva. Dejal je, da ga je pot v te znane toplice privedla predvsem zato, ker ga je močno zanimalo, kakšno je to zdravilišče, o katerem je bilo že toliko napisane ne samo pri nas, pač pa tudi izven meja naše domovine. Po ogledu toplic je tovariš Tito dejal, da je močno presenečen nad razvojem, da pa bo treba še marsikaj narediti, da bodo toplice konč-

no le dobile podoben pravega zdravilišča, ki je brez dvoma zelo pomembno za ta predel.

Na povabilo predstavnikov šmarske občine je tovariš Tito odšel skupaj s svojimi najbližjimi sodelavci in najvišjimi predstavniki družbeno političnega življenja v Sloveniji v Šmarje pri Jelsah, kjer je ostal na kosilu v znanem gostišču Šmarski hram. V izredno prijetnem vzdušju se je predsednik zanimal predvsem za položaj v občini po potresu in se pohvalno izrazil o akcijah, kot so velenjska in banjalška in dejal, da te akcije nikakor ne smejo biti izjema in da zaslužijo vso pohvalo. Vso priznanje pa je predsednik dal celotni sloven-

ski solidarnosti akciji ob potresu.

Kot vedno ob takšnih prilikah, se je tudi tokrat zelo zanimal o gradnjah cestnega omrežja, kjer je ponovno poudaril, da je treba čimprej zgraditi cesto Kumrovec—Bistrica ob Sotli—Trepče—Pod-sreda—Kozje. Hkrati je treba čimbolje urediti okolico Bistrice in pa seveda celoten sklop bodočega krajinskega parka Kumrovec—Kozjansko in dati pokrajini tudi materialno bazo za obstoj kot najobsejnejemu zaledju Kumrovc.

Obisk v Šmarju pri Jelsah pa je predsednik izkoristil še za razgovor o drugih problemih gospodarskega razvoja

Slovenije glede na koncept razvoja šmarskega območja in s tem vseh nerazvitih območij. Poudaril je, da nerazvitost nekega območja ne sme biti več rezultat politike razvoja, kot je bilo to v preteklosti.

Pred odhodom se je skupaj s soprogom Jovanko slikal s člani kolektiva Šmarskega hrama.

Tik pred odhodom v Krško, kjer je bila v nedeljo večja slovesnost ob polaganju temeljnega kamna za novo nuklearno elektrarno, je predsednik obiskal sestrčno Ano v Trečah pri Podsveti. Pri njej se je zadržal okoli pol ure, potem pa se je s sprem-

stvom odpeljal proti Krški mu.

Tikov obisk v šmarski občini je bil brez dvoma zelo koristen, saj so spregovorili o mnogih problemih, ki niso specifični le za šmarsko območje in občino, pač pa še za prenekatere občine v Sloveniji in Jugoslaviji. Pri tem je opozoril na nekaj bistvenih problemov hitrejšega razvoja takšnih območij in dejal, da bo treba nanje polagati še več pozornosti. Kljub temu, da je bil obisk predsednika v šmarski občini neuraden in kot smo poudarili, na lastno željo, je bil vendarle obojestransko koristen.

MILENKO STRASER

SPOMINSKI DOM V KUMROVCU

ŽARIŠČE NAPREDNE MISLI!

Deset republike 1974. leta.

Spominski dan borcev NOV in mladine Jugoslavije v Kumrovcu je odprl svoja vrata. Odprl jih je predsednik Tito.

Hrvatsko Zagorje s Kumrovcem, Titovim rojstnim krajem, je postalo novo in prvo središče, v katerem se bodo srečevali naši ljudje, zlasti borci in mladina iz vseh krajev Jugoslavije. Kumrovec postaja naše marksistično središče. In ne samo to. Mladi in borci pa delovni ljudje se bodo tu srečevali, med seboj spoznavali, se seznanjali in proučevali zgodovino jugoslovanskega delavskega gibanja in socialistične revolucije. Se bolj se bodo srečevali z življenjem in delom predsednika Tita in tako črpali novih moči za jutrišnji dan.

Novi spominski dom, rezultat solidarnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti, bo postal tudi pomembno športno, rekreacijsko in umetniško središče.

To je tisti spomenik, ki najlepše in najmočnejše ponazarja veličino Titovega revolucionarnega dela.

Pobudo za gradnjo doma sta dali borcevski organizaciji v Kumrovcu in v krajevni skupnosti Posavje-Bežigrad v Ljubljani. Iz lokalne iniciative je nastala vsejugoslovanska akcija, v kateri je sode-

lovalo okoli deset milijonov naših ljudi. V dom je vgrajena velika ljubezen naših ljudi in njihova povezanost do predsednika Tita in do njegovega rojstnega kraja. To je bila akcija privrženosti predsedniku Titu, akcija bratstva in enotnosti jugoslovanskih narodov in narodnosti.

Projektanta spominskega doma v Kumrovcu sta bila zagrebška arhitekta iz vrste mlajše generacije Ivan Fili-

pić in Berislav Šerbetić.

Objekt stoji na samem vrhu malega griča, ki se mu povsem prilagaja in ga zaključuje. Iz skupnega predprostora, trga, se dom širi v spominsko študijski ter družbeno rekreacijski oziroma hotelsko restavracijski del.

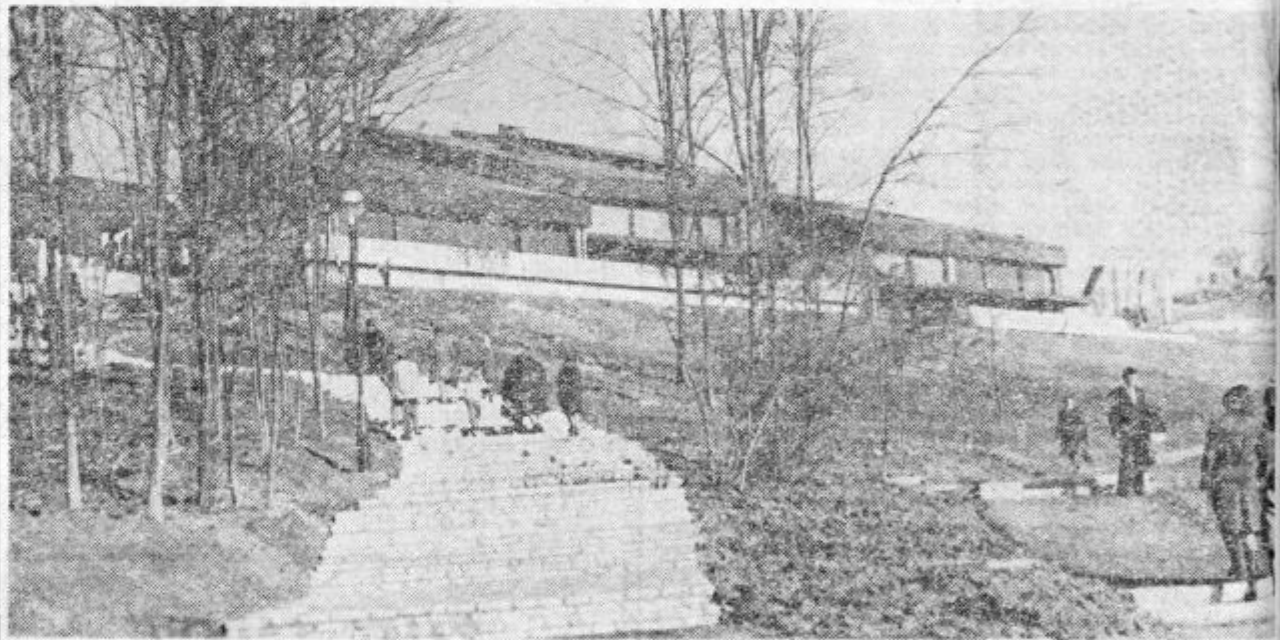
Hotelski del ima 62 sob. Vsaka ima svoje sanitarije in kopalnico. V ta okvir so-

di tudi zaprta restavracija, samopostrežnica, prostori za dnevno bivanje, kavarna, zaprti bazen 10 x 7 metrov, centralna recepcija itd. Spominski del ima tri dvorane od 270 do 400 sedežev, čitalnico, knjižnico s 19.000 knjigami, fonoteko, foto dokumentacijo itd.

Do doma vodi široka in asfaltirana cesta, vrh tega so lepo speljane tudi stopnice. Od tod je lep pogled na

Kumrovec z okolico.

V Kumrovcu smo dobili spominski dom borcev in mladine. Iz Kumrovcu je krenil na svojo revolucionarno pot tovariš Tito. Kumrovec bo po vsej verjetnosti postal središče, v katerem se bodo srečevale izkušnje starih borcev z mladostnim življenjem. Tu se bodo prepletale misli o preteklosti z načrti bodočnosti. Od tod se bo širil ogenj revolucije.

Pogled na del spominskega doma borcev in mladine v Kumrovcu

Foto: M. Božić

TUDI V TRETJE „DA“

Priprave na izvedbo tretjega referenduma v žalski občini so tik pred zaključkom. V nedeljo se bodo tudi občani odločali za program referendumske izgradnje, ki je doživel med gospodarskimi organizacijami v občini najširšo podporo. Pred tem pomembnim dogodkom smo za kratek razgovor poprosili **Vlada Plaskan**, predsednika občinske konference SZDL.

Ali lahko ocenite dejavnost SZDL na terenu v pripravah na volitve in referendum?

V. Plaskan: Dela je bilo v krajevnih skupnostih veliko in temu primerno je bila tudi aktivnost krajevnih organizacij SZDL. Posebej so se izkazali vsi tisti, ki so na zborih občanov razlagali tako program referendumske izgradnje kot tudi smoter in način volitev v skupščine SIS. Njihov prispevek je tako v agitacijskem kot tudi informacijskem smislu nepre-

cenljiv. Zdi se mi pomembno da opozorim na to, da smo bili na zborih izredno temeljiti. Z razpravami nismo šli le v krajevne skupnosti ampak tudi v vasi. Tako nam je uspelo, da smo resnično razgibali množice občanov in upam si trditi, da danes ni občana v občini, ki ne bi na tak ali drugačen način sodeloval v javni razpravi o programu referendumske izgradnje in pripravah na volitve.

Največji uspeh iz te široke javne razprave je po mojem v tem, da so občani bolj kot o prispevkih, ki jih bodo dali razpravljali o potrebnosti objektov, vrstnem redu izgradnje, lokalnih potrebah.

Priprave na volitve so potekale vzporedno s pripravami na referendum. Ker smo oba problema obravnavali na istih zborih, so občani odlično obveščeni tudi o smotrih dograjevanja našega samoupravnega sistema v samo-

upravnih interesnih skupnostih.

Kakšen je po vaši oceni bistven prispevek javne razprave?

V. Plaskan: Kot že rečeno to, da je v največji možni meri razgibala množice občanov in jih spodbudila k sodelovanju, razpravam, razmišljanju. Ne moremo niti mimo tega, da so občani enotno ugotavljali potrebo po referendumski izgradnji in programu niso krnili. Nasprotno. Povsod so ugotavljali še dodatne potrebe in izražali svojo pripravljenost prispevati denar za rešitev skupnih problemov. Rezultat je tak, da smo v končnem programu upoštevali praktično vse pripombe iz javne razprave, kar je močno odjeknilo med občani. Ti spoznavajo tako dolžnosti kot pravice organiziranega izražanja svojih hotenj, kar je neprecenljivo za nadaljnje razvijanje krajevne samouprave.

Občanom ni vseeno za današnji ne za jutrišnji dan. Nikakor niso pripravljeni na to, da bi zaradi oklevanj ali drugih razlogov zaostali v splošnem in družbenem standardu za sosednjimi občinami. Tudi v gospodarskih organizacijah so enotno spoznali svoj interes za razvijanje družbenih dejavnosti. O tem priča tudi njihova enotnost ob podpisu družbenega dogovora minulih četrtek. S tem so se zavezali za svoj prispevek, ki bo dal dve tretjini denarja za referendumsko izgradnjo. Nikakršnega razloga ni torej, da se tudi občani ne bi izrekli za samoprispevek. Vse kar delamo, delamo s svojim denarjem in zase, za boljše življenje delovnega človeka in občana. Dyakrat smo občani žalske občine že pokazali, da smo za skupno reševanje skupnih problemov. Prepričan sem, da bomo to vnovič potrdili tudi v nedeljo.

Vlado Plaskan

Kot predsednik občinske konference SZDL izkoriščam to priložnost, da tudi preko vašega lista pozovem občane, naj se udeležijo volitev in pokažejo svojo pripravljenost za skupno reševanje skupnih zadev. Konec koncev nas k temu zavezujejo tudi pretekli uspehi.

B. STAMEJCIC

OB DNEVU REPUBLIKE

CELJE

IZROČILO MLADIM

Na dan pred praznikom republike je narodni heroj Franc Rojšek-Jaka odkril kip heroja in revolucionarja Slavka Šlandra, po katerem je prevzela ime tudi nova osnovna šola na Otoku ob Ljubljanski cesti.

Slovesnosti so se poleg najvidnejših predstavnikov celjskega javnega in političnega življenja udeležili še predsednik centralnega komiteja ZK Slovenije France Popit, člana sveta federacije Lidijsa Šentjurs in Miha Marinko, narodni heroj Peter Stante, predstavnik zavoda za šolstvo Miro Lužnik in drugi.

Ko je o novi pridobitvi govorila ravnateljica šole Vera Širehovc, je med drugim dejala:

»V obdobju izvajanja referendumskega programa, je osnovna šola »Slavko Šlandra« prvi objekt, ki je spre-

jel pod svojo streho osnovnošolske otroke. Glavni načrt za šolo in okolje je izdelal Zavod za napredek gospodarstva v Celju, projektant je bil dipl.inž. arh. Miran Polutnik, izvajalec gradbenih del pa celjska enota Gradisa. Učilnice in druge prostore je opremil Slovenijales. Investitor je bil sklad za gradnjo oshovnih šol in vzgojno varstvenih zavodov, vrednost objekta z opremo pa je okoli 15 milijonov dinarjev. Ves čas gradnje je bila prisotna stalna skrb in zavzetost občinske skupščine Celje in njenih funkcionarjev, ki so si prizadevali, da bi bila šola pravočasno izročena svojemu namenu.

Spomenik Slavka Šlandra, prispevek Zveze združenj borcev NOV Celje, ki stoji pred šolo, dopolnjuje in se vključuje v šolsko okolje. Spomenik je izdelal akademski ki-

par Janez Pirnat.

Ponosni smo na vse to, ponosni pa tudi zato, ker nosi šola ime heroja Slavka Šlandra. Vse to naj se danes in jutri prepleta s posebnim vzgojnim poudarkom skozi naš učno vzgojni proces, ob vsaki priložnosti in ob vsakem koraku.

Zatem je o liku in revolucionarni poti Slavka Šlandra spregovoril član CK ZKS, prof. Emil Rojc. Takole je med drugim dejal:

»Življenje in delo Slavka Šlandra mora zaživeti v nas tudi kot živo spoznanje tesne prepletenosti marksistične znanstvene misli in revolucionarne prakse. Ni slučajno, da stoji spomenik pred šolo, ki nosi njegovo ime. To naj trajno simbolizira in spodbuja uresničevanje tistega, kar je bilo tudi najbolj lastno njemu.

CELJE: IZVOLILI NAMESTNIKA

Na zadnji seji komiteja občinske konference Zveze komunistov v Celju, na kateri so ocenili uresničevanje srednjeročnega programa izgradnje stanovanj za delavce in slovensko akcijo 26.000 stanovanj ter delo aktivna komunistov-neposrednih proizvajalcev, so izvolili tudi namestnika sekretarja komiteja. Za namestnika je bil izvoljen Franc Gazvoda, rojen v Novem mestu, ki je končal ekonomsko fakulteto in je bil v zadnjem času zaposlen kot direktor gospodarsko-računovodske službe v Ingradu. Franc Gazvoda je aktivno delal v Zvezi študentov Slovenije in v mladinski organizaciji, zadnji dve leti pa je bil član sekretariata osnovne organizacije Zveze komunistov Ingrad in namestnik predsednika komisije za družbeno-ekonomske odnose pri občinski konferenci ZKS Celje. Kot namestnik sekretarja bo posebej zadolžen za področje gospodarstva. Za področje organizacije in kadrovske krepitve Zveze komunistov pa na celjskem komiteju Zveze komunistov odgovarja Ivan Andrejaš, ki je prav tako namestnik sekretarja komiteja.

ROGAŠKA SLATINA

NOVA STANOVANJA

V počastitev dneva republike so v Ratanjski vasi pri Rogiški Slatini izročili ključ stanovanjem novega bloka, ki ga je za podjetje KORS gradilo Splošno gradbeno podjetje Rogiška Slatina. V novem bloku bo dobilo stanovanja 24 družin, sedem šolskih sob pa je oddanih kot premostitev trenutnih stanovanjskih težav.

Podjetje KORS se je še pred nedavnim ukvarjalo zgolj z obratno dejavnostjo in kot takšno ni predstavljalo pomembne vloge v gospodarski dejavnosti šmarske občine. Takšno stanje pa je bilo hkrati pobuda za sodobnejšo poslovno politiko pod-

jetja, vključujoč stanovanjsko politiko, ki so jo zadnja leta začeli posvečati več pozornosti. Šele ko je bila dosežena ustrezna stopnja gospodarske razvitosti, so lahko po zaključnem računu v letu 1973 odločili, da pretežno del sredstev namenijo za nakup stanovanj. V ta koncept je spadala tudi odločitev, da se stanovanjski problemi zaposlenih v KORS-u rešujejo s posojili. Do sedaj je posojila dobilo 95 delavcev. Na ta način je podjetje skušalo rešiti najakutnejše stanovanjske probleme.

Vzporedno z že realiziranimi naporji bodo v podjetju še nadalje podpirali individualno gradnjo s predvideno participacijo 100.000 dinarjev za dobo 10 let po minimalnih obrestnih merah.

Novi blok KORS-a v Ratanjski vasi je gotovo precejšen dosežek poslovne politike in odraz skrbi za delovnega človeka, hkrati pa dokaz, da se tudi na tem področju v šmarski občini stvari dobro razvijajo.

Enako slovesno so praznovali praznik republike v podjetju Mizarstvo, kjer so v Rogiški Slatini odprli nov obrat. K temu lahko pristejemo asfaltiranje cestišča iz Bistrice ob Sotli in začetek del na nekaj cestnih odsekih. Praznik republike v Šmar-

ski občini je odjeknil v delovnih zmagah.

Milenko Strašek

V četrtek dopoldne so v znamenju praznika republike na Pedagoškem šolskem centru v Celju sprejeli v Zvezo komunistov sedem novih članov, predavateljev na tem šolskem zavodu in tako dali republiki najlepše darilo za njen praznik. Na Pedagoškem šolskem centru je 32 predavateljev in kar 20 jih je v zvezi komunistov, kar je nedvomno velik kadrovski uspeh ne samo za center, ampak za celotno zvezo komunistov. Novospregate komuniste je najprej pozdravila Irena Mrvičeva, sekretarka osnovne organizacije na centru, zatem pa še Jože Zupancič v imenu občinske konference ZK Celje. Takšno število komunistov v vrstah prosvetnih delavcev na Pedagoškem šolskem centru ni naključje ampak rezultat večletnega kontinuiranega dela predvsem z mladimi, ki prihajajo na center, saj je tudi med dijaki 19 komunistov. Foto: D. Medved

RADEČE
OB PRAZNIKU
SOPOTA
IN AMBULANTA

Dva dni pred praznikom republike so v Radečah izročili svojemu namenu dva pomembna objekta. Prvi dan so proslavili 45-letnico ustanovitve lesnoindustrijskega podjetja »SOPOTA«, ki se je do nedavnega imenovalo še »Peta«. Jubilej in praznično proslavo je kronal pomemben delovni uspeh, odprli so namreč novo, strojno opremo na žagi v Jatni in novo proizvodno halo z novo strojno opremo v Radečah. Obe investiciji sta vredni 15 milijonov novih dinarjev. Tako modernizirani in tehnološko okrepljeni se bodo v okviru »Lesnine« v bodoče pojavljali kot proizvajalci otroškega pohištva, klubskih mizic, predsobnih garnitur, žaganega lesa in embalaže. Polovico svoje proizvodnje naj bi izvažali.

Praznični kolektiva »SOPOTE« je bil povod za slavlje, kakršnega znajo prideliti v Radečah. V kulturnem domu v Radečah so ob sodelovanju godbenikov, moškega zbora, šolskih otrok in mladine iz tovarne priredili kulturno prireditev, vmes pa nagradili najbolj zaslužne in zveste delavce. Posnemanja vredna je bila poteza združenega podjetja »Lesnina«, katerega generalni direktor je izročil osnovni šoliček za stari mljlon. Slovesnosti se je poleg številnih drugih gostov in poslovnih prijateljev udeležil tudi član IS Slovenije MARJAN OROŽEN.

In družabno srečanje so tudi imeli — zaslužili so si ga.

Naslednji dan je bila v Radečah otvoritev prizidka zdravstvenemu domu, ki je bil zgrajen s prispevki delovnih kolektivov in »šihit« vseh zaposlenih v petih KS na območju — saj je znano, da so vsi občani prispevali zasluge štirih delovnih dni. Pred letoma zgrajen zdravstveni dom je bil od prvega dne naprej premajhen — zdaj bo po svojem obsegu nekaj let kos naglemu razvoju Radeč in okolice.

Seveda ti dve otrotivti nista bili edini dogodki ob praznovanju 29. novembra. 28. novembra so dopoldne sprejemali cicibane v pionirsko organizacijo, zvečer pa je bila v kulturnem domu še praznična akademija, na kateri so sodelovali tako šolski otroci, kot tudi kulturne skupine.

Radeče z okolico pa so ob prazniku tudi polne obetov v prihodnje. Pred dnevi so med Radečami in Jegnenico začeli pripravljati grabišče za nov obrat papirnice: TOZD »Mufona«. V gradnji so nova stanovanja, sicer pa tudi »SOPOTA« obeta nove investicije in sicer naj bi bila čez leta zgrajena embalažnica v Jatni, decimirnica, za potrebe družbenega standarda pa razen pomožnih obratov še jedilnica s kuhinjo in družabnimi prostori.

ec.

Vaš da —
vaš uspeh
referen-
duma

ŽELEZNIČARJI

PRETEŽEK TOVOR!

Slovenski in istrski železničarji so v močni akciji, in v njenem okviru tudi celjski. Gre za korake, ki naj opozorijo ustrezne forume in javnost, da se bo slovensko železniško gospodarstvo (prav tako jugoslovansko) znašlo ob koncu leta v nič kaj zavidljivem položaju. Predvidevajo namreč, da bodo ob zaključku leta izkazali okoli 556 milijonov dinarjev izpada transportnih dohodkov.

Železničarji pa ta primanjkljaj imenujejo izguba, ker ni nastal zaradi njihovega slabšega dela, marveč zaradi vpliva zunanjih činiteljev na formiranje dohodka. Gre za povečanje stroškov poslovanja, za povečano amortizacijo, za večje pogodbene in zakonske obveznosti

in ne nazadnje oziroma v pretežni meri za neustrezne železniške prevozne cene v potniškem in blagovnem prometu, ki so administrativno odrejene. In tako se dogajajo absurdi, da železničarji ob povečanju obsega dela, povečujejo tudi svoj primanjkljaj.

Železničarji so zaradi vsega tega prizadeti večkrat. Izpad dohodka vpliva na celotno poslovanje, prav tako pa tudi na samoupravljanje. Brez materialne osnove ni moč izvajati samoupravljanja in uresničevati vseh pravic v odločanju delavcev v temeljnih organizacijah združenega dela, so opozorili tudi na razgovoru v Celju, katerega so se udeležili vsi najvidnejši predstavniki občinske skupščine in občin-

skih družbeno političnih organizacij.

Položaj slovenskih in istrskih železničarjev je vprašljiv tudi glede osebnih dohodkov. Četudi so jih uspeli povečati, navzlic temu zastajajo oziroma celo padajo na lestvici. Medtem ko so bili 1971. leta na 34. mestu po povprečnih osebnih dohodkih v Sloveniji, so bili lani že na 37. mestu. V nasprotju z njimi se položaj delavcev v cestnem prometu izboljšuje.

Neenakost v pogojih poslovanja železnic v primerjavi z drugimi transportnimi panogami pa se uveljavlja tudi na drugih področjih.

Slovenski železničarji opozarjajo na položaj in iščejo oziroma predlagajo pota za njegovo rešitev. In to še

pred zaključkom leta, ker veljavni zakon ne pozna termina »izpad transportnih dohodkov.« V kolikor stanje ne bo rešeno od konca leta, bodo železničarji zaradi tega (izgube) prizadeti na osebnih dohodkih in skladih. Samoupravni, politični in vodstveni organi železnic pa odgovornosti za takšne posledice niso pripravili sprejeti! Zaradi tega železničarji predlagajo rešitev položaja s takojšnjimi ukrepi za kompenzacijo izpadlih dohodkov in za razrešitev drugih ne-rešenih vprašanj, od katerih je odvisno celotno poslovanje.

S takšnim stališčem se je končal tudi celjski posvet, ki bo med drugim sprožil tudi nekaj poslanskih vprašanj v republiški skupščini.

GORENJE: TOVARNA V ROJSTNEM KRAJU

Osrednja proslava ob Dnevu republike občanov velenjske občine je bila v rojstni vasi velikega giganta »Gorenja« Gorenja pri Smartnem ob Paki, torej kraju, kjer so leta 1953 bili z enajstimi delavci in v lesenih barakah dani prvi zametki za današnji veliki kolektiv.

Torej po enainvajsetih letih se je »Gorenje« ponovno vrnilo v Gorenje, zaselek z nekaj sto prebivalci, ki so se do zdaj v glavnem vozili na delo v Velenje ali pa doma kmetovali. Z novo tovarno talnih keramičnih ploščic pa so bili dani pogoji za zaposlitev v začetku okoli 200 ljudi, kasneje, v naslednjih treh fazah pa se bo ta številka vsekakor močno pove-

čala. Prednost pri zaposlovanju bodo vsekakor imeli ljudje iz Gorenja in bližnjih krajev, tako da se jim ne bi bilo potrebno voziti na delo v druge kraje in s tem izgubljati dragoceni čas. Po besedah direktorja Gorenja Slavka Geratiča bodo s časom tudi tiste delavce, ki se zdaj vozijo na delo v Gorenje v Velenje iz Gorenja premestili v novo tovarno.

Zakaj so se odločili za novo tovarno, v kateri bodo v začetku letno proizvedli milijon m² glaziranih, dekorativnih talnih ploščic, začeli pa graditi lani novembra? Predvsem za to, ker želijo kompletirati poznani program Gorenja »vse za dom na enem mestu«, da pa se gra-

dili v Gorenju jih je vodilo predvsem bližina surovin in prostorska možnost razvoja (predvidene so še tri faze) ter sentimentalni odnos do rojstnega kraja Gorenja, ki je v dvajsetih letih zaslovelo po vsej Jugoslaviji in svetu.

Glinokop imajo v štirinajst kilometrov oddaljenem Homu pri Radimirju, kremenec bodo vozili iz kamnoloma Vegrada pri Polzeli, barve pa bodo vsaj v začetku uvažali iz Italije, kjer so tudi dobili licenco za gradnjo tovarne talnih ploščic za notranjo uporabo. Že zdaj imajo za prihodnje leto zagotovljen izvoz 60 odstotkov proizvodnje in to v glavnem v Italijo, Švico in Avstrijo. Da pa ne

bi mogli prodati ostalega na domačem tržišču pa ni bojazni, saj bi trenutno v Jugoslaviji potrebovali kar tri takšne tovarne, da bi pokrili vse potrebe.

Nova tovarna je stekla, pripravljajo pa se že na razširitve in dopolnitve programov. Ob zaključku naj bi tovarna obsegala površino 60 tisoč m². Strokovnjaki pa iščejo v okolici Gorenja nova, ustrezna glinišča, tako da bodo vedno imeli dovolj rude doma. Vrednost investicije v novo tovarno je 102 milijona din, za prihodnje leto pa planirajo vrednost proizvodnje 20 do 25 milijard starih din.

TONE VRABL

JUBILEJA LIBELE IN KLIME

IZ MALEGA RASTE VELIKO

Ko je ključavničarski mojster Ivan Rebek l. 1894 ustanovil v Celju današnji Libelo, gotovo ni pričakoval, da bo 80 let pozneje to podjetje pokrivalo s svojo proizvodnjo približno 80 odstotkov jugoslovanskega tržišča.

Na tiskovni konferenci, ki so jo sklicali predstavniki kolektivov Libele in Klime, je direktor Libele inž. Jože BOBNAR govoril o prehojenih poti kolektiva, ki je bila vse prej kot lahka. Iz majhnih obrtnih delavnic jim je uspelo organizirati moderno proizvodnjo najsoodobnejših tehtalnih in drugih naprav. Leta 1968 se je Libeli priključilo tudi podjetje finomehanike in je tako delovna organizacija še povečala svoj proizvodni program na finomehanske aparate. Zanimiv je podatek, da so v Libeli naredili dnevno l. 1947 2,5 tone tehtnice dnevno, leta 1970 pa že deset ton. Naraščalo je tudi število zaposlenih, povečali so se režijski stroški, kar pa je bilo glede usmeritve v proizvodnjo nujno. Le 20 odstotkov potreb jugoslovanskega trga po tehničnih je krito od drugod (uvoz in dve manjši podjetji), vse drugo naredimo že doma. Jugoslavija tako uvaža le najzahtevnejše tehtnice za in-

dustrijo in delno za trgovino. Hkrati s tem pa ugotavljajo pri Libeli, da imajo njihovi proizvodi smešno nizke cene, tudi po desetkrat manjše od uvoženih. V Libeli razmišljajo tudi o izvozu, čeprav je konkurenca na svetovnem tržišču izredno huda. Tako Sovjetska zveza vsaki dve leti kupi sto in več ton različne opreme.

V prihodnjem letu bodo povečali proizvodnjo celotnega programa tehtnic za približno 25 odstotkov. Med drugimi bodo izdelali kar 120.000 kuhinjskih in 150.000 kopalnih ter osebnih tehtnic. Zaradi višjih cen pa bo povečana proizvodnja predstavljala tudi 50 odstotkov večjo vrednost glede na letošnjo realizacijo.

Inž. Jože SEDOVNIK je opozoril na problem kadrov, ki jih tare že dolga leta, kljub temu, da imajo letno 35 do 40 raznih štipendistov. Normalno bi bil to izreden priliv novih kadrov v tovarno, vendar se po končanem študiju zaposli v Libeli le 20 odstotkov vseh štipendistov. »Potrebno bo zavzeti kriterije do »jemanja« kadrov, saj šolamo človeka osem let, ko opravi pripravniški stalež pa odleti drugam, tja, kjer ima večji osebni doho-

dek. Zato bo tudi v bodoče ena najpomembnejših nalog posvetiti več skrbi organizaciji proizvodnje in nagrajevanju kadrov,« je dejal inž. Sedovnik.

Vendar so tudi na tem področju v Libeli naredili veliko, saj neprestano razvijajo tehnologijo proizvodnje in zmanjšujejo zaradi izboljšane organizacije dela izdelovalni čas posameznih proizvodov. »Naša smer bo v prihodnosti predvsem dvig tehnološke ravni sedanjih proizvodov,« je povedal inž. Bobnar.

Tudi Klima, industrija aerotermičnih naprav, ima zamelek l. 1904 v majhni obrtni delavnici in je danes najkvalitetnejši tovrstni proizvajalec v Jugoslaviji. Potem, ko so l. 1948 naredili prvi ventilator (do tedaj jih je proizvajal samo Ventilator Zagreb), so neprestano beležili uspehe v kvaliteti proizvodnje. Bistveno za Klimo je, da so se pri tem opirali predvsem na lastna sredstva in kadre, tako ničesar ne izdelujejo po licencah drugih firm. Največji vzpon pa beleži Klima v zadnjih šestih letih. Pred štirimi leti so pričeli z gradnjo nove industrijske hale in jo v enem letu tudi dokončali. V tem obdobju

so zabeležili tudi izreden nagel vzpon serijske proizvodnje. V skromnih dvajsetih letih so razploščili sredstva povečali kar za 20 krat, fizični obseg proizvodnje pa za 12 krat ob štirikratnem povečanju števila zaposlenih. Pomembno je tudi to, da so v zadnjih petih letih štipendirali 231 dijakov in študentov.

Direktor Klime, Marjan MAZEJ, je opozoril, da je njihova proizvodnja zelo zahtevna, saj ima en ventilator veliko inace in so zato režijski stroški visoki. Potrebe po Kliminih proizvodih so velike, saj smo še lani 2/3 tovrstnih izdelkov uvažali, le ena tretjina pa je bila narejena doma. Vključujejo se tudi v izvoz in sicer v dežele »tretjega sveta«, neprestano pa razvijajo tudi prodajno mrežo v kateri že danes dela 15 inženirjev, kar je zaradi zahtev po strokovni prodaji tudi nujnost.

Na konferenci je bilo izraženo tudi mnenje, da bi morala imeti skupnost boljši posluš in odnos do tovrstne proizvodnje, katere izdelke tržišče zahteva, zaradi nizke akumulacije pa je onemogočen hitrejši in še kvalitetnejši razvoj.

Milan Seničar

ODGOVOR JAVNEGA DELAVCA

ZA BOLJŠI JUTRI

Skupščina občine Zalec je na zadnji seji potrdila in sprejela dokončni program vlaganj v družbeni standard in objekte za obdobje 1975 — 1980.

Ker ste me javno vprašali, kaj mislim in kako ocenjujem končni program predvidenih vlaganj v družbene namene s sredstvi iz družbenega dogovora in samopriskupka, za katerega bomo glasovali 8. decembra, povem tole:

Gotovo je, da je nekajtedenska razprava o programu vlaganj ponovno potrdila kako je mogoče množično verificirati in sprejeti program skupnih prizadevanj občanov. Vsa vrednost končnega programa je gotovo v tem, da so v najširšem obsegu upoštevalne pripombe in predlogi, o katerih so se občani pred dnevi seznanili na kandidacijskih zborovanjih pred volitvami delegatov v samoupravne interesne skupnosti.

Program je obsežen. Vključuje najširši možni obseg problemov, s katerimi se delovni ljudje dnevno srečujejo. Ureditev predšolskega in šolskega varstva otrok, nekaterih problemov na področju osnovnega šolstva, posebnega šolstva, zdravstva, drobnih problemov krajevnih skupnosti, nekaterih komunalnih objektov itd. To so naloge, ki terjajo najširšo mobilizacijo gospodarskih in negospodarskih organizacij in občanov.

Že v preteklem 7-letnem obdobju smo v področje osnovnega šolstva vložili preko 4 milijarde starih dinarjev. S to ak-

cijo smo zgradili 5 novih in obnovili 13 šolskih zgradb. Poleg obnove šol iz referendumskih sredstev in izdatne pomoči gospodarstva smo iz dodatnih sredstev delovnih organizacij in občanov rešili žgoče probleme otroških vrtcev, popravili ali asfaltirali večji del cest v občini, zgradili nujne vodovodne objekte, zgradili smo precej stanovanj na območju vsake krajevske skupnosti itd. Mar bi mogli danes, ko se takšni in podobni problemi rešujejo vzajemno širom Slovenije oziroma celotne države s pomočjo vseh činiteljev predvsem pa občanov, obstati in čakati »nekogaa, ki bo prinesel denar, pri tem pa gotovo stagnirati ob hitrem napredku naših sosedov? Takšna pot ni rešitev. To smo tudi v razgovorih s občani razčistili... Zato menim, da moramo smele naprej. Moramo se lotiti, hoteli ali ne, programskih problemov in nalog. To je nujno, če želimo skladen razvoj v bližnjem srednjeročnem razvoju. Nihče ne trdi, da bodo naloge majhne. Toda s skupnim dogovorom gospodarskih organizacij in občanov po naših krajevnih skupnostih bo mogoče rešiti. To pa brez dvoma vredno več kot sam dinar, vložen v tej petletni akciji. Sicer pa je zelo pomembno tudi to, da se bodo vsi programski problemi reševali za človeka in v okolju, kjer živi in dela naš delavec oziroma občan.

KAREL KAČ
predsednik zbora
krajevnih skupnosti
SOB Zalec

POKONGRESNI ODMEVI

ZA STABILEN RAZVOJ

Slavko Burja, delegat iz Slovenskih Konjic je na 8. kongresu ZSS v Celju razpravljajal na komisiji za dohodek in njegovo delitev. Med drugim je poudaril, da se sindikalno članstvo zaveda potrebe po povečani produktivnosti dela, od katere je odvisen tako dohodek, kot osebni dohodki.

V nadaljevanju se je Slavko Burja zavzel za takšno ekonomsko politiko v naši družbi, ki bo omogočila stabilen gospodarski razvoj. Prav pri oblikovanju take politike mora dobiti sindikat še več vpliva. V zvezi s stabilizacijo gospodarstva pa je Slavko Burja opozoril na pomembnost materialne krepitve združenega dela, od katere je odvisen interes za doseganje boljših gospodarskih dosežkov. Pri tem pa je izredno pomemben skladen razvoj osnovne in predelovalne industrije, smotno načrtovanje v gospodarstvu in podobno. Sindikati se moramo postaviti v bran

proti nekontroliranemu zviševanju cen, še posebej osnovnih materialov, pa tudi proti uvozu nekakovostnih izdelkov, še posebej v kovinski industriji. Naloga sindikatov je, da se še odločneje kot doslej zavzemajo za povečano vlogo delavcev pri odločanju o najdelovnih organizacij.

ŽALEC

VEČER KOROŠKE BESEDE

Nedavno je bil v Žalcu literarni večer, ki sta ga pripravili Temeljna kulturna skupnost in Občinska matična knjižnica.

Literarni večer pomeni srečanje s književniki, z njihovo živo besedo, neposreden stik z ustvarjalci. Ta večer pa je poleg vsega namenjen posebnosti, kajti srečali smo se s koroškimi književniki iz zamejstva. Predstavniki literarne ustvarjalnosti na Slovenskem Koroškem: Milka Hartman, Andrej Kokot in Valentin Polanšek so bili v svojih

izpovedih tako bogati in iskreni, da so s svojo poezijo in prozo izrazili vse, kar čustijo sami in z njimi vsi, ki se na Koroškem imajo za Slovence. Izpovedali so svojo osebno in narodnostno bolečino ob vsakodnevnih ponižanjih, neomajeno slovensko zavest, trdno odločenost, da se preštevati ne puste pa pripoved o bojih koroških partizanov, katerih baje (po izjavi predstavnikov avstrijske vlade) nikoli ni bilo.

Tako pesmi kot prozo so poslušalci, med katerimi je

bil mnogo mladih in vidni predstavniki družbenopolitičnih organizacij, sprejeli doživeto in z vsem srcem.

Povezanost med nastopajočimi, ki so brali svoja dela in poslušalci se je še poglobila in utrčila v razgovoru, ki je nastopu sledil. Koroški književniki so odgovarjali na raznovrstna vprašanja, tako o položaju slovenskega kulturnega delavca na Koroškem, o pouku slovenskega jezika na osnovnih šolah, o slovenski gimnaziji v Celovcu in mladih slovenskih intelektualcih, skratka, o celotnem polo-

žaju Koroških Slovencev v današnji koroški situaciji.

Njihovi odgovori so poslušalcem odgrnili marsikaj in njihova živa beseda jim je pojasnila mnogo, doslej premalo znanega.

Bilo je lepo, doživeto, intimno in prisrčno.

Spoznali smo, kaj pomeni biti pripadnik malega naroda, manjšine brez pravic, kaj pomeni kljub številnim odkritim in prikritim grožnjam ostati zvest temu narodu in ohraniti svojo slovensko zavest ter materin jezik.

TURIZEM

Jesenski motiv iz Luč

OBRAZI

To pa, je ureditev igrišč in telovadšča za šolo, torej tistih prostorov, brez katerih si ni moč zamisljati rednega šolskega dela. Tu naj bi stal tudi prometni poligon. Za ureditev teh prostorov bodo potrebovali okoli petdeset starih milijonov. Toliko danes, jutri in po tistišnem že dosti več. Se le potem bo šola dobila svojo končno sliko in delo v njej bo steklo brez zastojev. Sicer pa je takšno bilo že doslej, četudi so se vsak dan srečevali z gradbenimi in obrtnimi delavci.

Nova šola je še od vsega začetka začela živeti svoje življenje. Tako tudi vsi šolski organi pa svet staršev in pester oblike izvenšolske aktivnosti.

V tem pisanem šolskem mozaiku je tudi svetel kamenček ravnateljice Vere Strehovec in vanj so uprte mnoge in hvaležne otroške žareče oči. M. Božič

VERA STREHOVEC

»To je težko in odgovorno delo. Toda, ko ga sprejmeš in te usvoji, je lepo. Tudi ali predvsem zato, ker delaš z otroki, zanjema«

Samo v tej misli, ki jo je izrekla na koncu pri-

jetnega pomena in tedaj, ko so ji misli ušle k staršema, ki sta bila prav tako prosvetna delavca (oče je celo gradil šolo v Kapelah na Bizzijskem, ki ji je letos sto let), je bila osebna, sicer pa je govorila o kolektivu, o sistemu, ki je navzlic novi šoli in novim delovnim pogojem pa tudi novim članom že postal enotna družina, prijetna delovna sredina, ki se zaveda velike odgovornosti in se prav od srca veseli uspehov.

Kaže, da je tudi Vera Pečnikovi, poročeni Strehovec, zazvonil šolski zvonec pri zibiki in jo tako zapisal učiteljskemu poklicu. Sledila je staršema. Pa tudi za življenjskega tovariša je vzela prosvetnega delavca. Zato pa je sin Tomaž prekinil tradicijo in se posvetil arhitekturi.

Napetost, ki je rasla vse do slavnostne otvoritve šole in odkritja kipa Slavka Slandra, je zdaj popustila. Vzdržala je in tisto najhujše, o katerem so

nekateri govorili, nanjo ni prišlo. Delo je ni zlo-milo. Morda le utrudilo. Toda le za hip. Čas zahteva svoje, tudi ravnateljski poklic na šoli, v katero so uprte mnoge oči. Zdaj ni več časa za utrujenost. In tudi ona jo je pregnala. V njenem srcu in pri vseh članih šolskega kolektiva zdaj prevladuje prijetna misel, da so dosegli nekaj velikega. Vsi skupaj. Če bi delala sama, bi jo brččas strlo. Dobili so zadoščenje. Tudi prisotnosti najvidnejših predstavnikov slovenskega političnega in šolskega življenja na šolski proslavi jim je bila plačilo za delo. Niso bili osamljeni. Se manj pozabljeni. To pa je veliko. Zelo veliko.

Ravnateljica osnovne šole »Slavka Slandra« na Otoku v Celju, Vera Strehovec, je skupaj s svojim kolektivom vložila veliko delo v graditev nove šole. Je tudi predsednica gradbenega odbora. Večina dela je zdaj za njo. Toda, nekaj ga je le še ostalo.

CELJSKI SINDIKATI: VISOKI PRIZNANJI

Minuli teden so prvič podelili plakete sindikata družbenih dejavnosti Jugoslavije, ki so najvišje odličje tega sindikata.

Tudi v Celju so prišle tri plakete. Prva je namenjena občinskemu in kasneje medobčinskemu odboru sindikata delavcev družbenih dejavnosti Celje, plakete pa sta dobila tudi Igor Ponikvar in Zdenko Pavlina.

Plakete bodo odslej podeljevali vsako leto, kot priznanje za uspešno aktivnost v sindikatu za razvijanje samopravnih socialističnih odnosov v združenem delu.

Simbol upodobljen na plaketi bo hkrati postal stalni znak sindikata družbenih dejavnosti Jugoslavije.

ZA CELOVITO OPREDELITEV DOHODKA

Celjski sindikati so se zavezali za celovitejšo opredelitev dohodka in hkrati napo-

vedači boj zato, da bo delovni človek dejansko dobil svo pravičico, da odloča o vseh oblikah ustvarjenega dohodka.

Vsa ta načela so podrobno opredeljena v predlogu območnega družbenega dogovora za občino Celje. Ta predlog, ki bo v razpravi do 10. decembra, opredeljuje enotnost ustvarjalnega dohodka, kot tudi njegove delitve na osebno, splošno in skupno porabo. Gre torej za združevanje doslej ločenih načel o delitvi dohodka, ki sta ju urejala ločena dogovora. Ni namreč prav, da se pogovarjamo ločeno o delitvi dohodka in o osebnih dohodkih na drugi strani pa o financiranju skupne in splošne porabe. V vseh primerih gre namreč za dohodek in njegovo delitev, za odločanje o pogojih življenja in dela.

Javna razprava, ki o predlogu takšnega družbenega dogovora za občino Celje teče v osnovnih organizacijah sindikatov te dni, bo gotovo prispevala k dokončnem izoblikovanju tega dogovora. Ne gre namreč zanikati dejstva, da je ta še v mnogočem neizdelan. Predvsem bo najbrž treba razmisljati o takšnem besedilu dogovora, ki bo imelo trajnejšo vrednost, vsaj za srednjeročne obdobje. Z določenimi vsakoletnimi dopolnitvami bi namreč ob skoraj nespremenjenem besedilu lahko zagotovili spoštovanje smernic družbenoekonomske politike za tekoče leto, določila sindikal-

ne liste, srednjeročnega plana in podobno.

Družbeni dogovor naj bi veljal že za leto 1975, zato pričakujemo, da bo končni predlog izoblikovan v zadnjih tednih letos, podpis pa naj bi bil januarja 1975.

Branko Stamejčić

ŽALEC: 51 ODLIKOVANJ

Ob dnevu republike so v Žalcu podelili 51 visokih državnih odlikovanj, s katerimi je predsednik republike Josip Broz Tito odlikoval prizadevne družbenopolitične delavce in aktiviste za njihovo dolgoletno prizadevanje in dosežene uspehe.

Emil Jug je prejel odlikovanje red dela z zlatim vencem. Red republike z bronastim vencem so prejeli: Drago Antloga, Kristjan Bolovnik, Edvard Božoček, Jano Kranjc, Veljko Križnik, Milka Pavlina, Jože Piliš in Ivan Robič.

Z redom zaslug za narod s srebrno zvezdo so bili odlikovani: Rado Cilenšek, Ivan Debelak, Mihael Kronovšek, Edvard Lah, Mara Ocirk, Stefan Pečular, Leopold Rajh, Matija Tomazič, Mihael Tori, Amalija Topolšek in Ivan Zagar.

Red dela s srebrnim vencem so prejeli: Miroslava Cafuta, Anton Dragan, Franc Golob, Andrejka Gorišek, Bo-

gomir Gorišek, Franc Golavšek, Franc Jelen, Stanko Košec, Marjan Kozmus, Anton Laznik, Magda Pilštaver, Karl Pinter, Jože Ramšak, Neža Ribič, Veno Satler, Rudi Senčič, Stanko Vasle, Ivan Vodlan in Dominik Vrbič.

Medaljo zasluge za narod so prejeli: Janez Kroflič, Jožica Belmen, Milka Lasnik, Dolfe Naraks, Jože Piki, Stefa Popit, Stanko Storman in Boris Sket.

Medalje dela pa so podelili Janku Križniku, Francu Mateku, Francu Skrubetu in Mariji Vagner.

Cestitkam za visoka priznanja se pridružuje tudi naše uredništvo.

—stab—

AKTIVNA ŽALSKA MLADINA

Mladi iz žalske občine so ponovno zabeležili lep delovni uspeh. Kar trije aktivisti občine so dobili republiška priznanja za svoje sodelovanje v akciji »Mladi delavci pred kongresom«. Te akcije se je udeleževalo 11 aktivov iz občine, najbolje pa so se odrezali aktivisti mladih v SIP Ferralitu in Tovarni nogavic Polzela. Posebno priznanje je kot edina v SRS prejela tudi konferenca mladih delavcev pri OK ZSMS Zalec.

—stab—

LUČE SO NAJLEPŠE

Olga Siljar, predsednica turističnega društva v Lučah

Se zdaj, ko so ostale le redke vrtnice in ko so vrtovi okoli hiš dobili rjavo barvo, ni težko uganiti, da so Luče sredi poletja v resnici pravi rožnati vrt. Ljudje v tem kraju so sprejeli poziv na tekmovanje za najlepši kraj kot svojo osnovno nalogo. Ne zaradi tekmovanja, pač pa zaradi svojega hotenja. Zato so tudi zmagali. Lani in letos.

»Dela smo se lotili sistematično in z vso vnamo,« je pripovedovala predsednica turističnega društva in doslej tudi predsednica sveta krajevne skupnosti, Olga Siljar.

»Začeli smo z vrtnicami. Kupili smo sadike in jih nudili domačinom po znižani ceni. Pobuda je uspela. V kraju smo imeli čedalje več rož. Nastalo je tudi notranje, medsebojno tekmovanje. Vsi so hoteli v akciji sodelovati, vsak je hotel imeti najlepši vrt, največ cvetic na oknih in balkonih...«

Tej pobudi je šla v korak tudi krajevna skupnost, ki se je pogovorila z domačinom — upokojemcem, ki je prevzel skrb nad javno čistočo. Vrh tega so namestili več koškov za odpadke, sicer pa poskrbeli tudi za redno čiščenje vasi in za odvoz teh smeti.

»Hvaležno oporo v tej akciji smo dobili tudi v šoli. Tako so otroci vsaj enkrat na leto na očistevalni akciji. Gre za ceste, za obrežje Savinje in Lučnice.«

Turistično društvo pa je poskrbelo tudi za poučne izlete, na katerih so se ljudje srečali z uspehi drugih na istem področju. Tako so jih popeljali na cvetlično razstavo na Dunaj, obiskali so Portorož pa Stari vrh nad Skofjo Loko itd.

Delo, ki so ga zastavili v Lučah in ki je rodilo lepe uspehe, je spodbudilo tudi sosedo, da so posvetili cvetlicam večjo pozornost kot prej. Zato ni naključje, da so se na letošnji jakostni lestvici za najlepši kraj v celjski regiji znašli tudi sosedni zaselki.

Luče so letos že drugič zapored dobile priznanje za najlepši turistični kraj na širšem celjskem območju. Ponovna zmaga je prinesla med ljudi veliko veselje in novih pobud za prihodnje leto. Je pa tudi priznanje za vloženo delo.

Ob priznanju za opravljeno delo pa je treba povedati še to, da imajo navzlic vsemu še tu in tam črne točke. Dobro se jih zavedajo in radi bi jih čimprej odstranili. Takšne se nabirajo zlasti na bregovih obeh rek, pri mostu in morda še kje. Tudi visoke vode napravijo svoje in pustijo neprijetne sledi.

Navzlic tem spoznanjem so se v Lučah lotili akcije za najlepši kraj z vso odgovornostjo. V njej ne mislijo odnehati, marveč doseči še več!

MB

8. decembra — referendum v Žalcu

NOVI TEDNIK MED DELEGATI

VOLITVE:
PRODOR
MLADIH

V organizacijah združenega dela oziroma v njihovih temeljnih enotah bodo danes ves dan odprta volišča, prav tako v nedeljo v krajevnih skupnostih.

Priprave na današnje in nedeljske volitve delegacij krajevnih skupnosti in temeljnih organizacij združenega dela za samoupravne interesne skupnosti so v celjski občini uspele in potrdile velik interes delovnih ljudi ter občanov ne samo za delo samoupravnih interesnih skupnosti, marveč tudi za odločitev, kdo jih naj zastopa v organih teh skupnosti. Zato ni naključje, če niso bili nikjer v zadregi zaradi udeležbe in nikjer zaradi kandidatov. Tudi številka o 2661 evidentiranih kandidatih za delegacije potrjuje, da je šel izbor v veliko širino. In še več — struktura potrjenih kandidatov je takšna kot je doslej še nismo imeli. Ugodna. Med njimi je 36,5 odst. žensk in 29 odst. mladih. V primerjavi s podatki za prejšnje volitve, lahko zdaj mirne duše zapišemo, da je očiten velik prodor mladih v samoupravno dogajanje. Med kandidati jih je 58 odst. iz neposredne proizvodnje, 24 odst. pa članov Zveze komunistov. Vse to govori o silni odgovornosti delovnih ljudi in občanov pri izbiri kandidatov za delegacije, o veliki zavesti vseh in o pripravljenosti velikega števila ljudi, zlasti mladih in žensk, da se aktivno vključijo v samoupravno šoljenje interesnih skupnosti.

Vse kandidacijske konference in druge priprave na današnje in nedeljske volitve so bile v celjski občini pripravljene pravočasno, se pravi v skladu z vsemi rokovi. V tem času je bilo 174 kandidacijskih konferenc v temeljnih organizacijah združenega dela in 38 v okviru krajevnih skupnosti. Zanimiva je ugotovitev, da so se povsod odločili za splošne delegacije, ki bodo štele od 10 do 20 članov. V glavnem enotna je tudi odločitev o zaprtih kandidatih listah.

Kot politične so bile pravočasno opravljene tudi tehnične priprave na volitve. Posebnost je v tem, da bodo posamezna volišča v okviru krajevnih skupnosti zajemali manjše število volilcev oziroma največ do 600. To pa tudi pomeni, da bo manj dolgih vrst in manj čakanja. Delo bo opravljeno hitreje. Hitreje tudi v tem smislu, da bodo volišča na terenu odprta samo do četrte ure popoldne. Ta odločitev naj bi spodbudila volilne upravičence, da bodo svojo državljansko dolžnost in pravico opravili prej kot so to storili nekateri pri prejšnjih volitvah.

K prazničnemu in delovnemu razpoloženju pa bodo prav gotovo vplivala urejena in okrašena volišča... in ne nazadnje zavest, da tudi s temi volitvami izpolnjujemo načela nove ustave. MB

EVIDENTIRANI
ZA VODILNE
FUNKCIJE

Na skupni seji članov izvršilnega odbora občinske konference SZDL in predsedstva občinskega sindikalnega sveta v Celju so evidentirali možne kandidature za vodilne funkcije v samoupravnih interesnih skupnostih. To je samo prvi predlog, ki bo v nadaljnji razpravi lahko doživel spremembe in dopolnitve.

Tako naj bi bil predsednik skupščine temeljne izobraževalne skupnosti dipl. psiholog Franc Berginc iz Ingarda, predsednik izvršilnega odbora pa prof. Jože Zupančič, direktor osnovne šole v Storah.

V drugih interesnih skupnostih naj bi te funkcije zasedli: v kulturni skupnosti prof. Anton Aškerc (skupščina) in Stane Mrvič, direktor Muzeja revolucije (izvršilni odbor), v skupnosti otroškega varstva Slavko Verdel, direktor službe družbenega knjigovodstva in Slava Vučjak, direktorica pionirskega doma, v skupnosti socialnega skrbstva Tone Erjavec, družbeno politični delavec in Janez Kovačič, kadrovik v Aeru, v telesni kulturni skupnosti Franc Gazvoda, sekretar uprave javne varnosti v skupnosti za zaposlovanje Stane Vanišek, kadrovik iz EMO in Vili Skrt, direktor kadrovske in splošne službe iz Toora, v skupnosti za gradnjo objektov posebnega družbenega pomena dipl. inž. Milan Zupančič, direktor Aera za predsednika skupščine in v enotni funkciji Franjo Novak, direktor računovodske službe v LJK Savinja za raziskovalno skupnost.

Za predsednika skupščine regionalne skupnosti za zdravstveno varstvo je kot možni kandidat evidentiran Stane Senčar, sekretar občinske konference ZK, za predsednika občinske skupščine skupnosti za zdravstveno varstvo Alojz Potočnik iz Cinkarne, za predsednika izvršilnega odbora pa prof. Franjo Puncer, direktor šole za zdravstvene delavce. Predsednik skupščine skupnosti za poljedelstvo in livadsko zavarovanje naj bi bil Rado Jonak.

PRED VOLITVAMI V SIS

„PRIPRAVLJENI SMO!“

Danes so se začele v organizacijah združenega dela volitve delegatov v skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, konec tedna, 8. decembra, pa bomo volili člane splošne delegacije tudi v krajevnih skupnostih. S temi volitvami bomo pravzaprav sklenili krog, ki smo ga delno zarisali že spomladi. Tedaj smo namreč volili

delegacije za tri odbore novooblikovane občinske skupščine, sedaj pa volimo delegacije za skupščine tistih samoupravnih interesnih skupnosti, ki bodo odslej enakopravno odločale z že oblikovano skupščino družbenopolitične skupnosti. V krajevnih skupnostih bomo občani volili dvakrat. Po-

leg članov delegacije za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti bomo namreč volili tudi območne delegacije za svete posameznih krajevnih skupnosti.

Pred samimi volitvami smo poprosili za razgovor IVANA VOVLANA, predsednika izvršnega odbora sindikata v KK Hmezd

v Zalcu, predsednika krajevne organizacije SZDL Dolgo polje JAKA MAJCEN, predsednika volilne komisije Pivovarne Laško JOZETA SADARJA in predsednika krajevne konference SZDL Aljažev hrib EDIJA KLOVARJA. Povedali so nam, kako so se v delovnih organizacijah in krajevnih skupnostih pripravili na volitve.

JAKA MAJCEN: »V krajevni skupnosti Dolgo polje smo se z občani dogovarjali o tem, ali naj bi omenjeno krajevno skupnost delili na dve samostojni krajevni skupnosti ali ne. Občani so se odločili, naj obstajata na področju doseganje krajevne skupnosti Dolgo polje odslej dve krajevni skupnosti. Nova vas in Dolgo polje. Tako bodo občani res lažje izražali svoj interes

EDI KLOVAR: »Pred nedavnimi smo imeli v krajevni skupnosti Aljažev hrib kandidacijsko konferenco, na kateri je koordinacijski odbor predložil občanom vse evidentirane kandidate tako za splošno delegacijo kot tudi za delegacijo v svet krajevne skupnosti. Občani so sprejeli predlagano kandidatsko listo. V predvolilnem času smo tako pripravili vse potrebno za volitve, obvestili smo tudi občane o kakšne volitve so pred nami.

IVAN VOPLAN: »Tako kot pred spomladanskimi volitvami, tako smo tudi sedaj evidentirali več možnih kandidatov za delegate skupščin samoupravnih interesnih skupnosti. Mislim, da smo delo dobro opravili, saj so delavci na kandidacijskih zborih živo razpravljali o možnih kandidatih. Zdi se, da so izbirali res tiste delavce, ki bodo uspešno zastopali njihove interese ter jih kot delegati tudi uravnavali.«

JOZETA SADAR: »Sindikalna organizacija Pivovarne je dobro opravila predvolilno delo. Na predvolilnih zborih so člani sindikata tudi podrobno informirali delavce o pomenu vnašanja delegatskih razmerij v samoupravne interesne skupnosti in dejal bi, da so delavci z zanimanjem razpravljali o vseh stvareh, ki zadevajo delo samoupravnih interesnih skupnosti. Mislim, da smo vsi delavci dobro pripravljani na volitve.«

V VELENJU DOBRO
PRIPRAVLJENI

Tudi v velenjski občini so se kljub kratkemu roku uspešno pripravili na današnje in nedeljske volitve v samoupravne interesne skupnosti. Kako so potekale priprave in kdo so predlagani kandidati za vodilna mesta v posameznih samoupravnih interesnih skupnostih, o tem smo se pogovarjali s sekretarjem Občinske konference SZDL Velenje Jožetom Vebrom.

»Priprave so potekale dokaj hitro, saj je bilo malo časa, da bi se lahko obotavljali. Kljub temu pa vidimo, da se tudi v kratkem času da marsikaj narediti. Priprave sta v velenjski občini vodila Občinska konferenca SZDL in občinski sindikalni svet, vsak na svojem področju. Eden je skrbel v TOZD za pripravo na volitve, drugi pa v krajevnih skupnostih, ki jih je pri nas kar 25.

Letos smo se odločili, da bomo v osmih samoupravnih interesnih skupnostih imeli samo splošne delegacije in to iz dveh razlogov: ker je premalo kadrov in premalo časa, da bi se lahko temeljitje pripravili. Dejstvo je, da še zdaj marsikdo ne razume popolno, za kaj sploh gre. Te razumljive pomankljivosti, ki se pojavljajo pravz-

prav z vsako noviteto, pa bomo počasi odpravili s prakso, ko bodo zaživele samoupravne interesne skupnosti in njihovo poslanstvo. Verjetno pa bomo že pri naslednjih volitvah prešli od splošnih delegacij dalje.

Kandidati za vodilne funkcije v SIS pa so: kandidat za predsednika skupščine SIS vzgoje in izobraževanja je Franc Avberšek, za predsednika izvršilnega odbora pa Maks Veber. V skupnosti otroškega varstva je za predsednico skupnosti predlagana Danijela Lipovšek, za predsednico izvršilnega odbora pa Alfreda Ambrožič. Božo Lednik je kandidat za predsednika SIS zdravstva, Jože Vunderla pa za predsednika izvršilnega odbora. V samoupravnih interesnih skupnosti naj bi bil predsednik skupščine Peter Krapež, predsednik izvršilnega odbora pa Ivan Marin. Kandidat za predsednika skupščine v skupnosti socialnega skrbstva je Martin Primožič, za predsednika izvršilnega odbora Slavko Mihoč. Za SIS telesne kulture kandidira za predsednika skupščine Tone Pečovnik, za predsednika izvršilnega odbora pa Stane Rudolf.

TONE VRABL

POTRIJENI
KANDIDATI
V ŽALCU

Na kandidacijskih zborih so občani potrdili tudi kandidature

ne funkcije v skupščinah SIS. Predsednik skupščine SIS za vzgojo in izobraževanje naj bi bil Viktor Drama, za predsednika izvršilnega odbora pa kandidira Janez Kroflič. Predsednik SIS za kulturo naj bi bil Zoran Razboršek, predsednik IO pa Lojze Rak. Skupščino SIS za zdravstvo naj bi vodil Alojz Hrušvar, predsednik IO naj bi bil Franc Vidmar. Skupščino SIS za socialno skrbstvo naj bi vodil Jože Stefančič, IO te skupnosti pa Marjan Drobne. Za predsednika SIS za otroško varstvo naj bi bil Franc Šuler, za predsednika IO pa Minka Žilnik.

Skupščino SIS za telesno kulturo naj bi vodil Ivan Virant, IO pa Rudi Veligovšek.

Delegacije za skupščine SIS bodo v žalski občini enotne, torej bodo v eni delegaciji delegati za vse skupščine SIS.

—stab—

RAZBREMENITI
MATERE

MINKA ŽILNIK, kandidatka za predsednico izvršnega odbora SIS za otroško varstvo:

»Za razvoj otroškega varstva v občini pomeni referendum veliko. Sredstvi, ki pritekajo iz družbenega proizvoda o skupni in splošni porabi tako obsežnega programa razvoja otroškega varstva gotovo ne bi izpeljali niti v 10 letih.

Se posebej me zato veseli, da je program razvoja otroškega varstva na letel v javni razpravi o programu referendumu na tako topel sprejem. Občani so za otroke pripravljene žrtvovati skorajda vse. Na ta način nam bo uspelo urediti otroško varstvo za 60 odstotkov otrok v občini, to pa je res velik korak naprej pri razbremenjevanju matere, delavke.

Ker zajema program izgradnje vrtcev oziroma igralnic za otroke skoraj vse kraje v občini bo problem otroškega varstva rešen za dalj časa. Izven referenduma pa bomo tudi lahko še kaj izgradili, če Lodo to narekove potrebe. Menim, da po izvedbi programa ne bomo daleč od cilja, da bi zagotovili za vse otroke možnost varstva.

saj bomo poleg oblik varstva v vrtcih uporabljali še druge, na primer: ure pravljič, potujoče vrtce in še kaj.

Edina težava ostajajo tako kadri. Pridobivanje novih vzgojiteljic moramo posvetiti vso skrb. Menim, da se bo tudi tu položaj popravil, saj veliko pričakujemo od ustanovitve vzgojiteljske šole v Celju. Še enkrat zato pozdravim program referendumu. Ta bo sicer drag, vendar dober in nadvse koristen za občane.«

—stab—

OB PREMIERI GIMNAZIJE

UVOD V PRAZNOVANJE

V sredo naslednji teden bo premiera amaterskega filma gimnazijka v režiji Stanka Josta, avtorja znanih amaterskih igranih filmov Na kmetih, Križ na gori. Film je posnela ekipa celjskega kinokluba ljudske tehnike Emo Celje v poletnih mesecih letošnjega leta. Film so po romanu Antona Ingoliča in v adaptaciji Stanka Josta posneli v barvah na celjski gimnaziji, nekaj kadrov v Skopovnjaku Počivaškovih v Skalci kleti in v hiši Lenaslejših v Liscach, nekaj na celjskih ulicah in ob šmartinskem jezeru. Za snemanje so porabili 400 ur ali nekaj več 800 m filmskega traku super 8 mm. Za projekcijo je ostalo nekaj čez dvesto metrov ali 58 minut, kolikor je dolg film. V filmu je nastopilo čez 100 igralcev in statistov, poklicni igralci celjskega gledališča in drugi. Nihče ni dobil dinarja honorarja, vsi so delali iz resničnega ljubiteljskega. Film, ki ga je sofinancirala tudi celjska kulturna skupnost, bo veljal malo manj kot tri stotine milijonov. Zda je zmontiran in zvono sinhroniziran. To delo je bilo opravljeno v studio Radia Celje. Film je pred nami in prvič se bo amaterski film predstavil v

sredo v kino Metropoli tako velikemu avditoriju. To bo uvod v Teden domačega filma, ki bo v Celju od 12. do 18. decembra in pomeni tudi začetek praznovanja 30-letnice jugoslovanskega filma. V Celju bomo pričeli osrednji filmski manifestaciji pri nas. Pričela jo bo Gimnazijka, otrok celjskih amaterskih filmskih delavcev. Ob tej priložnosti sem spregovoril nekaj besed z režiserjem filma Stankom Jostom.

— Zakaj je nastala Gimnazijka? Po filmu Na kmetih in Križ na gori. Gre namreč za poseg v sodobno slovensko literaturo.

— Za Gimnazijko sem se odločil iz preprostega razloga. Hotel sem prikazati del življenja, ki je vsak dan ob nas. Za tovrstno pripoved se mi je zdela Ingoličeva Gimnazijka najprimernejša.

— Kako je nastajal scenarij? Koliko je v njem avtorske rešitve?

— Scenarij se precej razlikuje od originala. Namreč, v romanu je precej prizorov, ki bi jih še poklicni filmarji komaj posneli. Zato sem se izogibal vsem takšnim oviram, pri tem pa pazil, da

bo Gimnazijka ostala Gimnazijka. Pred pričetkom snemanja sem pokazal snemalno knjigo pisatelju Ingoliču in se je strinjal z njo, čeprav je poudaril, da sem ga precej »adaptiral«. Tako se je to začelo.

— Kako pa je filmska ekipa sprejela to delo. Mislim na mlade sodelavce, igralce, statiste?

— Moram reči, da sem bil vsestransko prijetno presenečen. Ko smo snemali, so bili poletni, počitniški meseci. Poklicni igralci iz gledališča so svoje delo sprejeli s poklicno odgovornostjo, zelo resno, prav tako pa tudi vsi mladi amaterski igralci in sodelavci. Bilo je res prijetno vzdušje. Vsi so vedeli, da ne bodo dobili niti dinarja.

— Kako si kot režiser oblikoval posamezne filmske vloge. Si jih prepuščal igralcem?

— Pomanjkanje časa mi nikoli ni dopuščalo preveliko ukvarjanje s posameznimi igralci. Tudi ne z glavnimi vlogi, ki jo je oblikovala Andreja Konjedič — a kljub temu je svojo nalogo odlično opravila, posebno še zaradi tega, ker je bil to

njen filmski debut.

— Ste našli ob snemanju na kakšne posebne probleme?

— Že od nekdaj si želim 16 mm kamero. Zda smo snemali na super 8 trak in snemalec Sandi Vidensek se je maksimalno potrudil. Mislim, da je to naš prvi amaterski film, kjer smo uspeli upoštevati tudi dobro fotografijo, čeprav je to na takšnem traku veliko težje kot na 16 milimetrovskem. Kljub vsemu so slike zelo plastične, dosegli smo kvaliteto sliko. K temu nam ni pomagalo samo znanje, ki smo si ga nabrali s snemanjem prejšnjih filmov, ampak tudi boljša tehnična opremljenost.

— Kakšni pa so načrti za prihodnje?

— En scenarij že imam napisan. To je tisti, od katerega sem moral letos spomladi odstopiti, kar se mi ne zdi prav. Šlo je za snemanje Dečkov po romanu Franceta Novšaka. Menim, da ta odklon scenarija ni bil zato upravičen, ker smo znali narediti že nekaj dobrih filmov, čeprav so »amaterski« in mislim, da smo s štiričrtimi urami Gimnazijke doka-

Franjo Cesar in Marija Goršičeva med snemanjem

zali, da se ne igramo film, ampak da resno delamo. Če ne bom v Celju našel možnosti za svobodo umetniškega ustvarjanja, bom nadaljeval z delom ali v Ljubljani ali v Zagrebu, kjer že imam ponudbo. Ne bi se pa rad od Celja poslovil. Rad bi delal filme, s katerimi bi pokazal del svoje izpovednosti, svoj filmski izraz. Mislim, da mi je to nekje uspelo v sedaj nagrajenem amaterskem filmu v Radomljah z naslovom Gosli. Film, kot je Gimnazijka pa mi je služil kot neko učenje, kako se dela večji film. Človek si nabere veliko izkušenj.

— Kakšne so te izkušnje? Mislim, človeško, ne toliko s tehnične plati.

— Prav gotovo so človeško močnejše kot tehnično. Ob vsakem novem filmu si bogatejši za veliko. V notranjosti. Tehnične pridobitve pridejo nekako same od sebe. Če pa hoče vsebinsko dobro delati filme, moraš pa več snemati. Edina izkušnja je lahko le praktično delo, teorija pa ostaja zgolj teorija. Z Gimnazijko smo naredili pravi amaterski spektakel, saj je igralo čez 100 ljudi. Po premieri Gimnazijke v sredo zvečer bom pričel s pisanjem novega scenarija. Drago Medved

80 KONUSOVIN LET

TRGOVINA IN IZVOZ

Dejali smo že, da se je Konus razvijal po vojni iz ruševin. Pomanjkanje potrošnih dobrin je bilo občutno. Zaradi splošnega pomanjkanja je bil centralističen način delitve in prodaje blaga vsekakor sprejemljiv. Z razvojem industrije, z izboljšano preskrbo trga pa so se razmere v centralističnem planskem gospodarstvu sicer počasi, vendar vztrajno spreminjale. Nove industrijske kapacitete, večja produktivnost... vse to in še marsikaj je pripomoglo k temu, da se je državno-plansko gospodarstvo začelo umikati plansko-tržnim odnosom ter

odstopati mesto zakonu ponudbe in povpraševanja.

Takšne razmere so privedle vodstvo Konusa do tega, da je pričelo razmišljati o ustanovitvi lastne trgovske mreže. Prvo trgovino je Konus ustanovil že 2. februarja 1952 v Beogradu. Že naslednje leto sta tej trgovini sledili še dve novi: v Novem Sadu in Ljubljani. Dve leti pozneje je dobil Konus trgovino še v Ptuj, 1964. leta pa se je Konusi pridružil še trgovsko podjetje Usnje Celje.

Konus ima danes neposredne stike s potrošniki od Beo-

grada prek Novega Sada, Ptuja, Maribora, Celja, Ljubljane in Nove Gorice. Lastna trgovska mreža je torej široka, vendar pa Konus pri tem ne namerava ostati. Resno že razmišlja o ustanovitvi novih trgovin za prodajo konfekcije v vseh večjih središčih naše države.

Tako kot druge tovarne, tako tudi Konus ni mogel takoj po vojni izvažati svojih izdelkov, ker zaradi obnavljanja porušene domovine in velikih potreb doma to ni bilo mogoče. Ker pa se je z leti proizvodnja povečala, najnujnejše vrzeli so se zapolnjevale lahko zasledimo že leta 1950 poseben razdelilnik, ki ga je posredoval vnaprej določeni centralni izvoznik, po katerem so bile določene manjše kvote različnih vrst usnja za izvoz. To so bile predvsem manjše količine podplatnega in zgornjega usnja. Manjši izvozni posli so se odvijali do leta 1953, ko so se začela formirati podjetja, specializirana za izvoz. Konus je tedaj pričel sodelovati s Centrotexilom iz Beograda in že leta 1954 je Konus izvozil v Ameriko in Avstrijo za 302.000 ameriških dolarjev blaga. Že naslednje leto pa je bil izvoz glede na kupce mnogo pestrejši. Različne vrste zgornjega in spodnjega usnja so izvažali v Brazilijo, ZSSR, Belgijo, Švico in Avstrijo, vrednostno pa je bil izvoz za približno 6000 dolarjev manjši.

Z razvojem in izpopolnjevanjem proizvodnega programa je Konus ponujal inozemskim kupcem pestrejšo izbiro svojih proizvodov. Poleg vseh vrst zgornjega in spodnjega ter oblačilnega usnja je pričel izvažati tudi pogonsko jermenje, utenzilije in umetno usnje.

Ko primerjamo vrednost iz-

voza od začetka pa do leta 1961 lahko vidimo, da vrednost ni bila kdo ve kako velika. Z intenzivnejšo obdelavo trga, poostreno izbiro, večjimi potrebami kombinata po deviznih sredstvih in mnogimi kontakti z izvozniki, pa se je začel izvoz Konusa po tem razdobju naglo večati. Že leta 1962 je dosegla realizacija izvoza 826.000 ameriških dolarjev. Izvoz različnih vrst usnja se je — glede na integracije in uvedbe nove proizvodnje — v šestdesetih letih popestril tudi z izvozom tkanina, usnjene konfekcije, krzna, različnega jermenja, konita in volne.

Leta 1963 je izvoz dosegel že 1.684.000 dolarjev, naslednje leto 1.833 milijona dolarjev, nato pa je leta 1965 nekoliko padel (1.787.000 dolarjev), da bi se lahko leta 1966 povzpел kar na 2.318.000 dolarjev. V teh letih je Konus izvažal predvsem različne vrste podplatnega usnja, izvoz pa je bil usmerjen pretežno na klirinsko območje (ZSSR, Madžarska in Albanija), ki je tedaj prevzelo približno 70 odstotkov Konusovega izvoza, konvertabilno območje (Avstrija, ZRN, Italija, Anglija in ZDA) pa preostalih 30 odstotkov.

Po letu 1966 pa je prišlo do pomembnih premikov tudi glede usmerjenosti izvoza. Struktura izvoza se je namreč pričela nagibati v korist konvertabilnih območij in do leta 1972 je konvertabilno območje absorbiralo 80 odstotkov izvoza. Zasledimo lahko

že nekaj kupcev iz Nizozemske in Francije, ki so kupovali predvsem teleče, junče in goveje usnje ter lak. Pri usnjeni konfekciji pa se poleg kupcev iz ZRN in ZDA pojavijo tudi kupci iz Švice, Avstrije in Italije. Od leta 1972, ko je izvoz znašal 2.355.000 dolarjev, pa do leta 1972, je izvoz vrednostno stalno naraščal in je tega leta dosegel že preko 4 milijone dolarjev.

Izvoz je odvisen predvsem od gibanj na zunanem trgu in monetarnih gibanj, zato je od obdobja do obdobja različen. Vsekakor pa je perspektiva Konusa v večjem izvozu usnjene konfekcije ter artiklov iz proizvodnje kemije, seveda ob določenem izvozu usnja. Potrebna je tudi krepitev lastne zunanjetrgovinske mreže v kombinaciji s povečanjem izvoza prek posrednikov.

LAŠKA KOMUNALA

ZVESTOKA ZA ZVESTOKO!

Nekaj dni pred prazniki je praznoval 15. letnico dela kolektiv Komunalnega podjetja Laško, o čemer smo pred časom že pisali. Sivoznosti, ki so jo za to priložnost pripravili, so se poleg članov kolektiva, vodstev političnih organizacij, udeležili tudi poslovni prijatelji. Po končanem kulturnem programu je na predsednikom delavskega sveta govoril tudi direktor podjetja, čestitkam pa so se pridružili tudi nekateri po-
bavljenici.

Izrednega priznaja so bili deležni vsi, ki so bili kolektivni zvesti od petnajst do-

deset let. Le-ti so dobili spominska darila. Sicer pa služijo, da jih imenujemo: Hubert Galič, Avgust Golob, Ivan Hadolin, Martin Horjak, Stane Horjak, Breda Hrasitelj, Marija Kolar, Marin Komar, Albin Koren, Franc Kovač, Mihael Kranjc, Vinko Mraz, Rusi Oštr, Stane Ravej, Anton Seme, Stanislav Sanca, Franc Sibanc, Evgen Šipek, Ernest Škoberne, Mirko Šraj, Berta Strumbelj, Ernest Suhelj, Boris Trupej, Karel Vratarič, Jakob Verbovšek, Peter Vratarič, Edvard Zagar, ter upokojenca Zinka Rapzinger in Franc Kozmus.

Prikojevalke v »KOKU«

Akademski zbor iz Brna

Izven abonmaja je bil v četrtek, 1. novembra v Narodnem domu v Celju koncert Akademskega zbora iz Brna (ČSSR). 44-članski zbor obstaja 24 let, sestavljajo ga izključno študentje visokih šol. Zadnjih nekaj let vodi zbor dirigent Lubomír Matl, ki je bil nekdanji mladiški zbor »Mladost« (zbor je nastopal na festivalu v Celju), strokovno se je šolal na Janačkovi akademiji glasbene umetnosti pri znanem mojstru prof. Josefu Viskelju. Visoka šola mu je razvila izreden smisel za polifono reprodukcijo stare glasbe, prav tako tudi pozitiven odnos do sodobne. V nekaj letih je oblikoval zbor v visoko kvaliteten ansambl, ki poseduje skoraj profesionalne kvalitete. Glasovi so enakomerno razdeljeni in

dobro izenačeni. Vsak zase zveni čisto, višine so lepo pokrite, basi nekoliko prešibki, zlasti v nižjih legah. Zbor razpolaga z bogato dinamično lestvico ter dosega mogočen forte brez kričavosti. Prazo so muzikalno doživeti, dirigent jih gradi logično in do potankosti precizno. Zato so vsi vstopi enotni, akcenti pristni, ne vsiljivi, vedno v službi lepe muzike. Očitno je, da zbor muzikira z veseljem in z mladostnim zanosom.

Dirigent je želel prikazati češko in moravsko vokalno tvorbnost od srednjega veka do sodobne pesmi. Uvodoma so izvajali gotiko enoglasje iz 12. in 13. stoletja. Sledil je skok v sodobno »Odi et amor« Petra Rezníčka. Intonacija te zahtevne in zanimi-

ve skladbe je bila popolnoma čista. Himnična »Hvalite Gospoda« B. Smetane je zazvenela mogočno v polnih, plemenitih akordih. Dvočlanski pet pesmi iz cikla »V prirodi« je bilo podanih v lahkotnem narodnem tonu doživeti, v kontrastirajočih tempih, z lepo barvanimi vstopi tenorjev v kontrapunktu z alti in basi. Skoda, da niso bili basi malo močnejši in besedila nismo mogli dobro razumeti. Avantgardistična skladba Ev. Zamečnika »Impromptus« je presenetila z uporabo sodobne vokalne tehnike, z glisandi, presestavljenimi skoki, s šumi in siki ter drugimi efekti, ki pa so bili tako dobro izvedeni, da so pritegnili poslušalce.

Težišče programa je bilo

sploh na sodobni ustvarjalnosti, posebej na madrigalih V. Wernerja in K. Slavickega. Ob teh težkih in zanimivih skladbah so nekoliko obledeli tri skladbe J. Galusa, ki pa so še vedno nosile pečat lepega renesančnega stila. Bodisi zaradi popoldanskega koncerta za mladino ali ker je bil zbor utrujen po dolgi vožnji, je bila izvedba čeških narodnih pesmi dokaj medla.

Za izvrstno izvedbo sta žela zbor in dirigent zasluženo priznanje občinstva. Kratke, a prisrčne pozdravne besede z darili s strani kulturno prosvetnih organizacij Celja so prispevale k prijetnemu vzdušju v dokaj dobro zasedeni dvorani Narodnega doma.

EGON KUNEJ

Iziden domačega filma

Tudi „Strah“

Metod Badjura je zapisal v kroniki slovenske filmske proizvodnje kot prvi slovenski filmski režiser in eden najpomembnejših snemalcev. Filmski delavci so visoko ocenili delež Metoda Badjura v razvoju slovenskega filma, zato so lani v Celju prvič podelili Badjurove nagrade za najboljše dosežke v slovenski filmski ustvarjalnosti. Letos se bodo zanje potegovali štirje filmi: Pa stirci, Let mrtve ptice, Po mladni veter in Strah. Po sebnah strokovna žirija Društva slovenskih filmskih delavcev, v kateri je iz Celja Jože Volfand, bo pregledala in ocenila vse štiri filmske stvaritve in izbrala nagradjence — najboljšega režiserja, igralca, snemalca in druge. Nagradjenci bodo poleg Badjurovih plaket sprejeli še denarne nagrade.

Metod Badjura

bo priredil gostom in filmskim delavcem sprejem Jože Marolt, predsednik celjske občinske skupščine. Ob 19.30 pa bo v Unionu premiera Pomladnega vetra. Isti dan ob 16.30 bo v Metropoli za četrtek retrospektive filmov del Franceta Stiglica s filmom Na svoji zemlji. Organizator je poskrbel tudi za najmlajše. V Doma bodo zavrteli osem mladinskih in otroških filmov Kekec, Srečno, Kekec, Kekecve ukane, Kala, Ti loviš, Sončni triki, Vesna in Ne čakaj na maj.

Spremljevalcem štiglčeve filmske ustvarjalnosti posebej priporočamo njegovo retrospektivo v Metropoli.

Se ena posebna novica — namesto Čudovitega prahu bo celjsko občinstvo prvo videlo film Matjaža Klončiča Strah, ki prikazuje dogodke in ljudi v času ljubljanskega potresa.

Občinski odbor
Zveze združenj borcev NOV Celje
objavlja prsto delovno mesto

ADMINISTRATORKE

s polnim delovnim časom za dobičen čas.

POGOJI:

Končana srednja ekonomska ali administrativna šola, znanje slovenščine in 1 do 3 leta delovnih izkušenj.

Poleg navedenih pogojev mora kandidatka izpolnjevati tudi splošne pogoje za sprejem na delo in da je politično neoporečna.

OD po samoupravnem sporazumu.

Razpis velja do zasedbe delovnega mesta.

Pomudbe s kratkim življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev pošljite na Občinski odbor ZZZB NOV Celje, Gledališka 2-I

Dobri učni uspehi!

Na osnovnih šolah si zadnja leta močno prizadevajo, da bi na eni strani zmanjšali osip, na drugi pa, da bi občutno popravili učne uspehe in znanje. Oboje ne gre preko noči. Rezultati so vseeno ohrabrujoči.

V celjski regiji, kjer so izrazito razviti in nerazviti področja je 132 osnovnih šol, na katerih se šola skoraj 29.000 učencev. V šolskem letu 1966/67 je bilo samo 88 odstotkov učencev uspešnih, v preteklem šolskem letu pa že 93,5 odstotka, kar uvršča regijo med boljše v Sloveniji. Res je, da so to le povprečji, pa zato poznamo bolj ali manj uspešne občine in šole, res pa je tudi, da 3,5 odstotka neuspešnih še vedno pomeni 1000 ponavljalcev v regiji. Za polovico bo to število možno zmanjšati v sedanjih pogojih dela, pravijo učitelji, za več pa bi morali razviti najmanj celoten sistem posebnega šolstva, ustvariti več možnosti za stalne in občasne oblike predšolskega varstva ter organizirati celoletno »malo šolo«. Prihodnost pa ima seveda celoletna osnovna šola.

Posebno pozornost pri analizi učnih uspehov zahteva podatek, da je takoj za snajslabšima šestemu in sedmemu razredu v regiji že prvi razred! Nekateri učitelji sicer ne preveč na glas opozarjajo, da je tudi znanje otrok od 1. do 4. razreda zaradi »skrivnega« trganja ur raznim pred-

metom na račun nove matematike, občutno manjše. Menimo, da morajo odkriti razgovori, poštene odnosi in ne samo statistični pokazatelji postati osnova vzgojno-izobraževalnega dela. Vsako varanje ima lahko neslutene posledice. Zato je potrebno opozarjanje vzeti resno.

Osip, kot eden izmed vzporednih pokazateljev dela na šolah, lepo naznazuje. Ker gre pri osipu za generacijski prikaz, ta ne kaže uspehov in prizadevanj na šolah v zadnjih letih. Pred petimi leti je bil na osnovnih šolah v celjski regiji še 40,5 odstoten osip, lani pa le še 25,3 odstoten. Dokaj zanimivo in pohvalno je, da imajo najnižji osip na šolah v občinskih šolstvih v občini Zalec in Sl. Konjice. Razumljivo je, da je osip med šolami zelo različen, ker so tudi pogoji dela različni. Razveseljivo je, da v zadnjih letih upada število popravilnih izpitov, da se uspeh pri popravilnih izpiti izboljšuje, da je več ur dopolnilnega pouka, da je precejšnja skrb posvečena tudi bolj nadarjenim učencem preko dodatnega pouka in številnih prostovoljnih aktivnosti in še bi lahko naštevali.

Na šolah so vsekakor storili za uspešno delo veliko, zlasti še, če upoštevamo velik kadrovski primanjkljaj. V celjski regiji manjka več kot 200 učiteljev. Samo lani je odšlo iz prosvete 43 učiteljev, letos se ta odhod še nadaljuje.

je. Zato mora za uspešno šolo več storiti tudi širša družbena skupnost.

Učitelji z velikim zadovoljstvom gledajo na prizadevanja Zveze komunistov, ki je vzgoji in izobraževanju, kot osnovnemu oblikovalcu našega socialističnega samoupravnega človeka, posvetila veliko pozornost. Jasno so se oblikovale konkretne naloge vseh, ki sooblikujejo našega mladega državljana. Sedaj točno vemo, kaj morajo storiti v republiki, kaj v posameznih institucijah in organizacijah, kaj v občini in kaj na šoli oziroma v okolju.

Pri vsem tem pa ostane

eno. Učitelji morajo spoznati, da je resnično veliko, če so pošteno opravili svoje delo v šoli da pa je to še vedno premalo, za bistvene premike celotnega izrednega razvoja vzgojno-izobraževalnega kompleksa. Učitelj mora postati aktiven tudi izven šolskega zida, motor sprememb v mišljenju in delu staršev in združenega dela. Samo delo v okviru pravic in dolžnosti v šoli in izven nje so vrnilo učiteljem tisto mesto v naši družbi, ki mu resnično pripada. Stokanje v lastnem neorganiziranem okviru pa ta pri zadevanju le oddaljujejo.

J. ZUPANČIČ

S polic študijske knjižnice

Work-Factor. Sistem za merjenje dela, 2. izd. Ljubljana 1974. S. II 6673.

Croatia, Zagreb 1974. S. II 6674.

Liječnik u kući, 3. proš. izd. Zagreb 1973. S. II 6668.
Grad J. F. Dacar: Podstavne strukture, operacijski sistemi in računalniški sistemi. V Ljubljani 1974. S. II 6647.

Tršar M.: Anatomija za likovnike. Ljubljana 1974. S. II 6646.

Kunzer Z.: Vsebinski tip slovenskih pripovednih pesmi. Ljubljana 1974. S. II 6634.

Grejanje stambenih zgradb. Ljubljana 1973 (1974). S. II 6623.

Milnar Z.: Sociologija lokalnih skupnosti. Ljubljana 1973 (1974). S. II 6663.

Južetić S.: Lingvistična antropologija. V Ljubljani 1973 (1974). S. II 6562.

Halprin L.: Gradovi, Beograd 1974. S. II 6426.

Štipešić J.: Pomoćne povijesne znanosti u teoriji i praksi. Zagreb 1972. S. II 6367.

Michelić P. A.: Estetika arhitekture armiranog betona. Beograd 1973. S. 6266.

Göthe und seine Zeit. Wiesbaden cop. 1966. S. II 5321.

Kajmaković Z.: Zidno slikarstvo u Bosni i Hercegovini. Sarajevo 1971. S. II 5990.

Žalec: Razstava Kosa

Jutri bodo v Zalcu odprli retrospektivno razstavo slikarskih del Gojmirja Antona Kosa. Otvoritev razstave v Savinovem razstavnem salonu so povežali tudi z nastopom tri bratov Lorenz. — Otvoritev razstave bo ob 17. uri. —slab.

Prodajna razstava v likovnem salonu

13. decembra bodo v celjskem Likovnem salonu odprli prodajno razstavo članov Društva slovenskih likovnih umetnikov — Pododbor Celje in bo odprta do 15. januarja 1975. Razstavljali bodo: Avgust Lavrenčič, Milan Lorenčak, Darinka Pavletič-Lorenčakova, Alojz Zavolovšek, Janez Knez in Viktor Povše.

Trio Lorenz ponovno v Celju

Ze tretjič bo koncertiral v Celju — pri nas in v tujini znan TRIO LORENZ. V Celju so imeli vedno številne poslušalce, ki so odhajali s koncerta nadse zadovoljni.

Bratje Lorenc, pianist Primož, violonist Tomaž in čelist Matija igrajo in nastopajo že skoraj 18 let. Za glasbo jih je navdušil oče, ki je bil tudi sam glasbenik-ama-ter. Najprej so sestavljali družinski trio, ki je začel nastopati kmalu preč ljubljansko in slovensko javnostjo in žel veliko uspehe. Ti uspehi so jih popeljali po Jugoslaviji, kmalu pa tudi v Avstrijo, Nemčijo, Francijo, Italijo, Belgijo, ZSSR, Bolgarijo, Poljsko pa tudi v Brazilijo, Kanado in Argentino. Zvsesod so zbudili veliko pozornost in želi priznanje občinstva in številnih kritikov.

V Celju bodo izvajali nov in zelo zanimiv program — Beethovnov Trio v B-duru, Skerjančev Maestoso in Šostakovičev Trio v E-duru. Koncert bo v IV. abonmaju v sredo, 4. decembra. Za mladino pa bodo isti dan ob 11. uri igrali v Dobrni.

Literati z univerze

V želji, da bi dijakom gimnazije predstavili tudi najnovejšo poezijo, je kulturno društvo »Anton Aškerc« skupaj z literarnim krožkom na gimnaziji pripravilo obisk skupine mladih literatov, ki trenutno študirajo na univerzi v Ljubljani. Miha Avanzo iz Ljubljane, Marj Čuk iz Trsta, Peter Kolšek iz Celja, Aci Mrmolja iz Stare Gorice in Andrej Zigon iz Logatca so se predstavili s svojimi pesmimi. Polna predavalnica je pokazala, da se dijaki zanimajo za podobne prireditve, živa hen pogovor po nastopu pa, da je tudi moderna, lepa beseda, naša pot do poslušalcev.

DOGODKI

CELJE: JANEZ LENASI, NOVI PREDSEDNIK EKONOMSKEGA SVETA

Izvršni svet celjske občinske skupščine je na svoji zadnji seji od drugim razrešil inž. Mitjo Mejaka kot predstavnika ekonomskega sveta zaradi njegovega odhoda na novo delovno mesto v Ljubljano. Na to mesto pa je imenoval dosedanjega člana sveta oziroma direktorja opekarn Ljubečna, Janeza Lenasija. Za novega člana ekonomskega sveta pa so imenovali Daneta Melavca.

CELJE: SPREJEM ZA MILANA LOŠTRKA

Tik pred praznikom republike je sekretar medobčinskega sveta iz komisije za sprejem novih članov, Janez Zahradnik, pripravil sprejem za edinega komunista in znanega družbeno političnega delavca Milana Loštrka, ki je pred kratkim slavil 60-letni življenjski jubilej. Ko mu je Janez Zahradnik čestital k življenjski obletnici, se mu hkrati zahvalil za njegovo dolgoletno revolucionarno delo v našem delavskem gibanju in v socialistični revoluciji ter še posebej za ustvarjalni prispevek pri razvijanju zdravstva na širšem celjskem območju.

Poleg drugih so se sprejema udeležili še Emil Roje, Franc Ban, Igor Kijavec in Igor Lotrič.

SLOVENSKI KOLEDAR 1975

Slovenska izseljenska matica je za vse slovenske rojake po svetu izdala 22. redni zbornik, Slovenski koledar 1975 in mu priložila ličen slovenski koledar. Zbornik prinaša pregled najpomembnejših dogodkov v Jugoslaviji in Sloveniji s skoraj vseh področij družbenega življenja. Tako v uvodu seznanja slovenske rojake v svetu Mitja Ribičič, Jugoslaviji na novih poteh in predstavi pomen največje družbene odločitve tega leta — sprejema nove ustave. Več intervjujev in spisov podaja nezaokroženo, a prijetno napisano podoba dela in življenja predsednika Tita. Slovenski koledar pojasnjuje tudi ozadje nekaterih pojavov, ki sta nam pred meseci (in to velja še danes) poznala, da imajo sosedji v Italiji in Avstriji dobro voljo in željo po sodelovanju bolj na jeziku, italijanski apetiti po našem ozemlju in enopostevanje slovenske manjšine v Avstriji pa so še bolj strnilli jugoslovansko skupnost, ki bo odločno nasprotovala vsakršnim fašističnim izpadom.

Slovenski koledar v fotoreportajah nato slika naše republike in njene pokrajine. Razlaga rojakom osnove delegatskega sistema, se o gospodarskih naporih Slovenije, o delu slovenske izseljenske matice in se z več zapisi loti položaja slovenskih delavcev v tujini. Članki in komentarski pregledi segajo tudi na področje kulture, šolstva, filma, naivne umetnosti, telesne kulture, pogledajo na izrisi letošnje kmečke obleke, pa k Planici, na Dolenjsko, v Šempeter in drugam.

Slovenski koledar 1975 za vse Slovence po svetu pa v zadnjem delu obširno piše o delu jugoslovanskih in slovenskih društev v tujini. Zanimiv je sestavek dr. Edija Goba, kako so tudi Slovenci pomagali graditi Ameriko. Če poleg zbornika, ki je več kot le zanimiv pregled družbenih dogodkov doma in življenja Slovencev v tujini, menimo še stenski koledar z barvnimi posnetki akvarelov slovenske kmečke in narodne noše, potem moramo naglasiti, da Slovenska izseljenska matica rojakom po svetu ni pripravila le prijetnega novega letnega darila. Kajti zbornik in koledar bosta vsakemu Slovincu v tujini prinesla nov kamenček v mozaiku korenin, ki ga vežejo na domovino.

VAŠ PROBLEM

CESTE SO NA PRVEM MESTU

Cepprav so na Polzeli zgradili novo osnovno šolo ter kulturni dom, imajo še vrsto problemov, oziroma želja, ki bi jih radi uresničili. Ivan Palir je tajnik Krajevne skupnosti na Polzeli, zato smo ga povprašali s kakšnimi problemi se srečujejo:

»Na prvo mesto bi dal vsekakor popravilo in asfaltiranje cest Polzela — Založe, Novi Klošter — Založe, Polzela — Podvin, Ločica — Breg do Tovarne nogavic in cesta proti zdravstvenemu domu. Problem otroškega varstva bomo rešili že

kmalu. Iz naslova novega referenduma bomo na Polzeli dobili novo varstveno ustanovo z 10 prostori za igro in delo. Da pa bo Polzela še lepši kraj je nujno potrebno urediti zelenice v središču Polzele, med bloki in vrstnimi hišami, ter jih tudi negovati. Že dalj časa je spomenik žrtvam padlim v prvi svetovni vojni razpokan, tako da letošnje zimo skoraj gotovo brez temeljitega popravila ne bo preživel. O tem smo se že pogovarjali z Zavodom za spomeniško varstvo v Celju. Zelo pereč problem sta tudi avtobusni postaji na Polzeli in Ločici ter mrliška veža na pokopališču.

O navedenih problemih so že razpravljali na krajevni skupnosti in rešitev nekaterih je že v delovnem programu do leta 1980.

Glede na to, da delovna kolektiva na Polzeli zelo razumevajoče prispevata sredstva k urejanju kraja, lahko Polzelani računajo, da bodo njihovi problemi slej ko prej rešeni.

Tekst in foto: T. TAVČAR

Janez Lenasi, direktor opekarn Ljubečna, sredi gradbišča

NA LJUBEČNI KLINKER IZDELKI

Zadnje dni novembra je bila v opekarnah Ljubečna pri Celju tiskovna konferenca, na kateri je direktor podjetja Janez Lenasi seznanil častnike z začetkom gradnje novega obrata za proizvodnjo sintranih klinker izdelkov.

Letna proizvodnja novega obrata bo v prvi fazi 700.000 kv. metrov, realizacija pa okoli šest milijard starih dinarjev. V gradnjo novega obrata, s katerim povezujejo tudi nekatere prostore družbenega standarda, bodo vložili okoli 3,6 milijarde starih dinarjev. Začetek proizvodnje v novi tovarni je predviden na začetku druge polovice prihodnjega leta.

Nova investicija na Ljubečni pa je v tesni povezavi z ukinitvijo obrata na Hudinji. MB

DO VARŠAVE IN NAZAJ (5) PIŠE: DRAGO MEDVED

DOMOV PREKO DONAVE

V Krakow smo prispeili na večer. Mesto je bilo zavito v rahlo temo. Pred nami je bila prva poljska prestolnica, pravo srednjeveško mesto, ki nam je prvi dan v temo zavilo svoje znamenitosti in žal smo imeli naslednji dan premalo časa, da bi spoznali vsaj del tega. Iz avtobusa smo videli le nekaj znamenitih cerkva in velik barbakan v samem središču mesta — takle velik trdnjavski stolp v

središču Krakowa ne deluje prav nič nenavadno, saj je celo mesto srednjeveški spomenik, čeprav se ob obrobjih mesta že kaže nova naselja s sodobno arhitekturo. Krakow med zadnjo vojno ni bil uničen in so se vse kulturno zgodovinske znamenitosti mesta lepo ohranile. Tako smo zjutraj, zadnji dan našega potovanja, zapravlili zadnje zlate in odpotovali smo proti domu. Do

meje nismo imeli veliko, pot pa smo nadaljevali po Slovaški. Presenetila nas je pokrajina, ki se je še kopala v topleni jesenski soncu. Sprejeli so nas številni grički in hribi, pokrajina se je tukaj vse drugače razčlenila kot na Češkem. Vide-li smo precej starih gradov, elektrarn in večjih tovarniških kompleksov. Zato nam je vožnja hitro minevala, čeprav smo bili vsi že presneto utrujeni. Neuničljiv je bil naš

»pevski zbor«, ki je znal v vsakem trenutku in ob vsaki priložnosti »dvigniti« moralo tistim, ki jih je že premagoval spanec. Ko se je doobra stemnilo, smo se pripeljali v čudovito Bratislavo. Pričakala nas je vsa v lučeh in z vso slikovitostjo častiljivega mesta. Skozi prometno gnečo in med starimi okornimi tramvaji smo nekako uspeli najti hotel, kjer nas je čakalo kosilo, čeprav je bila ura že skoraj sedem

zvečer. V razsvetljeni ulici smo ga končno le našli. Ostalo nam je le še toliko časa, da smo se malo sprehodili po bližnjem trgu, kjer so nas pozdravljali veliki plakati o festivalu klasične glasbe. Na plakatu smo prebrali tudi ime našega znanega čelista Mlejnika iz Ljubljane. Ko smo takole stali pred hotelom, smo opazili avto z ljubljansko registracijo in tako smo lahko našega virtuoza kar osebno pozdra-

vili ob prihodu v Bratislavo. Izmenjali smo nekaj besed in pozdravov in že smo se morali posloviti od tega čudovitega mesta, ki nas je morda očaralo prav zaradi tega, ker ga nismo mogli dobro spoznati. Zapeljali smo na velik most preko Donave in kmalu smo bili na meji. Bila je trda tema. Avtobus se je ustavil, pred nami je bila bodeča žica, stražnik z brizgalico. V noč je ti-pal dolg žaromet. Spet obmejne formalnosti in že smo bili v Avstriji. Krenili smo skozi Dunajsko novo mesto in proti domu.

Danes pravzaprav niti ni težko zbrati vtise tega potovanja. Skoraj premalo je, če rečemo, da je bilo lepo, kljub temu, da je bilo skoraj prekratko, oziroma premalo časa smo imeli za vse tisto, kar smo videli in za tisto, kar smo slutili, da bi lahko videli in da bi bilo vredno videti. Toda kljub temu je ostala v nas tista splošna podoba vtisa, ker smo bili prijeten kolektiv, v petih dneh vezani drug na drugega in na vse tisto, kar nas je obdajalo. Marsikdo je izrazil željo, da bi še potoval po teh krajih. Ker bi jih rad še bolj spoznal. Upajmo, da se jim bodo želje uresničile.

Ko smo v soboto v Celju ob petih zjutraj stopili iz avtobusa, so bile vse naše simpatije na strani soferja Toneta Nagliča in naše Irene Krepel, ki sta svoji vlogi, da bi nam bilo čim bolj udobno in da bi imeli čimveč od tega potovanja, brezhibno opravila. Hvala jima še enkrat v imenu vseh potnikov.

Naš »pevski zbor«

Zadnji pozdrav iz Krakowa

pisma

ALKOHOLIZMU — BOJ!

Veliko govorimo, pišemo, beremo in slišimo o boju proti alkoholizmu. Posebno ta mesec, ki je posvečen temu tako zaskrbljujočemu problemu. Toda zdi se mi, da je to samo pesek v oči, saj le govorimo, ukrepamo pa bolj malo. Kadar slišim o posledicah alkohola, me stisne pri srcu. Spominjam se svojih nič kaj veselih ur, ki jih je povzročil lkoloh. Moj mož je namreč pil več kot 10 let in grenke urice sem morala prestopiti ob njem. Sedaj pa že šesto leto ne pije več, čeprav ga vinski prijatelj še vedno silijo, naj sede za njihovo mizo. Toda on je trden v svoji odločitvi.

Samo pomislimo, koliko gorja povzroča alkohol po vsem svetu! Človek zlahka postane alkohol suženj. Pa vendar se da z dobro voljo premagati vsaka težava. Posebno pa bi morali na posledice alkohola še bolj opozarjati našo mladino. Manj bi bilo duševnih motenj, samomorov, pretepev, zakonskih razvez in predvsem prometnih nesreč.

Gostincem res cvete dobiček, nihče pa ne pomisli na človeka, ki propada, na uboge družine, ki so največje žrtve alkohola. Sprašujem se, kaj smo v vseh teh letih boja proti alkoholizmu dejansko napravili? Ali smo kaj ukrenili, in kaj? Ali ne ostaja preveč besed na papirju brez realiziranih dejanj? Prav bi bi-

lo, da bi tudi temu problemu posvetili več pozornosti, le tako se bo vsa stvar zares premaknila z mrtve točke, kljub pogovoru, da je navada železna srajca in da se pijanec spreobrne, ko se v jamo zvrne. R. L. Odgovor:

Prav imate! Več in bolj obširno moramo pisati in se boriti proti alkoholizmu in ne samo tistih nekaj dni, ki so posvečeni boju proti temu sovražniku. Verjetno ste si tudi vi prebrali članek v zadnji številki Novega tednika: »Dvakrat rojeni Primož«. Ne bo odveč, če zapišemo še take japonski pregovor: človek pije vino, vino pije človeka!

MLADI IZ GABERK PRI ŠOŠTANJU

Mladi v Gaberkah so spremljali IX. kongres ZSM, še več, že v razpravi o kongresnih dokumentih so dali svoj prispevek. Sedaj, ko je potrebno dosledno izpeljevati in uresničevati vse sklepe in naloge v novi zvezi ZSM, so mladi v OO Gaberke k temu takoj pristopili. Mladi v krajevni skupnosti Gaberke, že dalj časa uspešno delajo, so organizirani, med seboj povezani in sodelujejo z vsemi organizacijami v kraju. Prostore, kjer se zbirajo mladi Gaberčani, krasijo številne diplome in priznanja, ki so jih prejeli na raznih tekmovanjih in sodelovanju izven krajevne skupnosti.

Po potresu na Kozjanskem je tudi med mlada

srca v Gaberkah kanila misel o pomoči, ki jo je skupščina občine Velenje začela v Zibiki. Tu so mladi navezali stike in kot skupno misel združili s podpisom listine o trajnem pobratstvu in sodelovanju. Tako so mladi iz obeh krajev potrdili skovano bratstvo in enotnost ter solidarnost naših narodov. S to listino so se zavezali, da bodo krepili besede tova. Tita: bratstvo, enotnost in solidarnost. Delovne akcije pri obnovi domačij v Zibiki so dokaz, da so mladi iz Gaberke zares pripravljeni pomagati ljudem v stiski in tako uresničevati naš samoupravni socialistični sistem.

Krajanje Gaberke so si v letu 74 in 75 zadali odgovorno nalogo: zgraditi dom krajevnih organizacij s trgovino. Mladina iz Gaberke tudi ob tej priložnosti ni stala ob strani križem rok. Skupno z občani so zgrabili za lopate in do sedaj je opravljenih že veliko nadur.

Mladi Gaberčani so zaposleni široko po Saleški dolini, nekateri se šolajo ali pa študirajo izven občine, zato je večkrat delo oteženo. Toda kljub vsemu se zbirajo in delajo, zdaj po IX. kongresu ZSM še posebej.

V polni dvorani gasilskega doma, kjer so se zbrali na konferenci, da uskladijo mandat predsedstva in sprejmejo akcijski program za dveletno obdobje, so mladi zopet potrdili dobro kadrovsko politiko v svoji OO in v vseh organizacijah v kraju. Zavedajo se, da mora iz vrst mladih biti stalen preliv v ostale delovne organizacije.

Na konferenci so soglasno potrdili dosedanje vodstvo. Za predsednika so izvolili Slamek Rajka, dijak RSC v Velenju.

Kot novost so mladi na konferenci sprejeli tudi sklep o informiranju vseh občanov v KS, zato bodo v kratkem ustanovili odbor, oziroma center za in-

formiranje. Niso pa pozabili tudi na varstvo okolja, zato so v ta namen sprejeli sklep, da se bodo dosledno borili proti onesnaževanju okolja in da bodo v tem duhu vzgajali tudi najmlajši rod.

Vlado Videmšek, Gaberke pri Šoštanju

SPOŠTOVANO UREDNIŠTVO

Naše srečanje na heninski šoli je bilo bolj kratko in zato se nismo mogli pogovoriti o vsem, kar nas tare.

Dovolite mi prosim nekaj pripomb o kulturni dejavnosti na vasi, oziroma v našem kraju. Če primerjamo današnji čas s prvimi povojnimi leti, opazimo veliko naprotje, saj so se v prvih povojnih letih vrstile igre za igro in še v drugih krajih smo gostovali. Danes, trideset let po vojni, ko imamo toliko več izobraženega kadra, pa ni človeka, ki bi prevzel vodstvo pri naši, razvedrila željni mladini. Naš šolski okoliš šteje okrog 30 mladincev, v celi krajevni skupnosti pa jih je preko 60. Ta mladina bi bila pripravljena delati zlasti v zimskem času in se naučiti kakšne igre, s katero bi morda tudi nekaj malega zaslužili. S tem denarjem in s pomočjo občine Laško, bi mladi lahko uredili iz že obstoječe barake nekakšen mladinski klub, kjer bi se sestajali, študirali in prirejali igre in podobno. Žal, manjka mladim vodstvo in želja nas vseh je, da bi se našel nekdo, ki bi se malo zamislil o življenju na deželi ter bi bil pripravljen prevzeti vodstvo na področju kulture mladih.

Zgodi se, da ljudje iz mesta ničkolikokrat blagrujejo življenje na deželi, češ, kakšen čudovit mir imamo, svež zrak in podobno. Vse to je res. Toda priti na deželo na

obisk samo za dan ali dva in si spočiti živce od vsakdanjega vrveža v mestu in stalno živeti nekoliko odmaknjen tu, na deželi, je velika razlika. Letos, septembra, se nam je uresničila dolgotrajna želja — k nam je pripeljal avtobus. Ob tej priložnosti se zahvaljujem v imenu vseh krajanov občini Laško in podjetju Izletnik Celje, za razumevanje. Dolgo vrsto let smo namreč hodili 4 kilometre peš, do postaje v Jurkloštru.

In še to! V soboto, 16. novembra, nam je Gozdni obrat Laško organiziral in tudi financiral ogled predstave v SLG Celje. Ogledali smo si Finžgarjevo Razvalino življenja. Udeležba je bila zelo številna, kar znova potrjuje potrebo in želje po kulturnem življenju podeželskih ljudi. Gozdnemu obratu Laško se v imenu vseh vaščanov prav lepo zahvaljujem.

Volavšek Fanika, Henina

Draga Fanika, hvala za prijazno pismo, kakor vidite, smo ga v celoti objavili. Prav imate, naše srečanje na heninski šoli je bilo kratko, saj veste, čas nas je neusmiljeno preganjal in zato si res nismo utegnili vsega povedati. Prav je, da ste nam opisala življenje in tudi želje mladih na deželi. Pravite, da je dovolj mladih, ki bi radi delali in popestrili kulturno življenje, samo nimajo vodstva. Mi pa smo skoraj prepričani, da bi se izmed šestdesetih mladincev gotovo našel nekdo, ki bi bil voljan delati in ki ima seveda tudi nekaj smisla za to.

Treba se je le sestati, pogovoriti, premisliti, najti čas in morda še malo denarja in spet bi lahko bilo pri vas živahno, kot pred leti. Ali ne?

CENE, CENE

Pod tem naslovom je bila v Novem tedniku ob-

javljena mala anketa, v kateri je dala svoje mnenje tovarišica Gorjup Slava. Tudi jaz in verjetno še marsikdo, se strinjamo s tem, da ni prav, da plače dvignejo za določen odstotek. Tako se plače spet dvignejo tistim z največjimi osebnimi dohodki, delavci pa dobijo le za nekaj tisočakov višjo plačo. Cene pa se dvigujejo za vse enako! Zakaj ne bi plače dvignili za pavšalni znesek, kot na primer pri plači, kjer smo dobili denar za letni dopust? Tudi v časopisu »Vzajemnost« piše, da prihajajo večkrat pritožbe, zakaj se pokojnine in plače ne povisajo pavšalno, torej vsem enako. Tako se socialne razlike ne bi večale. Pokojnine so se letos dvignile za nekaj odstotkov, toda potem so se ničkolikokrat podražili tudi življenjsko nujno potrebni artikli: predvsem živila, elektrika, premog in še in še.

Ali se kdo vpraša, kako premaguje tako dragino upokojenec z manj kot sto petdesetimi stari tisočaki?

Komentarji ljudi pa so na koncu skoraj vsi isti: »Saj si ne moremo nič pomagati, kolikor ti dajo, ti pač dajo...«

Vaš naročnik

ELEKTRONSKA HARMONIKA

Na naši šoli že tretje leto deluje harmonikarski krožek, v katerega je vključeno kar precejšnje število učencev in učenek. Vodi ga tovariš Berger, ki ima tudi svoj ansambel. V sredo, 6. novembra pa je imel tovariš Berger na naši šoli elektronski koncert s svojo harmoniko.

Ta dan smo se vsi učenci od petega do osmega razreda, zbrali na hodniku naše šole. Na začetku nam je tovariš Vasja Matjan opisal razvoj harmonike, nato pa nam je tovariš Berger zaigral

ZGORNJA SAVINJSKA DOLINA:

10

30 LET OSVOBODITVE

PIŠE: FRANJO
FIJAVŽ

Preživeli politični aktivisti iz tedanjega obdobja pravijo, da je prišlo do prvih priprav na oborožen odpor proti okupatorju na tem področju že v jeseni 1941. Takrat je Ferdo Zajec-Servacij, sodelavec okrožnega partijskega aktivista Jožeta Letonje-Goloba, pridobil za somišljenika OF Jožeta Skoka, kasneje ilegalno Adam imenovanega. Srečala sta se v gostilni Klemenšek, po domače pri Režu, na Ljubnem. Tiste dni je Skok delal na vazenju lesa, torej takrat, ko se je po Savinji še splavarilo. Do obširjenih zvez med organizatorji in somišljeniki OF v Smartnem je prišlo šele v aprilu 1942. leta, ko se v Zehljevi, Vipotnik Albin-Strgar, pravi v Zidarnovi žagi, sestanejo brata Anton in Ivan Glojek, oba iz Sp. Kraš, brata Franc in Jože Skok iz Brda, Zmavčevi in še nekateri drugi iz Bočne. Glojek Anton, po domače Zvipoj Tone, je pripravil sestanek simpatizerjev za področje Smartnega, Vologe, Sp. in Zg. Kraš z aktivistom Strgarjem. Do rednejšega sestajanja in delovanja odbora OF je prišlo šele od začetka 1943. leta dalje. Tedaj so bili aktivni člani odbora Ivan Glojek, Zidarn Martin, Franc Levar in Jože Zlebnik. Pionir gibanja v tem kraju, Jože Skok-Adam, je bil takrat že v partizanih, Anton Glojek pa se je pred aretacijo umaknil na Hrvaško in se je pozneje, konec januarja 1944. leta pridružil borcem XIV. divizije, ki je iz osvobojene Bele krajine prodirala preko Hrvaške na Štajersko. Glojek je bil v borbi na Basališču ujet.

Številne hiše v Smartnem in širšem okolišu so bile s partizani, ki so prihajali s Črte in Tolstega vrha na Dobrovijah, dobro povezane. Preko tega področja — Rovt in Sv. Jošta — so vodile poti čez Lipo in Slape proti Motniku, Spitaliču in naprej na Moravsko. Prelaz na Slapeh je bil partizanom dobro poznana točka. Pri Matevžu Sporine, po domače pri Strukljevi in pri Skoku, vulgo Lukeževi, pri Semprimoznikovem Tonetu, po partizansko »pri Jurčku«, so imeli tudi politični aktivisti dobra oporišča in sodelavce. Pri

Jože Skok-Adam, organizator prvega sestanka simpatizerjev OF v Smartnem ob Dreti.

Lukeževih se je precej tednov zadrževal Leon Cilibi-Tomaž, borec II. grupe odredov, dodeljen poleti 1943 na politično terensko delo, ki je na jesen odšel iz tega področja in je zatem kot član partijskega komiteja za celjsko okrožje razvijal delovanje OF in še zlasti mladinskih organizacij v širši okolici Celja in tudi v mestu.

SMARTNO JE OSVOBODILNO GIBANJE ZELO PODPIRALO

Pomembno vlogo so imenovane in druge partizanske družine v tem okolišu odigrale proti koncu 1943. leta, ko so začeli prihajati v partizane prostovoljci v večjem številu. Posebno še od poletja 1944, ko so pričeli okrožni in okrajni odbori OF in v jeseni istega leta že voljeni narodno osvobodilni odbori po vsej Štajerski izvajati mobilizacije za boj sposobnih mož. Takrat se je na poti iz Štajerske na Dolenjsko v primernih krajih zbralo in zadrževalo po teden dni, a tudi

dva, po nekaj sto mož in fantov. Vsled čisto močno zastražene Save ali pemskih očiščevalnih akcij v predelih okoli nje, je morala kolona mobilizirancev čakati na možnost prehoda. V takih primerih so se domačije spremenile v vojaške etapne baze, kjer se je kuhalo za več sto ljudi. Le veliko razumevanje za naraščajoče potrebe partizanske vojske in pomoč kmečkega prebivalstva sta omogočili terenskim aktivistom in vojaškim mobilizacijskim referantom ustvariti pogoje za uspešno grupiranje mobilizirancev, njihovo prenehanje in čim varnejši prehod preko hribov do Save in preko nje.

Poznano je, da pri tem ni šlo vselej gladko. Okupator je vedel, da partizanska oblast izvaja mobilizacijo in da pošilja neoborožene borce na Dolenjsko, v osvobojeno Belo krajino in predele Kočevske, kjer se oborožujejo in urijo za borbo. Zato je hotel z nenadnimi vpadi na partizansko osvobojeno ali po partizanih kontrolirano ozemlje v Savinjski dolini preprečevati odhajanje žive sile, ki se je njemu izmaknila in je ni mogel več sam uporabiti v boju proti vse močnejši osvobodilni vojski in za svoj nazadujoči uničevalni stroj na vzhodni in zapadni fronti.

Začetno delo na zbiranju OF predanih ljudi, ki ga je opravil v jeseni 1941 Jože Letonja-Golob in za njim Albin Vipotnik-Strgar spomladi 1942, je rodilo sadove. Vipotnik se še danes spominja tedanjih sodelavcev in pravi, da je bila postojanka OF v Smartnem ob Dreti oziroma v Zg. Krašah zelo pomembna, ker so aktivisti — ilegalci ravno preko domačinov, tu misli na vzornega posestnika iz Zg. Kraš Ivana Glojeka in druge, razširjali mrežo zaupnikov OF naprej v Pusto polje, v Kokarje in Nazarje. V veliko oporo gibanju je bil Franc Skok iz Brda, ki je nekako po organizacijski plati spadalo pod področje Smartnega. V Pustem polju so bili aktivni sekretar odbora OF Cajnar Ludvik in še dva člana.

na harmoniko in izvalil iz nje vse možne glasove. Pritisnil je na poseben gumb in vključil elektroniko v harmoniki. Zraven harmonike je imel tudi aparat, ki je nadmeščal bobne. Tako smo zvedeli vse o harmoniki, poslušali smo njene čiste in lepe tone, tovariš Matjan pa je njen zvok popestril z veselo pesnijo.

Tonček Kramar,
8. a razred
Osnovna šola Kozje

KAKO DOLGO BOMO OTROCI Z VETERNIKA ŠE ZAPOSTAVLJENI

Hodim v 5. b razred osnovne šole Kozje. Doma sem v Mrčinih selih za Vetrnikom. Mrčina se la je lep zaselek. Je kar precej obširen in šteje veliko hiš. Skoraj do vsake hiše je že izpeljana cesta, ob kateri se razprostirajo veliki travniki in polja.

V šolo hodim eno uro in pol. Poleti je kar v redu. Pozimi je pa tuda, ker nas zebe. V šolo pridemo prezebljeni in mokri. Zato smo pozimi otroci večkrat bolni. Tudi moja sestra je zbolela. Ko je bila stara deset let, je dobila hudo revmo. Se zdaj je niso ozdravili in tudi ne vem, če bo kdaj tako zdrava, kot je bila prej, saj ima nogo za 2 cm krajšo. Učenci, ki obiskujejo šolo popoldan, morajo prej domov, da ne hodijo preveč po temi. Zato veliko pouka zamudijo. Bil nam je obljubljen kombi, a se obljube niso uresničile. Bila sem pri ravnatelju naše šole. Vprašala sem ga, kje je vzrok, da moramo še vedno hoditi peš v šolo. Razložil mi je naslednje:

Vzroki so v tem, da temeljna izobraževalna skupnost Šmarje ni ničesar pokrenila, da bi kupila kornbi, čeprav je šola že 21. 5. 1973 prvič opozorila na to, da imajo učenci z Vetrnika zaradi nove ceste možnost prevoza v šolo, če bi bil kupljen kombi. Na našo prošnjo niti odgovora nismo dobili. Sam sem se napotil v Šmarje in zahteval pojasnilo. Rekli so mi, da bodo zadevo obravnavali v letu 1974. Takoj v začetku leta sem zopet opozoril TIS na problem prevoza z Vetrnika in se tudi pogovarjal s steklarjem iz Rogaške Slatine, če bi steklarja prispevala k nabavi kombija, ki bi poleg učencev lahko vozil tudi steklarje. Enak razgovor sem imel s predstavnikom »Metke« in vsi so pokazali zanimanje za rešitev problema prevoza šolarjev in delavcev. Ko je izgledalo, da bo prevoz urejen, je prišel potres in v Šmarju so pozabili na Vetrnik. Zaradi tega sem se zopet osebno oglašil v Šmarju, pa so mi rekli, da je treba najprej zagotoviti, da

metnik primerna za promet in urediti čakališča. Zagotoviti je treba tudi pluzenje ceste. Zaradi tega sem sklical občane Vetrnika na sestanek na Vetrniku, kjer smo izvolili odbor za cesto in odbor za čakališča. Oba odbornika sta takoj pričela z delom in so čakališča po-

stavljena brezplačno, cesta pa je urejena za promet.

O vsem tem sem obvestil Šmarje, steklarjo in »Metko« ter prosil, naj TIS Šmarje skliče sestanek vseh, ki jih prevozi z Vetrnika zanimajo. Prošnjo sem poslal pisмено že 11. 9. 1974, vendar do danes ni bilo odgovora. Zaradi tega sem se odločil, da skličem tak sestanek sam ob sodelovanju Sveta staršev šole Kozje.

Po sestanku mi je ravnatelj povedal:

Na sestanku je bila sestavljena 3-članska komisija, ki bo šla na TIS in prosila za del sredstev oziroma zahtevala, da se za otroke z Vetrnika uredi prevoz. Ostali del sredstev za nabavo prevoznega sredstva pa naj bi prispevali »Metka« in steklarja Rogaška Slatina.

Toliko sem izvedela o tem, zakaj moramo Vetrničani še vedno pešati, čeprav imamo najvažnejše, to je cesto, že urejeno. Upam, da bodo odgovorni čimprej kaj ukrenili, saj se bliža zima in mi smo se že tako veselili, kako lepo nam bo letos.

Marjana Umek,
5. b, Novinarski krožek
OS Kozje

KAJ PA PROFESORJI?

V zadnji številki Novega tednika sem med drugim prebrala tudi članek tov. Jožeta Lipnika. Zamislila sem se ob njem in kasneje sem sklenila, da vam pišem.

Sem dijakinja celjske srednje šole (ne bom je imenovala) in ker sem vključena v marksistični krožek in tudi v druge organizacije, lahko vidim, kakšno je stanje na naši šoli. Vsako leto je nekaj dijakov, ki se vpišejo oziroma postanejo člani ZK, ki tako postanejo zavedni komunisti in na svoj način želijo koristiti naši samoupravni socialistični družbi. Kasneje bodo v tem duhu verjetno vzgajali tudi svoje otroke. Toda marsikdo izmed nas dijakov si večkrat zastavi vprašanje: »Kaj pa naši profesorji? Kaj pa naši razredniki?« Profesorji so hkrati tudi naši vzgojitelji, dajati nam bi morali vzgled!

Vem, da imamo po ustavi zagotovljeno svobodo odločanja, toda mislim, da nam bi moral biti vsak pedagog in profesor že od osnovne šole dalje svetel vzor. Dijaki že iz profesorjevih predavanj ničkolikokrat zaključimo (in le malokrat se zmotimo), v katero smer je nagnjen naš profesor. Mladi v tem času ne potrebujemo samo znanja, radi bi dosegli tudi to, kar nam načrtuje naša družba s tovarišem Titom na čelu.

Zato še enkrat poudarjam, da bi morali vsi naši profesorji postati člani ZK in opustiti obiskovanje mističnih obredov.

Mi, sedanji dijaki, bomo nekoč postali družbeno-politični delavci in trudili se bomo, da bomo postali vzor mlajši generaciji.

Dijakinja S.

USPEŠNA PRIZADEVANJA V BOJU PROTI ALKOHOLU

VELENJE

Minulo soboto je bila v Velenju 2. letna skupščina kluba zdravljenih alkoholikov in ustanovna skupščina klubov zdravljenih alkoholikov REK Velenje in Sošanj.

Skupščini je prisostvovalo več kot šestdeset zdravljenih alkoholikov in njihovih družinskih članov ter funkcionarjev, ki si prizadevajo ozdraviti alkoholike in odvrniti mladino od te škodljive zablode. V imenu pokrovitelja skupščine Zganka Nestla je prisotne pozdravila podpredsednica SO Velenje Hermina Groznik.

V poročilu je tov. Brglez, ki je sicer predsednik KZA Velenje omenjal živahno dejavnost kluba do zdaj. Klub je bil ustanovljen leta 1972 in je bil 52. po vrsti v Sloveniji. Le dobri dve leti pozneje pa je to število naraslo na 100. Zasluge za to imajo gotovo tudi pionirski klubi, ki s svojo propagando vključujejo nove paciente v drugih krajih ali v kolektivih.

Nujnost, pomagati zdravljenim alkoholikom, vključevati se v društvo, terja več pozornosti v vseh večjih delovnih kolektivih, zato ni nič novega, da

lahko vzpodbudno ocenimo ustanovitev še dveh takih klubov v Saleški dolini. Socialni delavci so mnenja, da je ta dejavnost v nekaterih OZD še premalo živahna in da je treba pričakovati v naslednjem obdobju še več takih klubov.

V ta namen so pogosto organizirani seminarji za delavce — terapevte, ki naj bi s svojo strokovnostjo vodili delo v klubih. K popolni rehabilitaciji namreč lahko pomagajo le za to usposobljeni strokovni kadri, ki delujejo v okviru klubov.

Dr. Majerjeva je omenila, da je finančna plat v društvih rešena, saj so vsi imeli posluh in so prispevali dovolj sredstev. Seveda pa morejo biti sredstva smotrno uporabljena le — če bodo vključeni v delo klubov strokovnjaki, kot so nevropsihiatři, psihologi, socialni delavci in drugi.

Na zboru zdravljenih alkoholikov je bilo prisotnih tudi več predstavnikov iz drugih klubov iz oddaljenejših občin, ki so govorili o svojih izkušnjah.

Ob koncu so dobili kot priznanje nageljne vsi zdravljeni alkoholiki in sicer za eno, dva in triletno popolno abstinenco. Predsednik kluba Brglez (na sliki desno) pa celo štiri nageljne za štiri leta! JOŽE MIKLAVC

LAŠKO

Istega dne kot v Velenju je bila skupščina kluba zdravljenih alkoholikov tudi v Laškem, kjer klub obstaja že drugo leto. Prej so bili zdravljeni alkoholiki in njih družinski člani v drugih, predvsem v celjskem klubu.

Pokrovitelj kluba in letne skupščine je občinski sindikalni svet. Skupščine se je udeležil predsednik zveze sindikatov v občini Marko Manfreda.

Referat o opravljenem delu in nalogah kluba je podal predsednik DU-

SAN HAJSHEN. Med drugim je povedal, da klub šteje 41 članov, kajti vključeni so po večini tudi zakonski tovariši zdravljenih alkoholikov. Nekdanji alkoholiki uspešno nudijo pomoč drug drugemu, njih petkovti sestanki so postali prekratki in se bodo morali v bodoče sestajati po dve uri. Pri njihovem delu jim zlasti veliko pomagajo dr. Samo Pečar in ostali zdravstveni delavci, med temi še posebej terapevt Albert Sipek.

Klub si v laški občini šele utrjuje svoj družbeni položaj. Treba je reči, da si v delovnih organizacijah še ni uspel zagotoviti potrebnega sodelovanja,

pa naj gre za pomoč kluba pri boju proti alkoholizmu, še manj pa če gre za materialno pomoč, ki bi jo bil klub potreben. Ni delovne organizacije, kjer bi ne imeli konkretnih izkušenj o tem, kaj je alkoholizem, koliko je vreden samo en sam primer ozdravitve. Izkušnje tudi kažejo, da odkar deluje klub, ni več toliko recidivov, ali kakor po strokovno rečejo prekršku, ko ozdravljeni alkoholik začne ponovno piti. V laški občini bo treba misliti tudi na ustanovitev podobnega kluba v Radečah, kajti od tam nimajo v laškem klubu nikogar, ki bi zdržal dije časa — kriva je

oddaljenost.

Kot je navada, so ob tej priložnosti podelili nageljne. Cvet za leto abstinence. Tako je 6 cvetov dobil predsednik Dušan Hajshen; Valentin Brunšek, Jože Bastič, Ivan Sešelj po tri, po dva cveta Franc Centrih, Lavdrik Volavšek in Alojz Poglačen, po enega pa Franc Reberšak, Dušan Petrič in Karel Kolšek. Tiste, ki niso bili službeno odsotni, smo ujeli na film. Močni možje, ki so se uspešno uprli svojemu uničevalcu, in ponovno osrečili svoje družine, družbo pa ponovno obogatili za četico dobrih in zares treznih delavcev.

DROKA

KOMPOLE: 100 LET ŠOLE

MALA ANKETA

OBLJUBLJAMO...

Na 2. osnovni šoli v Slovenskih Konjicah, smo obiskali učence prvega razreda, ki so v četrtek, 28. novembra postali člani pionirske organizacije. Ni dolgo tega, ko so bili še cicibani, zdaj pa so postali Titovi pionirji. Seveda so vsi po vrsti zelo ponosni in veseli, da so smeli stopiti v vrste pionirjev, čeprav vedo, da jih čakajo nove in bolj odgovorne dolžnosti, in izpolnjevali jih bodo, saj so vendar obljubili...

SLAVICA JAKOP, pionirka, stara 7 let: »Doma sem iz Konjic, v Mizarški ulici stanujem, zato nimam daleč do šole. Vesela in ponosna sem, da sem postala pionirka. Imeli smo proslavo, tudi jaz sem deklamirala. Predsednica razredne skupnosti sem in na sestankih smo se veliko pogovarjali o sprejemu v pionirsko organizacijo. Rada hodim v šolo in tudi učim se zelo rada. Dali smo zaobljubo, da bomo dobri in marljivi pionirji. Trudila se bom, da bo res tako.«

ALOJZ FURMAN, pionir, star 7 let: »Stanujem na Partizanski cesti in tudi jaz nimam daleč do šole. Starejši pionirji iz pionirskega odbora so nam privezali rdeče rutice okrog vratu, na glavo pa natakli pravo titovko, pripeli so nam značko in tako smo tudi mi postali pionirji. Pionir mora biti dober, mora se pridno učiti, pomagati starejšim. Tudi pionir mora koristiti naši domovini. Na proslavi je bilo lepo in tudi jaz sem deklamiral.«

NATASA POLICAR, pionirka, stara 7 let: »Stanujem na Cesti pod goro v Konjicah. Tudi jaz sem obljubila, da bom pridna pionirka. Ko bom velika, bom morda šivilja ali pa kozmetičarka. Zelo rada hodim v šolo in rada se učim. Najraje pa imam telovadbo. Naša šola pa nima telovadnice, zato telovadimo kar v razredu, na dvorišču ali pa v parku. Zelo si želim, da bi tudi mi imeli lepo telovadnico.«

ALES LEVA, pionir, star 7 let: »Postal sem pionir, dobil sem rdečo rutico, čepico in značko. Ko smo imeli proslavo, sem tudi deklamiral. Dal sem obljubo, da bom izpolnjeval vse dolžnosti in naloge pionirja. Ko bom odrasel, bom postal miličnik. Stanujem na Celjski cesti in zelo pazim, ko jo prečkam. Vedno grem čez prehod za pešce, še prej pa pogledam na levo in desno, če je cesta prosta. Rad hodim v šolo, najraje pa imam matematiko in slovenščino.«

Tekst in foto: MATEJA PODJED

Tako so nam pripovedovali prvošolčki na 2. osnovni šoli v Slovenskih Konjicah, ki so ob dnevu republike postali pionirji in se nam so obljubili, da bodo vestno izpolnjevali vse dolžnosti in naloge, za katere so se zaobljubili. Mi pa jim želimo, da bi se jim čimprej uresničila velika želja, da bi tudi njihova šola imela svetlo in lepo telovadnico.

sta nedavno po petpred matičarja in si potrdila zvestobo in da njuna pot. Otroci a s ponosom gledajo leta v Strmcu in ju na človeka. Ob svojem renih čestitk za vsa ti z ljubeznijo in odridružujemo tudi mi.

D POME

u ne bi bilo toliko jeze in aštva, napihnjenega blišča brezkoristnega pretirava. Vprašal sem Cirilo, kje preživeva vojna leta. »Tu, vadečah. Bila sem tudi v bru v Trbovljah. Moža so ustrelili, pokopan je v mu pri Mariboru. Tako so k skrajšanju delovne dopripomogla tudi priznana leta NOB. Vsa leta sem v odboru ZB.«

skoraj ob slovesu, se je la spomnila na odlikovazaslug za narod in orden ug za narod s srebrno do. Kakor, da to sploh ni tembeno...

Za praznik prometni poligon in zastava pionirskega odreda »Cvetke Jerinove«

To ni bil le praznik šolskega kolektiva, tistega, ki zdaj bdi nad vzgojo in izobraževanjem otrok in onega, ki je v minulih letih delal v tej vasi nad železarskimi Storami, marveč je bila stoletnica osnovne šole tudi praznik vseh domačinov. Tako kot nekoč, je tudi to slavlje potrdilo, da sta šola in vas eno. Za Kompolje nad Storami to drži.

Medtem ko je o nastanku šole in njenem delu govorila pedagoška vodja Stefka Plank (šola v Kompolah je namreč podružnična šola osemletke v Storah), so otroci z besedo, petjem in igro prikazali pestro izvenšolsko dejavnost.

Stoletnico osnovne šole v Kompolah so izkoristili tudi za otvoritev prometnega poligona, ki sta ga financirala svet za vzgojo in preventivo

Na proslavi

v cestnem prometu pri celjski občinski skupščini in temeljna izobraževalna skupnost. Na izredno lepi proslavi pa je podpredsednik sveta krajevne skupnosti Store

Tine Koštomaj podelil pionirskemu odredu »Cvetke Jerinove« pionirsko zastavo.

Zanimiv spored je izpopolnil tudi Vinko Pevcin s priložnostno razstavo.

En dan po zaključku kongresa socialistične mladine Jugoslavije so mladi v krajevni skupnosti Marijagradec (občina Laško) ustanovili mladinsko organizacijo. Organizacije mladih v tej krajevni skupnosti ni bilo že vrsto let, zato je niso pogrešali le mladi občani, marveč tudi vse družbenopolitične organizacije. Na ustanovnem sestanku jim je posredovala sveže vtise s kongresa predsednica občinske konference ZMS in članica predsedstva ZSM Jugoslavije Fanika Lapornik. Na sestanku so izvolili vodstvo, predsednik je Andrej Češnovar, sekretarka pa Dragica Krašovec, in se okvirno dogovorili o programu dela. Na koncu so se postavili za »gasilski« posnetek na dvorišču šole na Reki, ki je žal, poleg gostilne v Marijagradcu edini prostor, kjer se bodo mogli sestajati. Taki razlogi so pred leti pripomogli, da je organizacija odmrla. Bo tokrat kaj storjenega, da se to ne bo zgodilo? S sestanka so poslali pozdravno pismo republiški konferenci ZSM Slovenije.

REVIJA ANSAMBLOV V LIBOJAH

Zveza kulturno prosvetnih organizacij Slovenije in občinski svet ZKPO Zalec sta pripravila s pomočjo Svobode iz Liboj, revijo narodno-zabavnih ansamblov. Na reviji so nastopali: Veseli Libojčani, Trio Franca Zemeta, Zagorski Zvončki, ansambel Borisa Teržlava, Francija Lipičnika in Veseli hmeljarji. To je bila že druga revija, pobudo zanjo pa so dali člani ansambla »Veseli Libojčani«. Obnovljena dvorana Svobode je bila nabito polna, kar pomeni, da si takšnih ali podobnih revij v tem kraju še želijo. Da pa je bila revija še bolj pestra je poskrbel tudi Andrej Meze — celjski Poldek.

Na sliki ansambel Veseli Libojčani, ki so na reviji doživeli bučen aplavz. Ansambel sestavljajo: harmonika — vodja ansambla Herbert Kuzma, klarinet Ivan Menčak, trobenta Marjan Oblak, bariton Jože Jančič, bobni Viki Golavšek, kitara Štefan Kozmelj, pojeta Marta Tifengraber in Toni Noner. Drugo leto bo ansambel praznoval že 20-letnico delovanja.

T. TAVCAR

MANJ TELET

Velika ponudba goved vse leto nas je tako premetila, da smo pozabili računati, kdaj nam jih bo začelo spet primanjkovati. Mnogi menijo, da je s premijami in drugimi ukrepi bila ohranjena osnovna črta. To so vzeli za podlago tudi načrtovalci izvoza mesa za prihodnje leto. Zeli-jo pripraviti vse potrebno, tudi denar v posebnem skladu za pospeševanje izvoza, da bi izvozili toliko mesa kot lani. Pravijo pa, da nimajo točnih podatkov, koliko živine je zdaj v hlevih.

Izvoz mesa in živine bo v veliki meri odvisen od razmer na svetovnem trgu in od sredstev za kritje razlike v ceni. Odvisen pa bo tudi od spitanje živine. Podatki, ki jih je zbrala živinorejska poslovna skupnost Slovenije po statističnih informacijah, kažejo, da bi bilo treba že zvoniti preplah. Tako je ocenil stanje živine eden izmed živinorejskih strokovnjakov.

Število živine v organizirani rejli v Sloveniji — na družbenih posestvih in v kooperaciji — se je v letošnjih prvih devetih mesecih zmanjšalo od 66.811 na 59.890 ali za 10 odstotkov. Se bolj se je znižalo od najvišje ravni konec marca, ko je bilo v organizirani rejli 70.327 goved, in sicer v šestih mesecih za 15 odstotkov. Posebno vznemirljivo je, da se je najbolj zmanjšalo število telet v pitanju do teže 200 kg, in sicer kar za 23 odstotkov; na družbenih posestvih za 41 in v kooperaciji za 14 odstotkov. To so taka teleta, ki naj bi jih dopitali šele prihodnje leto.

Kmetje so redili konec septembra v kooperaciji za 14 odstotkov manj telet do teže 200 kg in 15 odstotkov manj telet od 200 kg naprej. Več so imeli le mladih goved v starosti od 1 do 2 let, ki so jih torej začeli pitati že sredi lanskega leta in bi jih radi prodali letos. Koliko telet oz. mladih goved bodo torej dopitali v prihodnjem letu? Tista, ki jih bodo šele privezali, ne bodo dopitana do običajnih 450 kg.

Za tiste kmete, ki redijo živino mimo kooperacije, ni podatkov, koliko je imajo. Verjetno so pitanje še bolj omejili kot kooperanti, saj za njih ni bilo premij niti za jamčenega odkupa. Popolnoma so bili odvisni od mesarjev.

Kje torej iskati teleta, ki naj bi jih dopitali v prihodnjem letu, če bi bil izvoz mesa enak lanskemu? V drugih republikah jih verjetno ni več kot pri nas, saj so imeli enake težave pri pitanju in se odprodali več mlade živine kot lani. V Sloveniji je bilo v prvih devetih mesecih prodano za 13 odstotkov več goved kot v enakem obdobju lani. To je bila večinoma mlada živina, saj je bilo mesa le za 4 odstotke več.

Ti podatki naj bi opozorili živinorejce — seveda tudi vse tiste, ki naj bi bili odgovorni za preskrbo prebivalstva z mesom! — da se tehtnica že nagiba na drugo stran. Krizi naj bi sledil spet vzpon živinoreje (in spremeljač pomanjkanje mesa). Živinorejci naj torej ne bi čakali, kdaj bodo mesarji spet začeli iskati živino po hlevih. Takrat bi jo naj imeli že dopitano. Le tako bodo lahko ujeli veter v svoja jadra in nadomestili tisto, kar so letos izgubili.

JOZE PETEK

CELJE

15 LET INGRADA

V PETNAJSTIH LETIH 4.322 STANOVANJ

Ceprav segajo korenine Ingrad v prvo leto po vojni, ko je v Celju začelo z delom nekaj manjših in večjih gradbenih kolektivov, se je pod imenom gradbeno industrijsko podjetje INGRAD pojavilo pred petnajstimi leti.

Integracija do tedaj petih ločenih delovnih organizacij je uspela in potrdila pravilnost poti, ki so si jo začrtali v novem in združenem krogu. Ingrad se je uveljavil in si pridobil ime solidnega izvajalca gradbenih del ne samo v Celju in na njegovem širšem območju, marveč tudi v drugih republikah in celo v tujini.

Delavci Ingrad so v petnajstih letih zgradili 177 stanovanjskih objektov s 4.322 stanovanji, 141 industrijskih objektov, 64 objektov javne zgradbe, 39 objektov za trgovino, gostinstvo in kmetijstvo, 22 objektov nizkih gradenj in še in še.

Pogled v prehojeno pot pa je odprl tudi nekaj problemov. Med njimi je težnja po večjem vlaganju v stroje, v mehanizacijo več kot upravičena. Zaostajanje mehanizacije za obsegom dela je vsekakor problem, ki se ga pri Ingradu dobro zavedajo in ga skušajo po svojih močeh kolikor se le da hitro reševati. Prav tako se porajajo novi odnosi med izvajalcem in investitorji. Tudi ti krepijo zaupanje in odpirajo drugačne poglede na tista vprašanja, s katerimi se srečuje gradbeno operativna in ki imajo čestokrat svoj vpliv na končni izdelek, na pravočasnost del in podobno.

Med vprašanja, s katerimi se Ingrad že srečuje in ki zadevajo v njegovo življenje, je vsekakor zahteva in potreba po gradnji nove poslovne stavbe, ki bi ne samo zadovoljila vidike urbanističnega razvoja na predelu ob Ljubljanski cesti, marveč tudi pripomogla k boljši organizaciji doslej močno raztresenih skupnih služb.

Ingrad se lahko ponaša tudi z izredno živahnim delom samoupravnih organov in družbeno političnih organizacij. Pravzaprav je to kolektiv, ki je stal vselej v prvi vrsti uresničevalce naprednih in novih teženj. To velja tako za izvajanje dogovora o kadrovske politiki kot

za uresničevanje nove ustave. Z ustanovitvijo temeljnih organizacij združenega dela so postavili tudi nove osnove za razširitev in okrepitev samoupravljanja. Ta prizadevanja so vselej našla močno oporo v vseh družbeno političnih organizacijah znotraj kolektiva, da ne zapišemo v občinskem merilu.

Kolektiv Ingrad je proslavo svoje petnajstletnice povezal tudi s tradicionalno po-

častitvijo tistih svojih članov, ki so mu zvesti več kot deset let. Teh je bilo letos kar 150. In tako je predsednik centralnega delavskega sveta, Franc Belebar, kar stopetdesetkrat stisnil roko svojim sodelavcem. Med njimi je bilo 71 takih, ki so v podjetju deset let, 46 s petnajstletnim stažem, 27 s dvajsetletnim in šest s petindvajsetletno delovno dobo v tej ugledni sredini.

53 NOVIH STANOVANJ

SOLIDARNOST ŽANJE

Sredi decembra se bo 53 družin vselilo v 53 novih stanovanj, ki so zrasla iz sredstev solidarnostnega stanovanjskega sklada občine Celje. S tem bo največji del tistih družin, ki so marca letos zaprosile za stanovanja iz solidarnostnega sklada varno pod streho. Novih prošelj pa ne manjka. Solidarnost in solidarnostna gradnja se bosta nadaljevali.

Pred vselitvijo smo za kratak razgovor poprosili vršilca direktorja solidarnostnega stanovanjskega sklada Drago Bračun.

Kako je z novimi stanovanji in kdo so tiste družine, ki jih bodo dobile?

Marca letos smo iz dobljenih prošelj sestavili dve prioritetni listi dodeljevanja stanovanj. Na prvi, A listi, je bilo 106 prosilcev, ki so dobili stanovanja že spomladi, na B listi, ki je bila tudi objavljena, pa je ostalo 87 upravičencev, ki imajo prednost pri dodelitvi novih solidarnostnih stanovanj. Po novnih preverjanjih smo iz A liste izločili 2 prosilca, ki nista ustrezala zahtevam pravilnika o dodelitvi stanovanja, 2 pa sta se sama odpovedala novemu stanovanju. B lista pa se je krčila še naprej. Nekaj prosilcem so stanovanjski problem rešila že podjetja sama, 13 mladih družin pa ni dobilo od svojih podjetij jamstvenih pogodb. Na B listi je tako ostalo 66 imen in med njimi bo sredi decembra 53 srečnih družin, ki se bodo lahko vselile v nova stanovanja. Še vedno bo torej ostalo 13 neresenih težav, od tega 2 družin z nizkimi dohodki in 11 mladih družin. Vsi ti ostajajo na spisku kot prednostni upravičenci za nova solidarnostna stanovanja, ki jih bomo dogradili okoli aprila 1975.

Drago Bračun

Koliko stanovanj iz solidarnostnega sklada lahko pričakujemo v prihodnjih letih?

Imamo pogodbo za gradnjo 231 stanovanj. Za leto 1975 bo po zasedbi dogradjenih 53 stanovanj ostalo torej 168 stanovanj. Namenjena bodo preostalim upravičencem iz B liste, 155 stanovanj pa bo ostalo za vse tiste prosilce, ki bodo januarja zaprosili solidarnostni stanovanjski sklad za dodelitev stanovanj. Temeljni pogoji so še naprej nespremenjeni, vendar nekoliko dopolnjeni. Osebnih dohodkov ne smejo preraščati 110 starih tisočakov na družinskega člana, družina ne sme imeti stanovanja sli drugih nepremičnin v vrednosti nad 3 milijone, mlade družine morajo namensko varčevati in na osnovi privarčevane vsote dobiti kredit za nakup stanovanja, pri ostalih občanah pa je cenzus 130 starih tisočakov na družinskega člana.

Zelimo, da bi nam uspelo vsako leto pridobiti vsaj 100 stanovanj, saj bi nam to omo-

gočilo v nekaj letih omiliti, do stanovanjsko stisko, nato pa povsem odpraviti hudo. Branko Stamejčić

Objavljamo tudi listo 53 družin, ki se bodo lahko že sredi decembra vselile v nova solidarnostna stanovanja:

STANOVANJA DOBE

Priimek in ime	letnica roj.	št. druž. članov	Zaposlen v DO
GARSONJERE:			
Bremec Uršula	1910	1	upokojenka
Čuček Marija	1951	1	upokojenka
Gros Fanika	1936	2	EMO
Gajšek Jožica	1938	2	Toper
Korošec Pavla	1910	1	upokojenka
Lazički Marija	1929	1	upokojenka
Naraks Savina	1948	2	VVZ T. Čebeve
Rovera Dora	1949	2	AERO
Zužek Ana	1902	1	upokojenka
Dečman Marjana	1952	2	MERX
Došvar Anica	1954	2	AVTOMOTOR
Djurka Stjepan	1948	2	AERO
Frelih Darinka	1952	2	Cestno podjetje
Kiker Anton	1952	2	TMC
Kolaric Marija	1953	2	Cinkarna
Majković Zlata	1962	2	Ingrad
Marcius Marjan	1948	2	Metka
Polovšek Olga	1944	2	EMO
Prevoršek Marjan	1948	2	Ingrad
Podjed Miroslav	1944	2	SLG
Sikošek Srečko	1951	2	Hmeznad
Dobrsek Greta	1953	2	AERO
Cemažer Robert	1951	2	MERX
Furman Majda	1952	2	AERO
Starovski Leopold	1951	3	AERO
Pavelič Peter	1951	3	AERO
Klinar Hermina	1949	3	KS-CENTER

ENO IN POL SOBNA STANOVANJA:			
Konda Majda	1954	3	TMC
Kavrin Jožica	1945	3	EMO
Sikore Dragica	1938	3	Ingrad
Hrastnik Silvo	1947	3	Zična
Lugarič Stefan	1944	3	AERO
Peganc Anton	1947	3	Cestno podjetje
Rakita Slobodan	1950	3	AERO
Vrečko Aleš	1949	3	Toper
Kramer Franc	1946	3	Večer
Zabukovski Ivan	1946	3	Javne naprave
Kodrin Karel	1946	2	Zična
DVO SOBNA STANOVANJA:			
Majerič Branka	1906	3	EMO

DVO IN POL SOBNA STANOVANJA:			
Naraks Anica	1924	5	pri zasebniku
Flis Vlado	1938	4	EMO
Čeleznik Marija	1932	4	Cinkarna
Cevsar Sane	1936	4	Zdrav dom
Jevnišek Ana	1930	5	Metka
Jakovljevič Jure	1937	4	EMO
Kozole Marta	1949	4	Toper
Lojen Teresija	1946	4	EMO
Mesarič Jožica	1932	4	EMO
Slapnik Franc	1945	4	EMO
Strnad Mihael	1931	5	NIVO
Taciga Vida	1930	6	Hmeznad
Tratnik Franc	1932	4	Ključavničar
Vlahinič Mile	1917	4	upokojenec

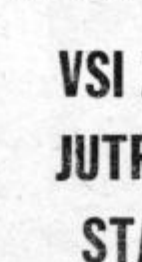
Kamin, dimnik št. 1

SCHIEDEL — YU —

v Evropi

PGP

GRADNJA ŽALEC

VSI ZA VSE - BOLJŠI

JUTRIŠNJI DRUŽBENI

STANDARD ŽALCA

ČLOVEK PREJŠNJIH DNI

ALI MOŽ, KI JE ŽELEL VEDETI VEČ KOT DRUGI IN JE PISAL
LEPŠE KOT VSI NAKOLI

»Sem kmečki sin Ivana in Marije Suc iz Močl pri Smarju pri Jelšah. Rojen sem 26. marca 1896 na Vodenovem v občini Smarje pri Jelšah. Kot šestletni deček sem začel obiskovati ljudsko šolo v Smarju. Takrat je bila tam samo štirirazredna šola. V tretjem in četrtem razredu je bil vmes tudi obvezni pouk nemškega jezika. Ker sem bil dobre glave, sem si vse, kar sem prečital, tudi zapomnil pa naj si je bilo slovensko ali nemško. Samo enkrat mi je bilo prebrati spis pa sem si zapomnil. Zatorej se mi ni bilo nikoli treba z ukom mučiti, kakor se to mnogim dogaja, zato sem z lahkoto izdelal

in okna pa so bila odprta ne da bi oči videle človeka. Dobre pol ure je trajalo popotovanje okoli oglov. Potem se je iz globine hiške prikazal možakar z neštevilnimi gubami, tesno oprt na palico, zgrbljen vase kot vihar hrast. Franc Suc, človek nekdanjih dni. Mož z dvema zvezkoma spominov na življenje na osemindeset let, ki so zdrvela mimo Močl kot da bi človek pesek sipal med prsti.

V kajži sta bila tudi dva zvezka, v kajži so bili spomini, v kajži je bilo mnogo tega.

Zapri smo se vanjo, Franca je zeblo, odložil je palico in začel brskati po listih, popisanih s pi-

na njivo okapat ali kar že, vse do trde noči...»

Tako piše Franc Suc v svojih spominih, ki skrivajo marsikaj trpkega, kadar govore o mladih letih na Vodenovem. V jeseni leta 1912 je prišel na dopust iz Nemčije Francov bratranec Zepa in oglašil se je tudi pri njih. Govoril je in govoril o tujini in malega Franca je zamikalo, da bi odšel s trebuhom za kruhom. Meseca septembra sta se z Zepom podala v Oberhausen, kjer je Franc dobil delo v rudniku. Vsak dan se je vozil na delo in se spuščal v 760 metrov globoke rudniške jaské. Franc bi bil ostal, da mu ni zbolel oče. Vrnil se je domov, leto 1914 pa je prineslo vojno.

»Vsi možje mojih let so bili vpoklicani. V naši vasi, kakor tudi drugod, so ostali doma samo starejši pa še teh je bilo prav malo. 15. aprila 1915 sem moral na nabor tudi jaz in bil seveda potrjen. Odšel sem v Celje, od tam pa v Gradec, v šolo za telefoniste. Ko sem opravil šolo, so me poslali v Karpate na fronto kot telefonista. Bil sem dodeljen v komando bataljona. Imeli smo prav dobrega majorja za komandanta, za Ekla so ga klicali. Zelo je skrbel za nas. V Karpatih je bila zelo huda zima, tudi do 40 stopinj pod ničlo se je nabralo. Ko je šel gospod major na dopust mi je na povratku prinesel precej knjig, v katerih so bile

zanimive domače povesti...»

No, med vojno je bil močlski Suc še marsikje, a vse to je lepo opisano s še lepšo pisavo v njegovih zvezkih, dobil pa je tudi dopust in 11. septembra 1917. leta je odrajal domov. Na dopustu je spisal prošnjo za podaljšanje, ostal pa je kar do polletja 1918. Vmes se je še marsikaj pripetilo, tudi to, da je vendarle moral spet odpotovati med svoje vojne tovariše, ko pa je izvedel, da zbirajo prostovoljce za osvoboditev Slovenske Koroške, mu duša ni dala miru in je spet odpotoval.

»Šli smo preko hribov v Crno, imel sem ročno strojnico, boril sem se za Celovec, Velikovec, bil v Skofljah, na Vrbskem jezru in še marsikje. 15. oktobra 1919 sem bil prestavljen v Borovlje. Tam sem dobil dvajset Slovencev in dvajset Srbov, da sem jih učil uporabljati mitraljez.

Vstran od pušk

Bilo je že skoraj konec vsega, ko sem prišel domov in bi se tudi vrnil, da mi niso mati rekli:

»Plug in brana in motika se za kmeta najbolj šika, puško deni pa na stran, če ne greš v deželno bran.«

H koncu januarja 1921. leta je šlo, ko se je Suc odločil, da se oženi in da končno, po štirih letih le odloži puško. Z ženo sta garala, rodili so se otroci, minevala so leta, trpljenja je bilo več kot preveč. Morda bo kdo de-

jai, da je premalo zajeti vse to življenje v nekaj stavkih, z bore ugotovitvami. Drugače ne gre, življenje Suca z Močl je bilo pisano, da le kaj, nad Evropo pa so se znova začeli zgrinjati oblaki, prinašajoč trpek okus po vladavini boga Marsa, ki je strpal pod svojo oblast tudi Francja.

»Prišlo je leto 1941. 17. maja je bil v Smarju sprejem v Streiterischer Heimatbund. Takrat je moral vsak gospodar pripeljati svojo družino pred komisijo pri Habjanu. V komisiji so bili dva kulturbundovca, Grad in Wagner, ki sta sedela vsak na svoji strani, v sredini pa sta imela celjskega Kreissfuehrerja Tonija Dorfmeistera. Z njimi je bil tudi šmarnski Burgermeister Anton Vogel. Ko sem prišel navzgor je dejal Wagner Dorfmeisteru, da znam dobro nemški. Ja, ja, je potrdil Grad. Še preden sem bil gotov, si je Grad izmislil in rekel nemško: Vi, Suc, ste bili nekdanji kolovodja pri neki nam nasprotni stranki (mislim je na mojo udeležbo v koroških bojih). Takoj sem dobil opazko U.K.S. (unter Kontrolle stellen) — postavljen pod kontrolo.«

Suc je dobil številko 2888, slikali so ga in tako se je zanj začela druga svetovna vojna, kjer je pomagal partizanom, pisal prošnje, v nemščini seveda, sorojakom in se prebijal, kakor je vedel in znal. Nemci so ga ves čas imeli na piki. Na grbi je imel preiskave, razne obiske iz šmarnskega trga, prihajali pa so tudi partizani, no, Suc pa ne bi bil Suc, če ne bi še kar naprej pisal in prav zato ga je takratni

sekretar OF, Fon, izbral za svojega tajnika, ker je vedel, da je zavedna duša.

V sinovem zavetju

»Leta hitro minevajo, piše Suc naprej. Otroci rastejo, mi se pa staramo, kmalu bomo napravili prostor drugim pa tudi oni bodo prišli za nami. Posestvo sem izročil svojemu sinu Viktorju 1949. Žena ni mogla več delati, ker ni bila zdrava, sam sem bil star. Izgovorila sva si stanovanje ter skupno hrano. Obhajala sva zlato poroko, žena je že ležala in nedolgo po zlati poroki tudi izdihnila. Bilo je 26. septembra... lani.

Danes za mizo sedim in gledam v preteklost. Delati ne morem več...»

Zapri smo zvezek in Suc se je smehljaj, s čisto drobnim smehom nam je dihal svoj mir, zadovoljen z denarjem, ki ga dobi kot koroški borec, kot borec za slovensko zemljo onkraj Drave. Tu in tam lušči fižol, a potem leže, utruja ga.

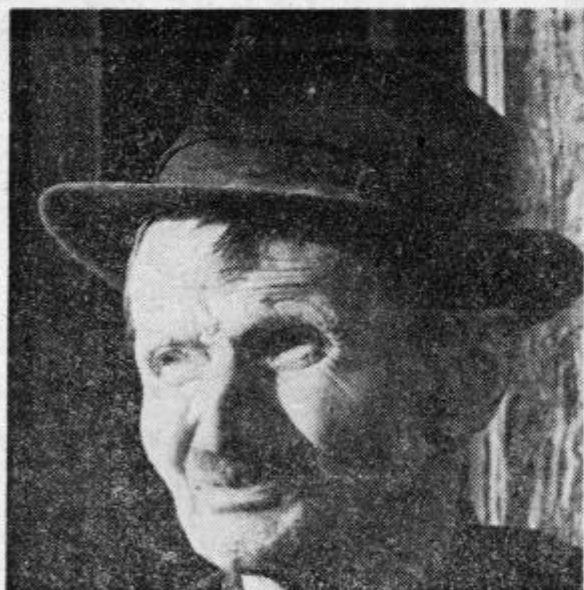
Bil je vesel, da smo ga obiskali, da smo pretrgali njegovo premissljevaje.

Rad bi objavil svoje spomine. Naj zvedo ljudje, kako smo včasih trpeli, je dejal. Najbrž mu bomo ustregli. Toliko je iveri v njegovem pisanju, da bi bilo škoda, če bi izginile z njim.

Zapri se je v svojo kočico, ko smo se zadnjič pogledali proti sv. Lovrencu, ki ga je obsijalo še poslednjič sonce.

Tekst: MILENKO STRASEK

Foto: DRAGO MEDVED

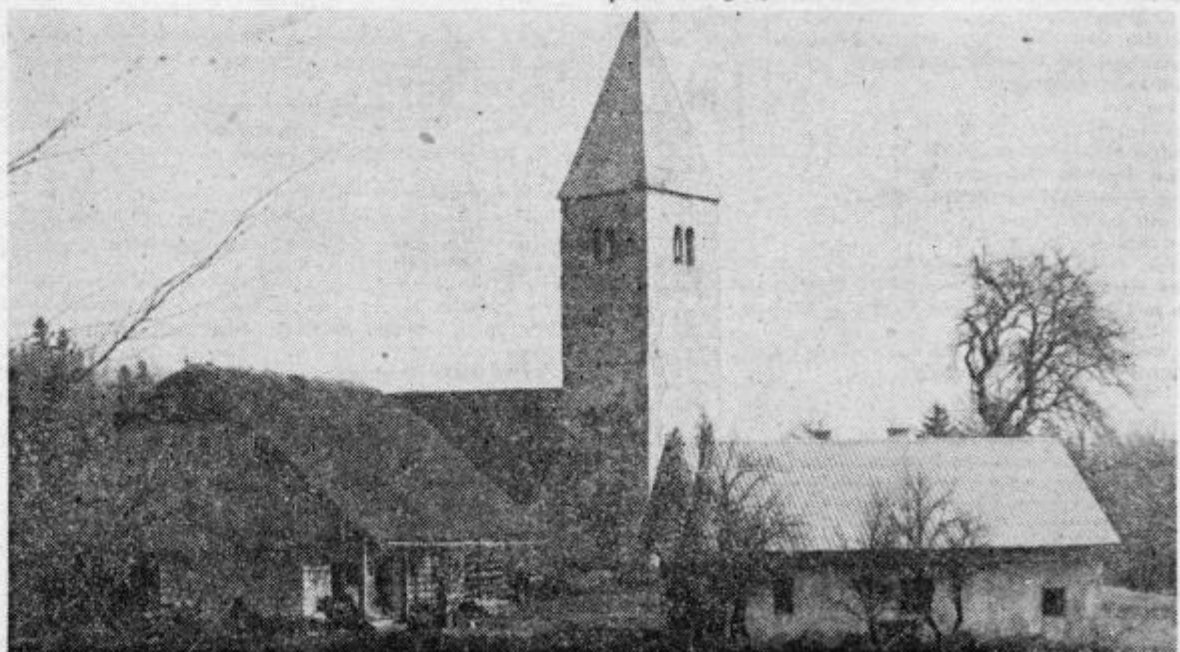
vse razrede.»

Pri sv. Lovrencu, kot pravijo cerkvi v Močlah pri Smarju, je bil čudovit dan, četudi se je sonce že spuščalo za hoste nad Sucovo kajžo, zlatilo neštete gričke, ki jim nisem vedel imena, a le zakaj: Sucov Franc tik cerkvice je vse to popisal v dveh zvezkih, z mirno, trezno pisavo cesarsko kraljevega uradnika, četudi to nikoli ni bil. V gozdu so grabili listje in veter je prinašal šelestenje čisto blizu. Nedaleč od Sucove kajže je stala hišica, tako prijetna v svojem starinskem stilu, da bi jo požrl z očmi, a Suc je dejal, da je ne proda. Mu je prirasla k srcu pa ne samo ona, pač pa tudi vsi ti grički, sv. Lovrenc, od koder se je v svojem življenju vse prevečkrat izvil tujini na proti.

Nikjer ni bilo žive duše, le veter je zavijal okoli kajže in pes je tulil nekje v daljavi, vrata

Skorjica kruha na hrbtu

»Takrat še ni bilo elektrike pri nas. Vsi kmetje so vozili in nosili žito v mlin. Ob Dvorskem potoku je bilo v tistih starih časih 12 mlinov, kar eden za drugim. Tudi jaz sem nosil. Vsak dan ali skoraj vsak drugi dan je bil žakelj na mojem hrbtu. Malokdaj sem šel prazen v šolo ali iz šole po tisti nesrečni Rakovi stezi. Kolikokrat sem butnil z boso nogo ob kamen in si odbil noht na eni ali drugi nogi. Pa so se oče včasih kregali in rekli naj dvigujem noge višje, materi pa sem se smilil in so rekli, saj vidiš, da je zmatran. Popoldan, ko sem šel iz šole sem imel spet žakelj na hrbtu, potem pa

Domačija Franca Suca

PREBERITE IN PREDLAGAJTE

Izvršni svet občinske skupščine Celje je na seji, dne 27. novembra 1974 sprejel predlog odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča in ga s to objavo daje v javno razpravo.

Delovne ljudi, temeljne organizacije združenega dela in delovne skupnosti ter druge organizacije v občini vabimo, da sporočijo svoje pripombe, mnenja in stališča o predlaganem odloku za gradbene in komunalne zadeve občine Celje do 15. decembra 1974.

Predsednik izvršnega sveta
MARJAN ASIČ

Pravna osnova za izdajo odloka je 1., 5. in 6. člen zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 7/72).

odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča

Odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni vestnik Celje, št. 10-127/66, 18-271/66, 1-4/67, 29-360/67, 5-65/68, 29-306/68 in Uradni list SRS, št. 17-415/72, 29-663/72 in 10-161/73) se spremeni in dopolni tako, da se v prečiščenem besedilu glasi:

ODLOK

o prispevku za uporabo mestnega zemljišča

1. člen

Za uporabo mestnega zemljišča na območju občine Celje se plačuje prispevek.

2. člen

Za mestno zemljišče po tem odloku se štejejo zazidana in nezazidana zemljišča, ki leže v mejah urbanističnega načrta Celja, v mejah ureditvenega načrta Vojnika in v mejah prispevnega območja Dobrne ter so komunalno urejena.

Meje urbanističnega načrta Celja, ureditvenega načrta Vojnik in prispevnega območja Dobrna so navedene v prilogi, ki je sestavni del tega odloka.

3. člen

Poleg primerov, določenih v 3. členu zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča, ni mogoče predpisati plačevanja prispevka za parkovno urejene zelene površine.

4. člen

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča mora plačevati tisti, ki ima na zemljišču pravico uporabe, oziroma, ki je lastnik zemljišča ali stavbe oziroma dela stavbe na njem (v nadaljnjem besedilu: zavezanec).

Imetnik stanovanjske pravice mora plačevati zavezanec iz prvega odstavka tega člena v povračilo ustrezen del prispevka, ki ga je določil občinski upravni organ za komunalne zadeve v smislu 21. člena tega odloka, če zavezanec od njega to zahteva.

Imetnik stanovanjske pravice, ki misli, da mu zavezanec ni pravilno odmeril prispevka, lahko zahteva od občinskega upravnega organa za komunalne zadeve, naj izda odločbo o tem, kotikšen prispevek za uporabo mestnega zemljišča je dolžan plačati.

5. člen

Plačila prispevka se lahko oproste nosilci stanovanjske pravice, ki so socialno ogroženi. Navodilo o tem izda vsako leto izvršni svet občinske skupščine.

Plačila prispevka za dobo 10 let od pridobitve zemljišča se oprosti tisti zavezanec, ki je zaradi gradnje individualne stanovanjske hiše že plačal dejanske stroške za gradnjo komunalnih naprav individualne in kolektivne potrošnje.

Zavezanec se oprosti plačevanja prispevka po tem členu na njegovo zahtevo.

6. člen

Mestno zemljišče se, glede na namen, razdeli:

- na stanovanjska območja
- na industrijsko-poslovno območje.

7. člen

Glede na ugodnosti, ki jih imajo uporabniki zemljišč pri stanovanjskih stavbah, se razdeli mestno območje na tri kategorije, ki jih pogojujejo naslednja merila:

- lega zemljišča
- močnejši pri uporabi stanovanjskega prostora zaradi nečistega zraka, smradu in ropota.

8. člen

V stanovanjsko območje I. kategorije se uvrsti predel, ki ga obkrožajo Jurčičeva ulica, Trubarjeva ulica, zahodni rob gimnazijskega športnega igrišča in Malgajeva ulica.

9. člen

V stanovanjsko območje II. kategorije se uvršča celotno mestno zemljišče, razen predelov, navedenih v 8. in 10. členu tega odloka.

10. člen

V stanovanjsko območje III. kategorije se uvršča predel, katerega meja se prične na meji UNC ter levem spodnjem vogalu parc. št. 911 k. o. Teharje. Poteka proti severu po zahodnih mejah parc. št. 911, 909 in 914 k. o. Teharje ter zahodni meji parc. št. 1665/1 k. o. Celje do

Popovičeve ulice, katero preseka na južni vogal parc. št. 1520 k. o. Celje. Dalje poteka proti severu po levem robu Popovičeve ulice do jugovzhodnega vogala parc. št. 1575. Meja nadalje poteka proti zahodu ter zajame južne dele parc. št. 1575, 1574/1, 1573/2, 1579/2, 1598/2, 1599, 1600, 1270, 1271/1, 1271/2, 1272, 1274, 1278, 1279, 1284/2, vzhodni del parc. št. 1282, 1283, nato južni del iste parcele ter parcele št. 1287, 1286/2, 1286/3, 1286/1 do Teharske ceste parc. št. 2546/1 k. o. Celje. Tu zavije na jug ter poteka po vzhodnem robu ceste do jugovzhodnega vogala te parcele, nato zavije na zahod ter poteka po južnem robu Teharske ceste do zahodnega vogala železniškega podvoza. Od tu dalje poteka po zahodnem delu železniške proge Celje-Velenje proti severu nato zahodu do Travniskega potoka ter po njem proti severu do Dečkove ceste, jo preseka na jugovzhodni vogal Opekarniške ceste. Dalje poteka ob vzhodnem robu Opekarniške ceste proti severu do jugozahodnega vogala parc. št. 899 k. o. Sp. Hudinja. Tu se obrne proti vzhodu ter poteka po južnem robu te parcele do njenega jugovzhodnega vogala. Še nadalje poteka proti vzhodu po južni meji parc. št. 868/1, 869/1, 870/1 (nog. igrišče »Olimpa«) 869/1 ter 868/1, 867/1, 974/1, 874/3, 851/5 ter 851/1. Dalje poteka proti vzhodu ter zajame parc. št. 848/4 do njenega severovzhodnega vogala ter dalje poteka po južni meji parc. št. 842 do njenega jugovzhodnega vogala oz. do Mariborske ceste. Dalje poteka proti severu po zahodni strani Mariborske ceste do mejnika na vzhodni strani parc. št. 881. Tu preseka Mariborsko cesto na južni vogal ceste v Trnovlje ter poteka po njeni južni strani proti vzhodu do meje UNC.

11. člen

Glede na ugodnosti, ki jih imajo uporabniki zemljišča za industrijsko poslovne namene, se razdeli mestno zemljišče na industrijsko-poslovno območje in posebno pridobitno poslovno območje.

Merilo za uvrstitev je lega zemljišča glede na pogoje za opravljanje poslovne dejavnosti.

12. člen

V industrijsko-poslovno območje se uvrščajo vsa zemljišča v prispevnem območju, ki se uporabljajo v industrijsko-poslovne namene in ki niso uvrščena v posebno pridobitno poslovno območje.

13. člen

V posebno pridobitno poslovno območje se uvršča predel, katerega meja poteka od križišča Ulice XIV. divizije in Savinjskega nabrežja, po Savinjskem nabrežju do potoka Sušnica, po potoku Sušnica do križišča Ceste na Ostrožno in Ipavčeve ulice, od tod proti vzhodu po južni meji bolniškega kompleksa do križišča s Kersnikovo ulico, po severnem robu šolskega igrišča II. osnovne šole, do Ulice 29. novembra do južnega roba obstoječih objektov do Vruncve ulice, po njej do križišča s železniško progo Celje-Velenje, po opuščeni strugi Travniskega potoka do kompleksa JLA, po južni meji kompleksa JLA do Mariborske ceste, po njej do križišča s železniško progo, po progi do zadnjega objekta železniške postaje Celje, od tu na zahod do izhodišča.

14. člen

Razširjeno prispevno območje se uvrsti v isto kategorijo, na katero meji.

15. člen

Prispevek za uporabo mestnega zemljišča se plačuje od površinske enote gradbenega zemljišča, oziroma od površine zgrajenega koristnega prostora.

Površinska enota je m². Imetnik pravice uporabe oziroma lastnik stanovanjskih prostorov plačajo prispevek od zgrajene koristne stanovanjske površine, ki je, oziroma bi bila osnova za določitev stanarine. Uporabniki zemljišč za industrijsko-poslovne namene plačujejo prispevek od koristne zazidane površine in od nezazidane površine.

Zavezanec mora prijaviti pristojnemu organu površine iz prvega odstavka tega člena v 15 dneh potem, ko pridobi pravico uporabe ali postane lastnik zemljišča ali stavbe, oziroma dela stavbe na njem.

16. člen

Višina prispevka se določi s točkovanjem.

17. člen

Za določitev števila točk pri uporabnikih zemljišč za stanovanjske namene, se uporabljajo naslednja merila:

- lega zemljišča
- komunalna opremljenost zemljišča
- racionalnost uporabe zemljišča
- starost stanovanjske stavbe

18. člen

Za določitev števila točk pri uporabnikih zemljišč za industrijsko-poslovne namene se uporablja kot merilo lega zemljišča.

19. člen

Pri stanovanjskih prostorih se določijo točke na 1 m² koristne površine takole:

	točk
a) za lego zemljišča:	
— v stanovanjskem območju I. kategorije	18
— v stanovanjskem območju II. kategorije	11
— v stanovanjskem območju III. kategorije	4
b) za komunalno opremljenost zemljišča:	
— pristop po sodobno urejeni cesti (asfalt, beton, pločnik)	5
— pristop po makadamski cesti	2,5
— možen priključek na javno kanalizacijo	2,5
— možen priključek na električno omrežje	1
— možen priključek na vodovodno omrežje	1
— javna razsvetljava dostopne javne ceste	1,5
— zelene površine ob stavbi	1
c) za racionalnost uporabe zemljišča, se število točk pod a) in b) tega člena zniža:	
— pri stavbah z enim stanovanjem za	0 %
— pri stavbah z 2–4 stanovanji za	8 %
— pri stavbah s 5–10 stanovanji za	15 %

- pri stavbah z 11–20 stanovanji za 30 %
- pri stavbah z 21–30 stanovanji za 30 %
- pri stavbah z 31 in več stanovanji za 40 %

v stavbah, kjer so razen stanovanjskih tudi poslovni prostori, je šteti vsakih 70 m² koristne poslovne površine za eno stanovanje.

č) za starost stanovanjske stavbe se število točk, ugotovljenih pod 2., b) in c) tega člena, zniža:

- za stavbe zgrajene po letu 1930 za 0 %
- za stavbe zgrajene od leta 1920–1930 za 5 %
- za stavbe zgrajene od leta 1900–1920 za 10 %
- za stavbe zgrajene od leta 1860–1900 za 20 %
- za stavbe zgrajene pred letom 1860 za 40 %

d) za nezazidano gradbeno zemljišče, za katero je ureditveni oziroma zazidalni načrt sprejet, se odmeri prispevek od koristne površine predvidene zgradbe, pri čemer se vzame za osnovo obračuna pri enodružinski hiši 80 m² koristne površine, pri več stanovanjskih hišah pa 60 m² koristne stanovanjske površine na stanovanje.

20. člen

Pri zemljiščih, ki se uporabljajo v industrijsko-poslovne namene, se v smislu 11. in 18. člena tega odloka določijo točke za 1 m² koristne zazidane in 1 m² nezazidane površine takole:

- v industrijsko-poslovnem območju 25 točk
- v posebno pridobitnem poslovnem območju 60 točk

21. člen

Za določitev vrednosti točke je potrebno ugotoviti letne stroške, ki so potrebni za gradnjo, dograditev, rekonstrukcijo in vzdrževanje komunalnih objektov in naprav kolektivne potrošnje primarnega in sekundarnega pomena ter skupno število točk v ožjih gradbenih okoliših.

Vrednost točke znaša 0,018 dinarjev.

22. člen

Mesečni znesek prispevka posameznim zavezancem določi z odločbo občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve. V obrazložitvi odločbe navede elemente, na podlagi katerih je prispevek odmeril. Zoper odločbo je dovoljena pritožba.

23. člen

Mesečni znesek prispevka mora zavezanec plačati do 5. dne v mesecu za pretekli mesec.

Od prispevka, ki ni plačan v predpisanem roku, se plačajo zamudne obresti.

24. člen

Prispevek se sme uporabljati za namene, ki jih določa zakon in za kanalizacijo, ker v ceni kanalizacije niso vsebovani vsi stroški za graditev kanalizacijskega omrežja za odplako atmosferskih in odpadnih voda.

25. člen

Zavezanci so bili dolžni do 15. aprila 1966 prijaviti oddelku za gradbene in komunalne zadeve občine Celje površine iz 15. člena tega odloka.

Zavezanci z območja, na katerem je bilo uvedeno plačevanje prispevka za uporabo mestnega zemljišča z odlokom o spremembah in dopolnitvah odloka o prispevku za uporabo mestnega zemljišča (Uradni list SRS, št. 17/72) so bili dolžni prijaviti površine iz 15. člena tega odloka do 1. aprila 1973.

26. člen

Z denarno kaznijo do 10.000,00 din se kaznuje za prekršek pravna oseba

1. če v določenem roku ne prijavi površine iz 15. člena tega odloka

2. če prijavi nepravilne površine iz 15. člena tega odloka.

Z denarno kaznijo do 1.000,00 din se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z denarno kaznijo do 1.000,00 din se kaznuje fizična oseba, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

27. člen

Natančnejša navodila za izvajanje tega odloka izda po potrebi izvršni svet občinske skupščine.

OBRAZLOŽITEV

Odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča je bil sprejet v letu 1966 in objavljen v Uradnem vestniku Celje, št. 10-127/66. Od te prve objave je bil odlok še osemkrat spremenjen in dopolnjen ter objavljen v Uradnih vestnikih Celje, št. 18-271/66, 1-4/67, 29-360/67, 5-65/68, 29-306/68 in Uradnih listih SRS, št. 17-415/72, 29-663/72 in 10-161/73. Zaradi tolikih sprememb in dopolnitev je postal odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča povsem nepregleden in je prečiščeno besedilo nujnost zaradi že nastalih sprememb.

V prečiščenem besedilu so zajete tudi spremembe in dopolnitve. Te so:

- Oprostitev plačevanja prispevka za dobo 10 let za graditelje individualnih družinskih stanovanjskih hiš, ki so plačali dejanske stroške za gradnjo komunalnih naprav individualne in kolektivne potrošnje,
- Sprememba kategorij,

PREBERITE IN PREDLAGAJTE

3. Uvedba posebno pridobitnega poslovnega območja.
4. Povišanje vrednosti točke na 0,018 dinarjev.

Ad 1.: Glede na določilo 116. člena zakona o davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7/72) ki določa, da so davka od stavb oproščeni zavezanci — prvi lastniki novih stanovanjskih hiš oziroma stanovanj za dobo 10 let, bi bilo primerno, da se analogna oprostitve sprejme tudi za zavezance prispevka za uporabo mestnega zemljišča, ki so po sedaj veljavnem odloku oproščeni za nedoločeno dobo. Tako stanje ustvarja ob porastu cen gradbenih storitev ter ostalih inflacijskih pojavih neenakopraven položaj med posameznimi zavezanci.

Ad 2.: Po sedaj veljavnem odloku je bilo prispevno območje razdeljeno na dve poslovni, dve proizvodni in šest stanovanjskih kategorij. Te kategorije so bile določene na osnovi ugodnosti, ki so jih imeli uporabniki mestnega zemljišča v letu 1966, ko je bil sprejet odlok o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Te ugodnosti so se z gradnjo cest, komunalnih naprav, razvojem prometa itd., povsem spremenile tako, da so posamezni predeli, ki so bili prej v različnih kategorijah, z ozirom na opremljenost in lego zemljišča v mejah urbanističnega načrta Celja, sedaj zelo izenačena.

Ad 3.: Uvedba posebno pridobitvenega poslovnega območja se predlaga na osnovi drugega odstavka 6. člena zakona o prispevku za uporabo mestnega zemljišča. Možnost uvedbe tega območja, ki jo daje zakon občinski skupščini, ni bila doslej izkoriščena, ker se je prispevno območje že tako delilo na dve kategoriji. S predlagano uvedbo samo ene kategorije bi pa sedaj prišlo do neenakopravnega položaja zavezancev poslovnih prostorov, saj lega v mestnem jedru omogoča mnogo večji dohodek poslovnih in obrtnih dejavnosti, kot pa lega izven tega območja. Zato je povsem utemeljena sprememba dosedanje prve poslovne kategorije v posebno pridobitno območje.

V tem območju je nujno rešiti napajanje vseh poslovnih prostorov v skladu s sprejetim urbanističnim načrtom mestnega jedra kot tudi rešiti prepotrebne parkirne prostore ter na ta način realizirati dosedanje težnje po ločitvi peš površin od prometnih površin in napajanje trgovin. S sredstvi, ki se bodo zbrala iz naslova posebnega pridobitnega območja, bo možno na ta način rešiti v naslednjih letih najbolj pereče probleme na tem območju.

Ad 4.: Prispevek za uporabo mestnega zemljišča se uporablja izključno za zgraditev in rekonstrukcijo mestnih cest, trgov, dovoznih poti, parkirnih prostorov, zelenic, javno razsvetljavo, kanalizacijo itd. Vsi ti objekti zahtevajo izdatna vlaganja, prispevek za uporabo mestnega zemljišča pa je glavni vir sredstev za to financiranje. Prispevek se je od uvedbe leta 1966 do sedaj povečal samo enkrat in to v letu 1972 za 50 %, medtem ko so se gradbene storitve v tem času povečale za okoli 270 %. Samo za rešitev prometnega problema v Celju v letu 1975 bi morali dokončno izgraditi magistralo zahod — ureditev križišča na Mariborski cesti in izgradnjo podaljšanja Levstikove ulice, kar predstavlja okoli 10 milijonov dinarjev po današnjih cenah. V letu 1975 bo skupščini predložen v 10-letni program izgradnje mestnega cestnega omrežja, to so magistrala jug (Asterčeva ulica, Titov trg, podhod iz železniške postaje in parkinga), magistrala zahod, prestatitev avtobusne postaje, ureditev parkingov itd. Iz navedenih podatkov izhaja potreba o letnem vlaganju v to infrastrukturo čca 15 milijonov din letno. Ob predložitvi programa bo postavljeno vprašanje realizacije, za kar pa bo potrebno najti tudi še ostale vire financiranja, kot so: cestni sklad, soudeležba republiške skupnosti za ceste itd. Poleg tega je še vrsta nalog, kot so zgraditev in rekon-

strukcija tudi drugih komunalnih objektov v Celju, Vojniku, Dobrni, itd., ki tudi zahtevajo znatna finančna sredstva.

Vseh bremenitev za plačevanje prispevka za uporabo mestnega zemljišča je sedaj letno za 6.738.155,30 din. Ta sredstva pri tako veliki stopnji porasta cen ne zadoščajo več niti za rešitev kritičnih komunalnih problemov. S predlagano izravnavo druge poslovne in proizvodne kategorije v prvo kategorijo in zmanjšanjem šest stanovanjskih kategorij na tri ter z uvedbo posebnega pridobitnega območja, bi se dohodek od prispevka sicer nekoliko dvignil, vendar bi zaradi podražitve gradbenih stroškov ne zadoščal za realizacijo minimalnega programa komunalnih del. Zato se predlaga še 50% povišanje vrednosti točke od 0,012 na 0,018 din. Na ta način bi znašal dohodek od prispevka za uporabo mestnega zemljišča 13.269.033,88 din letno. To pa je tudi minimalna vsota, s katero bi lahko zagotovili gradnjo in rekonstrukcijo občanom in delovnim organizacijam prepotrebnih komunalnih naprav in objektov kolektivne potrošnje.

ZAHVALA

Ob prerani izgubi dragega moža

Ivana Kalška

se iskreno zahvaljujemo kolektivu Cankarne, godbi, pevcom, duhovščini, stanovalcem Zidanškove ulice 11 in 13 ter vsem prijateljem in znancem, ki so ga spremili na zadnji poti, darovali cvetje in vence.

Zalujocha:

žena Rozika in sin Milan z družino.

DIJAŠKI DOMOVI CELJE

objavljajo naslednja delovna mesta za nedoločen čas:

1. V TOZD dom Vere Šlandrovc — kuhinjska pomočnica
2. V delovni skupnosti skupnih služb — saldakontist

POGOJI:

Pod 1.: polkvalificirana kuharica z izkušnjami.
Pod 2.: srednja ali nepopolna srednja šola z vsaj 5 let delovnih izkušenj, od tega vsaj 2 leti na delovnem mestu saldakontista.

Kandidati naj pošljejo vloge z življenjepisom in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh od dneva objave na naslov: DIJAŠKI DOMOVI CELJE, Maistrova 5, Celje.

Odbor za urejanje medsebojnih odnosov delovne organizacije

JAVNE NAPRAVE CELJE

razpisuje prosta delovna mesta in vabi k sodelovanju delavce na delovna mesta:

1. knjigovodja materialnih in osnovnih sredstev
2. blagajnik II
3. inkasant

Pogoji pod 1. in 2.:
srednja šola in 2 leti delovnih izkušenj ali strokovna šola in 5 let praktičnih izkušenj na sličnem delovnem mestu.
Pogoji pod 3.:

Končana osemletka in praktične izkušnje na sličnem delovnem mestu.

Rok za prijavo je 15 dni od objave razpisa.
Vloge naslovite na Odbor za urejanje medsebojnih odnosov Javne naprave Celje, Teharska 49.

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

TOVARIŠICE!

Tudi v proizvodnji SIP Šempeter je delo za vas.

Ne verjamete?
Tudi nas petdeset, ki smo se v SIP zaposlile letos spomladi, sprva ni verjelo.
Sedaj pa pridite in pogledite, kako zadovoljne smo. Delo ni težko, niti umazano ne.
Pa še nekaj: če pridno delaš, tudi dobro zaslužiš. Pridite zato še druge med nas in fante — SIP-ove kovinarje.
Se je dela, ki ga boste lahko uspešno opravljale.

Vabimo vas — zglasite se:

SIP — STROJNA INDUSTRIJA
ŠEMPETER V SAV. DOLINI
Kadrovska služba

CIGANKA — povest iz domačih hribov

39

Ko je ura na bistrškem zvoniku udarila štiri, je stopil cigan na prag čevljarjeve koče. Urška, ki je prav tedaj hotela iz hiše, je zavpila:

»Za božjo voljo, Petelinšek, ali si ti? Kakšen si?«

»Ali je kdo pri vama? Ali sta sama doma?« je vprašal prišlec hlastno.

»Sama s Cencem sva.«

V tem je že tudi čevljar prikukal iz izbe in je kar zajugal, ko je ogledal cigana takšnega.

Cigan je velel:

»Podamo noter! Nekaj vama moram povedati, nekaj prav posebnega.«

Sedli so za mizo in cigan je koj začel hripavo in razburjeno:

»Nikoli še nisem bil smrti tako blizu kakor danes — le en korak še... Osojnik me je hotel ubiti — čez Hudo peč me je hotel pahnuti.«

»Za Kriščevo voljo!« je zakričala Urška, »Zakaj pa?«

»Osojnik je najhujši zločed, kar jih poznam. Osoje niso njegove. Prigoljufal si jih je.«

Ko sta čevljar in njegova Urška od začudenja zastrmela vanj, je naglo pripovedoval:

»Gospodar na Osojah je bil tega Osojnika brat. Bil je nekaj let starejši, žena mu je umrla, tudi sam je imel sušico, otroka je imel le enega, in sicer deklico. Njene bi bile Osoje, kadar bi oče umrl. Deklici je bilo dve leti. Tedaj je dekletov stric, to je sedanji Osojnik, deklo ugrabil in izročil ciganom, ki so prav tedaj spodaj pred mestom taborili. Na bi jo kam spravili, je dejal, da bi izgubila. Mišku, ki je bil tedaj poglavar teh ciganov je plačal dva tisoč. Ko dekleta niso našli, so dejali, da je v Bistrico padla in utonila. Kos oblecke so ujeli v vodi. Potem je dekletov oče umrl in Osoje je podedoval

njegov brat, sedanji Osojnik, ta, ki je deklo ciganom za barantal!«

Cenc in Urška sta bila kar trda in nista mogla verjeti, da bi bilo to res. Ko pa jima je cigan vse na drobno opisal, ju je tako prepričal, da nista več mogla dvomiti.

»Saj sem Osojnikovega Jurija dobro poznal in Lucijo tudi, njegovo ženo. Dalmatince je bil njen oče, Lepa je bila, so dejali.« je vedel Cenc. »Toda kaj je bilo z dekletom? Ali so jo umorili?«

»To deklo je Vanda, ah — kakor ji zdaj pravijo — Pavla.«

»Ješeš Marija, ali je mogoče?« je zavriščala Urška.

»Cuj ti — ti — Petelinšek, odkod pa ti vse to veš?«

»Saj nisem Petelinšek; baša sem — poglavar ciganov.«

Zenkica je od strahu zapiskala in se odmaknila. Cigan ga je čevljar ostro pobaral.

»Ne boj se me! Saj smo si prijatelji!«

»Ti — ali se ne lažeš? Ali je res, kar pripoveduješ?« ga je čevljar ostro pobaral.

»Prisegam na vse nebeške in peklenške duhove. Bistrica, moja žena, vse lahko izpriča. Pa še eno pričo imam; ta zdaj sedi.«

»Kdo?«

»Silvester Lisjak. Ta je deklo ukradel in prinesel k nam v taborišče. Temu je Osojnik gotovo tudi kaj plačal.«

»O Lisjaku to kar verjamem.« je vresčala Urška. »Ali ti — ti — ciganski poglavar, pojdi vendar takoj k Ravnjaku in mu povej vse to!«

»K Ravnjaku ne grem. Rajsji sem živ in prost. Veljaki vedno skup potegnajo zoper nas, siromake.«

»Ravnjak se vendar ne sme s takim zločinci zvezati. Povedati mu je treba, da to žentev pusti. Potem pa lahko vzame Pavlo.«

»Pavla ga ne mara več.« je zagođrnjal Cenc.

»O, pač, mara ga, mara. Rada ga ima, to vem. Ta

dva morata skup.«

»Babe neumne! Nič drugega vam ne roji po glavi kot žentev.«

»Ako vidva to reč po fari razglasita, bo krika in vika dovolj... Potem bo Ravnjak že storil, kar hoče.« je menil cigan.

Urška pa je nejevoljno stresla glavo in silila:

»Ne, to bi bilo vse prepočasti. To se muči, Ravnjaku je treba takoj povedati. Cenc, pojdi dol k njemu!«

»Jaz ne grem in ti, Urška, tudi ne.« je zapovedal čevljar. »Kod pa misliš? Kdo ve, kako se vse še razplete?«

Urška se zna zgoditi, da še nas vzamejo v zobe in nas še osumijo in še zaprejo.«

Tedaj se je Urška postavila in zagodila:

»Nam nihče ne more kaj česa očitati, vsaj meni ne. Ti pa mi nimaš kaj ukazovati. S Pavlo sva si dobri in Ravnjak je tudi moj gospodar in mi nikoli ni kaj prizadel. Ljudem je treba pomagati, kadar so pomoči potrebni.«

»Ravnjak ti ne verjame nič. Na naju oboja je jezen.«

Urška je nekoliko premišljala in dejala:

»K Pavli pojdem in ji povem. Njej je najprej treba povedati.«

»Pavle ne najdeš.«

»Pri Jerci bom izvedela, kje je.«

»Ob ponedeljkih je Jerca vedno na poti v mesto.«

»Za njo bom šla, dokler je ne najdem. Jerca mi bo že znala svetovati.«

Urška se ni dala pregovoriti. Šla je gor v kamro in se nedeljno oblekla. Ko je spet prišla dol v hišo, je rekla ciganu:

»Počakati moraš, da se vrnem. Morda bo Jerca hotela s teboj govoriti.«

»Ne umaknem se prej, dokler je Osojnik ne skupi.« je obljubil cigan in znova mu je vzplamtela misel na maščevanje. »Ne bom nehal: ta zverina mora v kraj.«

Stasa Gorenšek

KRZNENI DODATKI USTVARJAJO LEPŠI VIDEZ

Ce boste letošnjo zimo kljub velikim željam vseeno preživeli kar v lanskem plašču ali zimskem kostimu, poskusite tega vsaj nekoliko osvežiti in prilagoditi modnim tendencam letošnje sezone. Glede dolžine veste in tu se ne da pomagati; pokrivali mora koleno in najboljše bo, če boste rob plašča kar spustili kolikor se da. Če ne bo šlo in je plašč že sicer zelo kratek, ga odrežite v višini bokov in naredite iz njega zimski jopič, ki ga dopolnite s toplim daljšim krilom. Če bo jopič enobarven, naj bo krilo v počez rezanem karo vzorcu in narobe. Pa boste imele nov zimski kostim.

Vsak plašč in kostim pa lahko tudi sicer dopolnite in mu ustvarite nov izgled. Najlepše boste to naredile s krznenimi dodatki, ki bodo prav letošnjo zimo še posebno čisti. Tako bo pravi modni pečat dal letošnjemu plašču ali kostimu krznen ovrtnik, rob rokavov ali obroba plašča. Krzno pa bo uporabno tudi v obliki dolgih šalov, s katerimi se bodo lepo ujemale kučme. Da o celih lisicah sploh ne govorimo, saj so že nekaj časa najbolj moderne.

ZDRAVNIK ODGOVARJA - SVETUJE

KRČI V NOGAH

Krči v nogah oziroma spodnjih okončinah so večinoma simptom — bolezenski znak cirkulacijskih motenj in to v odvodnem — arterialnem, ali dovodnem — venoznem ožilju. Krči in bolečine ponoči v mirovanju kot jih vi opisujete so značilni za varice — krčne žile, medtem ko pa so krči in bolečine, ki se pojavijo po naporu — hoji odraz motene cirkulacije v arterialnem ožilju.

Več kot 20 odstotkov ljudi boluje za krčnimi žilami, ženske dvakrat pogosteje kot moški in to v najbolj aktivni življenjski dobi, kar predstavlja ne malokrat za družbo velik finančni izdatok (izpad na delovnem mestu, zdravljenje itd.).

Glavni razlog za razvoj krčnih žil so: podedovana slabost vezivnega tkiva (venozne stene se zaradi okvarjenih zaklopk in zastoja krvi razširijo), ter drugi zunanji faktorji (stoječ naporen poklic, nosečnost, težka bolezenska stanja, tumorji itd.). Krčne žile niso samo estetska (lepotna) napaka ženskih nog, ampak lahko v svojem razvoju nezdružljeno pripeljejo do varikoznega sindroma in težkih komplikacij:

- otekanje nog — »težke noge«
- flebitisi in tromboze — vnetja žil
- celulitisi — vnetje podkožnega tkiva »vroča koža«
- ekcemski vnetja kože — »srbeča koža«

- atrofija in hiperpigmentacija kože
- »nežna rjavo-marogasta koža«
- ruptura varic — »krvaveče žile«
- ulkusi — »odprte noge«

Zdravljenje varic in njih komplikacij je: konzervativno in operativno ter kombinirano. Najboljša je preventiva, pravilen izbor poklica, pravočasno zdravljenje, pravilen počitek, nošnja elastičnih nogavic itd., sicer pa je pravilen izbor zdravljenja najboljše prepustiti svojemu zdravniku, ki skupno z žilnim kirurgom po predhodnem testiranju ožilja izbere in določi najboljši terapevtski program. Konzervativni načini zdravljenja so sklerozantne injekcije, ki »zaprejo« razširjene varice, običajno je potrebno nekaj zaporednih injekcij v določenih časovnih razdobjih, kompresivno povijanje z elastičnim povojem oz. nošnja elastičnih nogavic. Poznamo tudi več medikamentov, ki tonizirajo venozno steno (Venocuran, Glivenol, Opinoletard itd.) ter razna mazila (Lasonil, Vasiten, Opinelgel itd.).

V primeru, ko so močnejše okvarjene zaklopke v glavnih zbiralnih venah pa lahko edino efektivno pomaga pravilno in pravočasno izvedena operacija (odstranitev okvarjenih ven). S to operacijo dosežemo, da se zgoraj opisane komplikacije ne pojavijo (preventivni stripping), če pa so že komplikacije nastopile, pa se po operaciji ne pojavljajo več.

dr. PAVLE KNEZ

VITAMINI

Brez vitaminov ne moremo živeti. To ve danes že vsak otrok, saj so to posebne snovi, ki so potrebne za pravilno presnovo. V telo prihajajo s hrano. Če jih uživamo premalo, se lahko pojavijo nekatere bolezenske znamenja, ki se v hujših primerih pomanjkanja vitaminov lahko sprevržejo v hudo bolezensko stanje.

Vitamine najdemo v zelenjavi, sadju, mleku, kvasu, jajcih, mesu žitaricah itd. in če uživamo zdravo pripravljeno hrano, jih dobimo dovolj za ves dan. Seveda je to povprečje, če pa naše delo spremljajo težke obremenitve, tako telesne kot duševne, je poraba vitaminov večja. To velja zlasti za nosečnice ali bolnike, ki okrevajo po kakšni bolezni. Tudi tisti, ki se z dieto borijo proti debelim trebuščkom in baročno oblaženjenimi boki, so vitamini zelo potrebni, in ker skoparijo s hrano, bi jih le malo dobili s hrano. Ti morajo seči po vitaminih v obliki tablet oziroma vitaminskih napitkov, ki jih dobijo v lekarni.

No pa si pogledimo nekaj vitaminov od blizu. Delimo jih na tiste, ki se topijo v vodi in na tiste, ki se topijo samo v maščobi. V prvo skupino spadajo predvsem vitamini skupine B in C vitamin, v drugo pa vitamini A, D, E in K.

Vitamin A dobimo predvsem v mleku, ribjem olju, v jetrih in jajcih. Če bi uživali pretirano malo maščob in omenjenih jedi, bi v telesu tega vitamina primanjkovalo in lahko bi oboleli za boleznijo, ki ji pravimo kurja slepota. Pomanjkanje vitamina A lahko povzroči tudi izsušitev očesne roženice in sluznic.

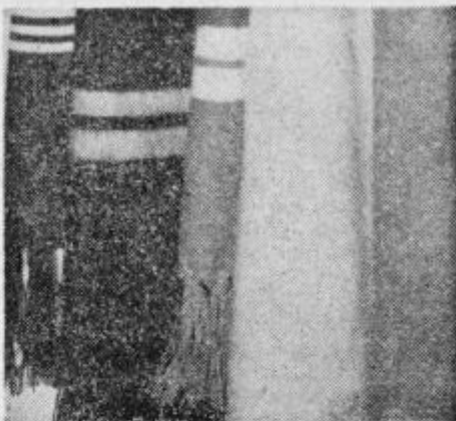
Naslednji zelo pomemben vitamin je vitamin D, ki je potreben za presnovo kalcija in fosforja. Pospešuje vsrkavanje kalcija, ki je potreben za tvorbo kosti. Dobimo ga v mleku, jajcih, ribjem olju, surovem maslu in sirih. Če tega vitamina manjka, se pojavijo motnje v tvorbi kosti in otroci dobijo mehke kosti ali rahitis. Zelo redko se pojavi hipovitaminiza vitamina D pri odraslih ljudeh, ker ga lahko organizem sam tvori. Tvorbo tega vitamina pospešujemo, če se veliko sončimo, ker ultravijolični žarki pretvarjajo neaktivni vitamin D v koži v aktivno obliko.

Vitamin C ljudje dobro poznajo, saj ga zelo radi uživajo, zlasti kadar so bolni in imajo vročino. Ta vitamin opravi pomembno nalogo pri presnavljanju, zlasti pri tvorbi medceličnine, pripisujejo pa mu tudi različne druge, celo obrambne naloge. Nikoli ga ni preveč v človeškem telesu, ker se vedno izloča preko ledvic z urinom, če ga je slučajno preveč. Hudo pomanjkanje vitamina C je skorbut, to je bolezen, ki jo spremlja utrujenost, mlahavost ter otečene in zagnojene dlesni, včasih tudi kožne krvavitve. Danes te bolezni skoraj ni več, ker ljudje radi uživajo dosti sadja in zelenjave, v katerih je dosti tega vitamina.

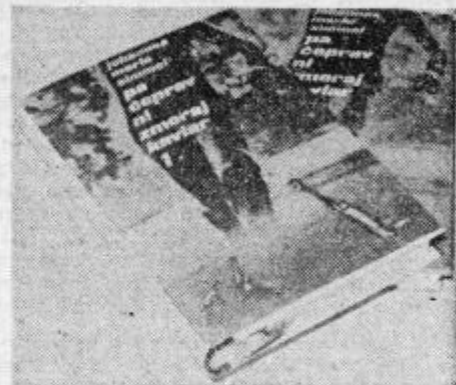
Vitamin B je zelo pomemben pri najrazličnejših presnovnih procesih v človeškem organizmu, pa tudi pri pravilnem dozorevanju rdečih krvničk. Vitaminov B je več vrst. Označujemo jih s številkami, na primer B₁, B₂, B₆, itd. ter imajo tudi svoja imena. Vitamine skupine B najdemo v žitaricah in mlevskih izdelkih, v mleku, jajcih, mesu, drobovini, nastajajo pa tudi v telesu. Ob hudem pomanjkanju enega izmed vitaminov skupine B se lahko pojavijo motnje v živčnem sistemu, v prebavilih, na sluznicah, na koži in v rasti las.

Boris Jagodič

priporočamo

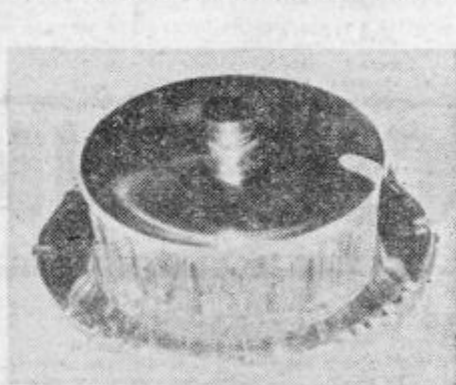
Za vaše mlade prijateljice bodo primerni aktualni modni dolgi šali, uvoženi iz Francije, enobarvni ali črtasti. Izberete jih lahko na oddelku za mlade v Veleblagovnici T in imajo ugodno ceno — 58,50 din.

Knjiga je vselej lepo darilo, še posebno tako dobro branje kot je roman v dveh delih: Johannes Mario Simmel — Pa čeprav ni zmeraj kaviar. Za 240,00 din ga lahko kupite v knjigarni Založba Obzorja.

Lepi copati iz usnja v narodnem motivu, podloženi s krznom, bi razveselili marsikaterega otroka, dekle in ženo. V Veleblagovnici T so vam na voljo velikosti od 22 do 40, cene pa so od 64,10 do 81,57 din.

Med ostalimi predmeti iz nerjavečega jekla je za gospodinje zelo primerno in praktično darilo posoda za riban sir iz jekla in kristala. Prodajajo jih v veleblagovnici Tkanina, cena je 99,00 din.

Prijatelja ali moža pa boste razveselile z novo, lepo kozmetično kolekcijo SANS SOUCIS Monsieur, ki jo lahko izberete v Drogeriji Moda. Losion po britju stane 93,95 din, emulzija po britju 80,65 din in toaletna voda 163,20 din.

ČGP DELO

Podružnica
Celjezaposli
za določen čas

PRODAJALKO

za prodajo časopisov v
kiosku na Dobrni.Delo je primerno za upo-
kojenec.Informacije osebno ali po
telefonu 228-00.

Kmetijska zemljiška skupnost Šmarje pri Jelšah

razpisuje
prosti delovni mesti za nedoločen delovni
čas, in sicer:

1. strokovnega sodelavca
2. administratorke v delu
tajništva

Kandidat pod točko 1 mora poleg splošnih pogojev
izpolnjevati še naslednje:

- da ima višjo ali srednješolsko izobrazbo kmetijske smeri s tri oz. petletnimi delovnimi izkušnjami;
- da je sposoben za terensko delo.

Kandidatka pod točko 2 mora poleg splošnih pogojev
izpolnjevati še naslednje:

- da ima srednješolsko izobrazbo ali dveletno administrativno šolo.

Osební dohodek se določi v skladu s samoupravnim
sporazumom o delitvi dohodka in osebnih dohodkov
samoupravnih skupnosti.

Stanovanja ni na razpolago.

Nastop službe možen takoj ali po dogovoru.

Interesenti naj vložijo prijave z dokazili o strokovni
izobrazbi s kratkim življenjepisom na naslov:
KMETIJSKA ZEMIJSKA SKUPNOST ŠMARJE
PRI JELSAH.

Razpis velja 15 dni po objavi.

ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT — ŠPORT NT

ZA NAPREJ NA TEJ STRANI

Smo v času, ko poskušamo, da se marsikaj spremeni. To poskušamo doseči tudi na športni strani, ki je sestavni del našega časnika in v Radiu Celje, kjer imamo enkrat tedensko športni pregled. In kaj pravljamo? V Skopju je bil posvet jugoslovanskih športnih novinarjev, kjer so sprejeli nove smernice (pravzaprav dosežanje dopolnjene) za prihodnje delo. Republiška združenja športnih novinarjev so ta stališča poslala v posamezne redakcije časnikov, radija in televizije, da o njih spregovorimo in damo svoje predloge. Osnovni motiv je: Kako doseči boljše, strokovnejše in kvalitetnejše poročanje o športnih dogodkih in akcijah (pač v določenem prostoru)?

V naši redakciji smo se odločili, da ustanovimo svet sodelavcev športne strani in športnega pregleda, kjer naj bi člani s posameznih področij celjske regije poskušali pomagati kreirati vso problematiko. Svet sodelavcev se bo prvič sestel v ponedeljek, 9. decembra, povabili pa smo predsednike skupščin TTKS iz Sentjurja, Smarja, Slovenskih Konjic, Laškega, Mozirja, Velenja, Zalcia in Celja ter še nekatere posameznike. Za vse mislimo da bodo zmogli pomagati v edini želji, da naš prispevek postane dejansko prispevek celotne celjske regije telesni kulturi. Ta prispevek pa se naj odraža povsod, predvsem pa seveda v Novem tedniku in Radiu Celje. Kako bomo skupaj zastavili sile za uresničitev vsega tega, o tem — upamo — bomo lahko poročali v prihodnji številki.

Pričakujemo pomoč in sodelovanje za še boljši naprej na tej strani.

TONE VRABL

ROKOMET

OD ZAČETKA

Jesenske prednosti ni! Nesrečen poraz v Varaždinu je celjskega rokometnega drugoligaša iznesel iz Zenice in Mehanike. Celjani, ki so se dni sprejeli za povojno delo visoko športno priznanje, Bloudkovo plaketo, bodo morali preko zimskih mesecev resno delati, da bodo spomladi, ob nekoliko neugodnem razporedu, segli po zastavljenem cilju — I. ligi.

Tak je pač šport. Ponovno bomo trepotali ob vsakem gostovanju celjskega moštva, kajti vsi vemo, da Celjani skoraj nikoli niso potrdili svoje vrednosti na tujem. Trepotali bomo tudi ob gostovanju Kvarnerja in Veleža v Celju in morda še kdaj, ko bodo celjski igralci v velikih željah za uspehom grešili. In na žalost — vesko napako so letos drugo plačali. Dva tesna poraza proti Varteksu in Veležu z zadetkom

razlike sta jim preprečila, da bi danes, ob koncu jesenskega dela prvenstva vodili s štirimi točkami in sigurno pričakovali pomlad.

V pripravah za bodoče delo nam je predsednik RK Celje, Nace Krumpak povedal:

»Z istim moštvom gremo spomladi v novo prvenstveno sezono z željo, da osvojimo prvo mesto. Ob tem pa načrtujemo tudi dolgoročno delo pri razvoju mladih igralcev, mladincev in pionirjev, ki bodo osnovna baza za naše bodoče delo. Naš odhod v prvo ligo mora biti vezan tako, da bomo ostali v društvu najboljših. Enoletno poslanstvo v I. ligi in izpad lahko več škodujeta, kot pa koristita. Zato bomo spomladi polkusi vse, da s svoje igre potrdimo našo kakovost. Ob tem pa moramo omeniti, da so letos bili gledalci največja podpora pri naših hotenjih in se jim sedaj ob koncu jesenske sezone najlepše zahvaljujemo z željo, da bi tudi spomladi bili z nami. Njihovo pomoč bomo namreč zelo potrebovali.«

Športno Celje je s celjskimi rokometniki. Zlasti zaradi tega, ker so v zadnjih letih ob nekdanega velikega moštva, ki je štiri leta sodelovalo v I. ligi, pri RK Celju vzgojili novo moštvo. Moštvo, ki mnogo obeta in katero bi moralo končno prodreti med najboljša. O tem pa nam je nekaj več povedal eden najboljših marjetih igralcev Mila Bojović: »Popravni izpit za poraz v Mesturju in Varaždinu smo polagali že v prvem kolu proti moštvi Premura v Bosanskem Brodu. Če tu osvojimo točko, potem smo napravili korak naprej. V nasprotnem pa bo zelo težko. Toda delo odličnega trenerja Zeljka Seleša se mora obvestovati v tem drugem delu prvenstva.«

Sam trener Zeljko Seleš zaupa celjskim igralcem. Nekateri spremembe so sicer prinesle v moštvo tudi probleme. Visoki igralci Trbovc se še ni popolnoma znašel v moštvi. Tu sta še odlična Bošić in Hudar. Tudi Levstik po poškodbi ni pokazal vse svoje znanje. Manjka pa tudi vratar Zarko Presinger. Če se bodo te manjše napake popravile, bo celjsko moštvo spomladi nared na največji podvig.

Stajerska rokometna liga je za celjska moštva vedno zanimiva. Kakor vsa leta nazaj, se tudi letos rokometiški Mineve iz Griz borijo za prvo mesto. Trener Franc Ramakugler uspešno vodi moštvo, ki je samo zaradi slabše gol razlike drugo. Z načrtnim delom med zimo bodo igralci Mineve prihodnje leto verjetno prvič posegli v borbo za vstop v republiško ligo. Igralce je dovolj. Morda bi tudi pomoč celjskih moštev lahko koristno koristila Minevi. V isti ligi je še Velenje, ki je z moško ekipo napravilo korak naprej. Mladi ekipi Tehno-mercatorja in Laškega pa sta štartali nekoliko slabše. Toda razveseljivo je, da srečamo na teh teknah precej novih rokometišev, kakor tudi v 10-članski medobčinski ligi, katero uspešno vodi člana medobčinskega rokometnega odbora Randl in Dorn,

OB KONCU NOGOMETNE SEZONE

ŠMARTNO ODLIČNO, KLADIVAR DOBRO

Letni športi, kot so nogomet in rokomet ter delno košarka, se v Celju in okolici umikajo hokeju na ledu in bližajočemu smučanju. Glasnja, igrišče Olimpa in Šmartnega ter vsa ostala igrišča v celjski nogometni regiji so ostala tedni prazna.

Nogometna društva v celjski regiji so dosegla lep uspeh in s skupičkom smo lahko zadovoljni. Niti eno moštvo ni razočaralo.

Morda so v Celju prijatelji Kladivarja pričakovali več. Zlasti potem, ko so nogometiški z Glasnje v pretekli sezoni osvojili za Rudarjem drugo mesto v republiški ligi. Toda spovratnikas iz druge lige Mura in Mercator sta za sedanjega celjskega moštva le premočna. Zato je osvojeno tretje mesto v prvem delu prvenstva uspeh za celjsko moštvo. Več kot tretjega mesta Celjani s 15 točkami niso mogli doseči. Je to uspeh ali neuspeh Celjanov?

O tem nam je povedal nekaj več trener Kladivarja Bogdan Stipe, takoj po zadnjem srečanju v Celju:

»Tretje mesto je uspeh. Za nekatere morda tudi neuspeh. Toda bodimo realni. Več nismo mogli doseči proti izredni ekipi Mercatorja in sigurni Muri. Igralci teh moštev prednjačijo v rutini in taktični igri. Morda bomo spomladi ob dobrih pripravah lahko ločili Muro, ki je po porazu proti Zeleničarju izgubila korak z vodstvom in tudi ambicije za najvišje mesto in povratek v II. ligo. Naš cilj za prihodnje leto je, da zaigramo čimbolje, obdržimo mesto na lestvici in gradimo moštvo, ki bi lahko poseglo

v borbo za najboljšo mesto šele čez leto ali dve. Pristopamo k dolgoročnemu načrtovanju in vzgoji kadrov.«

Tako je pri Kladivarju. Toda začetke bo potrebno napraviti pri mladini, ta pa žal letos pri Kladivarju na najboljša.

V Šmartnem ob Paki že sedaj pramujejo. Zasluženo! Edini v vseh republiških in coneških ligah so ostali neporaženi in niso izgubili niti ene točke. Iz vseh srečanj so igralci trenerja Bencinga izšli kot zmagovalci. To je pravi preporočil ekipe, ki je lansko leto nezasluzeno morala zapustiti republiško ligo. Eden od najboljših, toda izredno ostrih igralcev Šmartnega, Boris Kompan: »Poraz v coneški ligi ne pride v poštev. Nameravamo tudi spomladi premagati vse svoje nasprotnike in se zmagovito vrniti v društvo najboljših. Seveda bo naš povratek v to ligo prinesel tudi naše želje, da v republiški ligi ostanemo dalj časa in posejemo v borbo za boljše mesto. Spomladi bodo močni le igralci Velenja, žal pa so jeseni izgubili preveč točk, da bi nas lahko ogrozili.«

Šmartno bo spomladi imelo lažje delo. Rudar Velenje, ki je zadnje čase v izredni formi, premagal je celo Kladivarja 6:0, se bo boril za drugo mesto, nič slabši pa ne bodo nogometiški Stokanjci, ki so letos ponovno izredno homogeni in prodorni. Dravinja je v coneški ligi letos nekoliko slabša. Kriza, ki redno pride po številnih dobrih igrah v preteklih sezonah. Njihov cilj je obdržati mesto v sredini tablice. Edino Osnikarica se bo

morala spomladi boriti za obstanek v coneški ligi. Trenutno je deseta in če ponovijo igralci iz Slov. Bistrice zadnje dobre igre bodo tudi uspeli.

Trener podveznega jesenskega prvaka NK Partizan Ljubno, Anatolij Gorican, je zadovoljen. Kot vodja ekipe, ki je presenčila v letošnjem prvenstvu v CNP in osvojila naslov jesenskega prvaka pred Stražo in Olimpijo, je ob zaključku sezone dejal:

»Naše moštvo je trenutno prvo. Osvojili smo 19 točk. Več nismo niti pričakovali, pa čeravno smo izgubili proti Senovemu nezasluzeno. Borba za prvo mesto bo težka. Straža in Olimp sta izredni moštvi, toda naše moštvo ima letos vse pogoje, da z nestrnim delom doseže svoj najvišji cilj. Razveseljivo je, da nam tudi občinska zveza za telesno kulturo v Mozirju pomaga in da je z nami celotno Ljubno z okolico. Edini problem so nam igralci, ki zaradi študija in obveznosti v podjetjih ne morejo vedno sodelovati na pripravah in treningih. Z delom pričemo že v januarju v telovadnici v Mozirju.«

Olimp, ki se je vrnil v CNP, iz coneške republiške lige se je znašel šele v drugi polovici prvenstva. Straža pa je pokazala svojo standardno igro, ki mnogo obeta. Zato bo prvenstvo v CNP spomladi izredno razburljivo in vse do zadnjega kola ne bo znan zmagovalac.

To je bil kratek sprehod med nogometnimi predstavami celjske nogometne regije, ki v slovenskem nogometnem prostoru osvajajo vedno bolj vidna mesta.

BLOUDKOVI NAGRAJENCI

Tudi letos so pred Dnevom republike podelili tradicionalne (letos že deseti) Bloudkove nagrade in plakete, ki jih vsakokrat dobijo najboljši športniki in športni delavci v naši republiki. Med nagrajenci so bili Celjani Tone Goršič, Sonja Ocvirk, Marjan Kopitar, Peter Svet, RK Celje in komisija za sindikalni šport v Cinkarni. Vsi so dobili Bloudkove plakete.

Sonja Ocvirk je po prejemu priznanja povedala, da do zdaj drugega priznanja ni dobila in da ji to prav zato toliko več pomeni. Tone Goršič je bil kot ponavadi skromen v svojih izjavah, prav tako Marjan Kopitar, Peter Svet bo priznanje poskušal utemeljiti (ponovno) na novoletnem nastopu v Sao Paulu, Marjan Leban (vodilna duša za sindikalni šport v Cinkarni) je omenil, da je bil priznanja izredno vesel tudi direktor ter Nace Krumpak, ki je prejel priznanje za RK Celje ob dosežkih velikih uspehah. Čestitkam vrlim celjskim športnim delavcem, športnikom in športnim organizacijam se pridružuje tudi redakcija NT in RC.

tv

PRIZNANJA VELENJSKIM ŠPORTNIKOM

Ob letošnjem Dnevom republike so podelili v Velenju tudi priznanja najboljšim športnikom in športnim delavcem. Priznanja je podelila velenjska TTKS, prejeli pa so jih športniki Franc Melanšek, Silvo Benčina in Bogdan Adamič (dvigovanje uteži), Edo Hojan, Andreja Svere in Bojan Britovšek (atletika), Ivan Kotnik (alpinizem), Bojan Prašnikar in Mehmed Softić (nogomet), Rudi Ramšak (streljanje), Nada Zavolšek in Marjan Stvarnik (rokomet), Stanko Polovšak (košarka), Mateja Stajner (kotlačanje) ter športni delavci Rudi Bajec, Vera Zupančič, Albin Amon, Rudi Blizjak, Jože Založnik, Hinko Bola in Avgust Vohar.

ŠPORTNI UTRINKI

Strelec Tempa iz Celja so sodelovali na tradicionalnem strel-

skem tekmovanju v Postojni. V močni konkurenci najboljših slovenskih ekip so osvojili četrto mesto s 1354 krogi. Najboljši posamezniki v celjski vrsti so bili: Petrič 334, Hočevar 335, Cvek 333 in Strahar 332 krogov.

Rokometiški Celja in Trim teama so sodelovali na odprtem državnem prvenstvu veteranov v Umagu. V konkurenci 28 klubov so igralci Celja osvojili osmo, ekipa Trim teama pa 22. mesto.

Ekipa Celja je v svoji skupini premagala Grize 13:4, Trim team 10:4, Reko 6:3, Rovinj 5:2 in igrala neodločeno 2:2 z Virovitico. V polfinalu so Celjani izgubili z Umagom 7:8. Če bi v tem srečanju zmagali, bi osvojili najmanj četrto mesto.

Mladi celjski hokejisti na ledu so v tretjem kolu državnega prvenstva ponovno zmagali. Tokrat so v Zagrebu premagali Mladost kar s 10:0. Zadetke so dosegli Filipovič 4, Zorko in Ograjšek 3, Vajdič 2, Kos, Čajič, Lukanc in Sindelbach pa po enega. Na lestvici so Celjani prvi.

Hokejisti na travi so zaključili sezono. Ob zaključku je bila v Zagrebu medrepubliška tekma Slovenija — Hrvatska. Slovenska vrsta, v kateri so igrali tudi številni Celjani, je srečanje izgubila z 0:6. Za Slovenijo so iz Celja igrali Milan Kolenc, Jošt, Rovar, Lednik, Lamut, Stanko Kolenc in Jeram.

jk

SAH

Ob dnevu republike je bil v Velenju velik ekipni hitropotezni turnir, na katerem je sodelovalo kar 14 ekip. Boj za najboljšo mesto se je odvijal med celjskimi šahisti in ekipo Maribora. Na veliko presenečenje so ob koncu zmagali Celjani. Skupaj z Mariborčani so osvojili 60 točk, kar pa so imeli boljše rezultate proti zmagovalcem, so osvojili lep pokal.

Mladinci Celja so tekmovali v Framu. Na enakem turnirju so osvojili drugo mesto. Zmagal je Maribor, ki je zbral 22 in pol točke. Celjani so zaostali za eno točko.

Na rednem mesečnem turnirju šahovskega kluba Celje je v novembru zmagal Cegar pred Streherjem, Bervarjem in Jazbecem. Bil je to eden najmočnejših turnirjev letos v Celju. V skupnem vrstnem redu za pokal zmagovalca v hitropoteznih turnirjih vodi Bervar pred Pertinačem.

IZ DELA ŠSD

MNOŽIČNOST

V velenjski občini se ponašajo z najboljšim telovadnim standardom v celjski regiji, verjetno pa ta izgotovitev drži tudi za širši slovenski prostor. Pri vseh novih šolah so zrasle prostorne telovadnice, ob njih pa urejajo tudi sodobno urejena igrišča. Takšno reševanje in vrednotenje za šolsko telesno vzgojo je omogočilo tudi množičen razmah prostovoljnih aktivnosti na tem področju. Na osnovnih šolah, ki so v preteklem letu združevale 4267 učencev in učenk, je delovalo kar 10 ŠSD, v njih pa je bilo nad 3000 članstva ali 70 odstotkov! ŠSD ne delujejo le na centralnih osnovnih šolah, prodra so tudi na podružnične kot na Bele vode, Topolišico, Škale in Ravne. V desetih ŠSD na osnovnih šolah se članstvo združuje v 66 sekcijah, povprečno po 7 na osnovno organizacijo. Najbolj množična aktivnost je v sekcijah za planinstvo (blizu 400!), v košarki (379), v rokometu (273), v smučanju (237), športni gimnastiki (168), v nogometu (155), v atletiki (125), v namiznem tenisu (98), v strelstvu (97) in v folklori (98). Vse bolj množične oblike zavzema tabornišтво, plavanje, športni plesi, moderna gimnastika — panoge, ki bodo letošnje leto ob vzornem delu aktivni učiteljev in profesorjev telesne vzgoje, številnih mentorjih ŠSD iz vrst ostalih prosvetnih in zunanjih delavcev ter razumevanju TTKS brez dvoma zavzele vidnejše mesto v razporeditvi športnih aktivnosti med pionirji in pionirkami velenjske občine.

Nataša Urbančič tokrat drugače! Tako jo je videl in narisal v karikaturi amaterski slikar Mario Višković — Viško iz Ljubine, ki je v jugoslovanskih, predvsem športnih časnikih, že dobro poznan po uspešnih karikaturah naših športnikov. V redakcijo smo prejeli več njegovih karikatur, ki jih bomo od časa do časa objavljali. Mislimo, da bo tudi to popestrilo našo stran, saj do sedaj karikatur nismo objavljali.

tv

T. VRABL

ZBOR KOMUNISTOV PARTIZANSKIH ENOT

V Ingradovi dvorani so se zbrali vsi komunisti partizanskega odreda celjske občine. Na tem, letos že drugem zboru, so na podlagi sklepa o organiziranosti komunistov v občini, ustanovili tri aktivne ZK, ki bodo delali po skupnem in tudi po posebnem programu. Na zboru, ki je prešel na celodnevni seminar, so se komunisti partizanskih enot pogovorili še o notranjih in zunanjih aktualnih dogodkih, o samozaščiti ter o delu v partizanskih enotah. Posebno skrb so posvetili delu z mladino, saj je interes mladim za delo v SLO velik, organizacijsko pa še ne tako oblikovan, da bi prišel jasneje do izraza.

J. ZUPANCIC

PROMET IN VZGOJA 7 NAGRAJENCEV

Na zadnji seji sveta za vzgojo in preventivo v cestnem prometu pri občinski skupščini Celje, ki jo je vodil predsednik Ludvik Pavčič, so člani predvsem razpravljali o dosedanjem delu posameznih komisij in o programu dela ter finančnem načrtu za prihodnje leto.

Ker gre za izredno pomembno področje — promet, vzgoja in preventiva — so se člani posameznih komisij vestno lotili dela, pač vsak na svojem področju. Do sedaj so imele seje vse komisije, kjer so sprejeli osnovne programe, kaj bodo delali in koga vse bodo zajeli v delokrog, da bodo uspešnejši. Pripravljajo tudi vrsto akcij, ki naj bi pomagale pri vzgoji udeležencev v cestnem prometu. Z zadovoljstvom so ugo-

tovili, da se je stanje v cestnem prometu po sprejetju novega zakona bistveno spremenilo na boljše, vendar je kljub temu treba vztrajno nadaljevati z akcijo za doseganje večjega reda. Promet je vsak dan večji in tako so večje tudi možnosti za nesreče in žrtve. Kolikor se da, je treba neugodne posledice te gneče na cesti preprečevati.

Pripravljen je že tudi okvirni finančni načrt za prihodnje leto, ki znaša nekaj več kot 30 starih milijonov ali za 20 odstotkov več kot letos. Sicer pa bodo podrobnosti, tako programske, kot finančne, znane do konca leta, ko naj bi svet imel zadnjo sejo v letošnjem letu in sprejel konkretne smernice za delo v prihodnjem letu.

Na zadnji seji so se spomnili tudi tistih članov, ki so vrsto let delovali v svetu in jim podelili spominska knjižna darila. Prejeli so jih Ivan Rojšek, Ivan Divjak, Marjan Gabrovšek, Metod Sulič, Anton Bele, Ivan Resnik in Alojz Čobec.

T. VRABL

NOVA HALA V ALPOSU

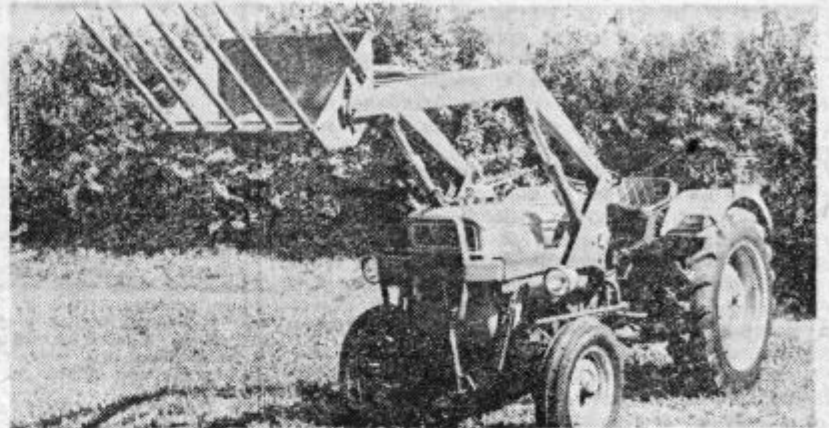
ALPOS ima v izgradnji novo halo s površino 10.000 kvadratnih metrov, v kateri bo nova cevarna, poslovni prostori in energetski objekt. Celotna investicija znaša 120 milijonov din. Gradbeno podjetje Ingrad je pričelo z gradnjo 1. maja in do konca leta bodo z gradbenimi deli končali. 15. januarja bodo pričeli z montažo strojev, ki jih bo dobavila avstrijska tovarna VOEST iz Linza. V aprilu bo stekla proizvodnja na prvem stroju, postopoma pa še na ostalih. Izdelovali bodo šivne varjene cevi vseh dimenzij iz železa in aluminija. Z ustrezno pločevino jih bo zalagal IMPOL iz Slov. Bistrice, jugoslovanske železarne, delno pa bodo dobivali surovino iz uvoza. Vodja investicij A. Jančič je povedal, da bodo v prvi fazi zaposlili v novi hali 100 delavcev.

E. REČNIK

Kmetovalci!

Dober gospodar pametno nalaga svoj težko prihranjeni denar, zato ga nalaga v SIP-ove kmetijske stroje, saj ve, da je v teh strojih več vreden.

Sedaj je najprimernejši čas, da se oskrbite s kvalitetnimi in sodobnimi kmetijskimi stroji iz SIPOVEGA proizvodnega programa.

UNIVERZALNI ČELNI NAKLADALEC TEŽAK 8

- sodobna konstrukcijska zasnova
- enostavna in hitra montaža ter demontaža
- naklada hlevski gnoj, pesek, zemljo, peso in vse ostale kmetijske pridelke
- možna priključitev na traktorje IMT 533, steyr typ 430 in typ 30
- servisna služba in rezervni deli takoj pri roki

S T R O J N A I N D U S T R I J A

63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

**pogostimo
vas
s kavo**

**Za vsak nakup nad 100,00 din
v vseh prodajalnah »T« v Celju
in izven Celja –
degustacijski kupon za kavo.
Izkoristite ga v Veleblagovnici »T«!**

T EXPORT - IMPORT
TEHNO-MERCATOR
CELJE

starši
ustanove
sindikalne
podružnice

DEDEK MRAZ
že izbira
pri nas

največja ponudba
igrač

VELEBLAGOVNICA
TALIS
CELJE

to je zlato pivo!

Iz kristalno čiste pohorske studenčnice, ječmenovega sladu in izbranega hmelja smo zvarili pivo, na katerega smo ponosni.

To je pivo, ki je za svoj izjemno bogat in poln okus z usklajeno prijetno grenkobo prejelo zlato medaljo MONDE SELECTION DE LA QUALITE 1974 v Bruxellesu.

To je zares ZLATO PIVO. Za tiste, ki vedo, kaj je dobro pivo.

EXPORT PILS — po izvirnem receptu pivovarne
HP TALIS, Maribor.

MALI OGLASI

PRODAM

AMI 6, prodam ali zamenjam za zastavo 750. Strašek, Brezovje 15, Sentjur.

KRAVO, mlado, vozno, s teletom prodam. Anton Škarlin, Zabukovica 160, preko Petrovč.

NSU princ spredaj karamboliran, z radiom, poceni prodam ali zamenjam za fička. Doplačam. Franc Kumer, Pečovnik 33, Celje.

KOTEL 25.000 kcal. za centralno kurjavo in pomivalno mizo z dvema koritoma, prodam ugodno. Stane Novak, Soseska Ložnica 26, Zalec.

OLJNO peč, (švedsko), prodam ugodno. Celje, Malgajeva 18, stan. 12, ogled od 14. ure dalje.

PRASICA za zakoi, 120 kg težkega, prodam. Cena po dogovoru. Janko Vizovišek, Ložnica 16, Zalec.

VINOGRAD, dobro negovan, na sončni legi ves dan, trta cepljena, prodam, zaradi bolezni in starosti v Vršni vasi nad Zibiko. Informacije pri: Franc Osek, Belo 1, Šmarje pri J.

FIAT 750, letnik 1968, prodam po ugodni ceni. Jože Kolar, Sp. Trnovlje 122, Celje.

MONTAŽNO garažo in traktorske gume 10x24, prodam. Novak, Orehova vas 14/a, Polzela.

MONTAŽNO hišo z velikim dvoriščem in nekaj zemlje, v Petrovčah št. 40, prodam.

KONJA starega 13 let, 500 kg težkega, prodam ali zamenjam za govedo. Spodnja Rečica 26, Laško.

SPALNICO rabljeno, kompletno, pomivalno mizo, dodatno peč, 3 fotelje, sadno stiskalnico 501, na vzmet, črpalko za gnojnico s tristolitrskim sodom za razvažanje gnojnice, prodam po ugodni ceni. Jakob Piliš, Trnovlje 203, Celje.

JOGI, sesalec in loščilec, prodam. Janeček, Trubarjeva 46.

KRAVO — vozno s teletom, električni štedilnik, hladilnik in peč na olje prodam zaradi selitve. Cesta v Laško 12, Celje (pri Prevotnik).

MANJSE posestvo ali parcele, primerne za vikend, prodam. Lipovšek, Male dole 27, Vojnik.

VINOGRAD primeren za vikend z lepo parcelo na vrhu vinograda, poleg avtomobilske ceste, v hriboviti legi, lep razgled, lahko tudi za dva, prodam. Ludvik Majdič, (pri Podbrežek) Male dole 68-63212, Vojnik.

ELEKTRIČNI bojler 80l pod garancijo, prodam za polovično ceno. Strupeg, Celje, Kersnikova 1.

SPALNICO s trodelno omaro, prodam. Jože Solinc, Zgornja Hudinja, Ulica Frankolovskih žrtev 2, Celje. Ogled vsako popoldne.

SPALNICO prodam. Tajnšek, Stefanova 4, Celje.

SPALNICO in kuhinjsko pohištvo, prodam zaradi selitve po zelo ugodni ceni. Ogled od 13. ure dalje. Dora Pajič, Celje, Tomažičeva ul. 10.

TELICO simentalco 7 mesecev brejo in lahak vprežni voz, prodam. Zabukovšek, Sianca 16, Teharje.

MIZO raztegljivo s štirimi tapetiranimi stoli in kavč z dvema predalom, vse dobro ohranjeno, poceni prodam. Ponudbe pod »Ugodno«.

DODATNO PEČ, skoraj novo, prodam. Marija Kovač, Celje, Muzejski trg 9.

SPALNICO kompletno z jogi vložki in dnevno, prodam ugodno. Ogled mogoč vsak dan. Aškerčeva 2, pri Nundič-Cokan, Celje.

STANOVANJSKA ZADRUGA DOM Celje, Gregorčičeva 6, prodam po ugodni ceni poltovorni avto fiat 620/D-letnik 1973. Prednost pri nakupu ima družbeni sektor, po 15. 12. 1974 pa tudi ostali interesi. Informacije dnevno od 6. — 14. ure na upravi zadruga.

POSTELJO z zimnimi vložki na vzmeti in posteljno omarico iz orehovega lesa ter štedilnik TOBI, nov, prodam. Kersnikova 22, pritičje levo.

HISO: 3 sobe, s pritlikinami (voda v hiši) vrt in velika drvarnica, ki se lahko preuredi v garažo, prodam. Ložnica pri Zalcu — asfalt do hiše. Vprašajte pri Franju Pešču, Stanetova 8 — krojač.

KRAVO s teletom, težko, vozno, pšenična lisa — prodam. Janez Sorn, Bukovžlak 9, Teharje.

DVE ZIMSKI GUMI — ježevki za zastavo 750 s platišči, prodam. Jeršič, Trnovlje 43 (poleg gostilne).

KOTEL za centralno ogrevanje trika 2 18000 kcal/h z 120 l bojlerjem in drugo opremo prodam za 2.500 din Jeršič, Trnovlje 43 (poleg gostilne).

POHISTVO — rabljeno, kavč, 2 fotelja in mizo, prodam. Celje, Celovška 16 (Nova vas).

KUHINJSKE elemente in kombinirano omaro, prodam. Celje, Cesta na Dobravo 37.

FIAT 124 letnik 1970, dobro ohranjen, registriran do junija 1975 in opremljen z zimsko opremo, prodam. Informacije na telefon 23-836 int. 02, vsak dan od 12. — 14. ure.

POSTELJO — starinsko, nočno omarico, in peč, prodam ugodno. Cvetko, Muzejski trg 8.

KAVČ, dva fotelja in klubsko mizico, staro štiri leta, prodam za 1.600,00 din. Stupar, Trubarjeva 4/I-nadstropje, Celje.

VINOGRAD v polni rodnosti — 18 arov in lep sadovnjak na lepi legi, primerno za vikend, prodam. Anton Vodušek, Bobovo 17, Poničva.

KUPIM

STRUZNICO do 1500 mm delovne dolžine kupim. Ponudbe z opisom in ceno pošljite na naslov: Franc Hriberšek, Sp. Grušovlje 1, Sempeter v S. d.

KOTEL — star, za žganje-kuho, kupim. Ponudbe pod »Alfa«.

STANOVANJA

OPREMLJENO sobo išče skromno dekle, ki študira izredno. Ponudbe pod »Decembar 74«.

MLADA zakonca iščeta sobo in kuhinjo ali večjo sobo z možnostjo kuhanja in pranja, v Celju ali bližnji okolici. Cenjene ponudbe pod »Decembar«.

DIJAK išče sobo po možnosti s posebnim vhodom in kopalnico. Ponudbe pod »Plačam dobro«.

V OPREMLJENO sobo sprejem poštenega in solidnega moškega. Ogled v popoldanskem času. Cilka Mandeljc, Goriška 3, Celje.

ZAKONCA ali neporočeni par, vzamem na stanovanje. Ostalo po dogovoru. Jože Sedminek, Podlog 30, Sempeter v S. d.

ZAPOSILITEV

ZENSKO za varstvo 5 mesecev starega otroka, iščemo, Po možnosti na domu. Ponudbe pod oznako »Center mesta 19«.

FRIZERSKO pomočnico, vestno in samostojno, sprejemem takoj. Sobota popoldne prosta. Frizerski salon Stuklek, Celje, Teharska 1.

VLJUDNO prosim za zaposlitev — strojepisje na domu. Ponudbe »Štepo strojepisje«.

BRIVSKO frizersko pomočnico sprejme: Brivsko frizerski salon Gotovlje pri Zalcu.

RAZNO

OSAMLJENI starejši upokojenec z manjšim mehaniziranim posestvom išče sebi primerno pošteno, zdravo žensko staro od 55 do 65 let, vajeno gospodinjstva Alkoholizacije izključene. Ponudbe pod »Sreča za oba«.

FANT iz Ponikve pri Grobelnem, ki je kupil televizor 26. 10. 1974 od Nežke Fidler, na Bregu 20 v Celju, naj se takoj javi zaradi točnega naslova imetnika, v zvezi ureditve odjave in prijave.

UPOKOJENKA s hišo, starega 60 do 70 let poročim. Ponudbe pod »Sama«.

KMETIJO, primerno za strojno obdelavo vzamem v najem, tudi brez zgradb. Cenjene ponudbe pod »Savinjčan«.

Organizacija združenega dela

»ALPOS« — Šentjur pri Celju

razpisuje

na podlagi sklepa kadrovske komisije naslednja delovna mesta:

1. strojnika v cevarni
2. dva vzdrževalca v cevarni
3. tehnologa v cevarni
4. vodjo elektro vzdrževanja
5. konstrukterja orodij
6. samostojnega referenta za raziskavo trga
7. referenta za prodajo cevi
8. administratorja

Kandidati za navedena delovna mesta morajo izpolnjevati pogoje:

Pod tč. 1 — visokokvalificiran strojni ključavničar.
Pod tč. 2 — kvalificiran strojni ključavničar ali avtomehanik.

Pod tč. 3 — diplomirani strojni inženir.
Pod tč. 4 — diplomirani elektro inženir za jakni tok.
Pod tč. 5 — diplomirani strojni inženir.
Pod tč. 6 — diplomirani ekonomist.
Pod tč. 7 — končana I. stopnja tehnične ali ekonomske fakultete.

Pod tč. 8 — administrativna šola.

Pismene prijave z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev naj kandidati pošljejo v 15 dneh po objavi razpisa na organizacijo združenega dela »Alpos« Šentjur pri Celju.

Temeljna telesnokulturna skupnost Šentjur, Kulturna skupnost Šentjur, Skupnost otroškega varstva Šentjur in Vzgojno varstveni zavod Šentjur pri Celju

razpisujejo

naslednja delovna mesta v skupnem računovodsko-finančnem servisu samoupravnih in interesnih skupnosti

1. RAČUNOVODJA

2. 2 KNJIGOVODJI

3. ARMINISTRATORKA

Kandidati morajo izpolnjevati naslednje pogoje: Pod 1. — višja ali srednja izobrazba ekonomske ali finančne smeri in 3 leta delovnih izkušenj.

Pod 2. — ekonomska srednja šola ali druga srednja šola in 2 leti delovnih izkušenj v knjigovodstvu. Pod 3. — administrativna šola.

Prijave sprejema Skupnost otroškega varstva do zasedbe razpisanih delovnih mest.

STROJNA INDUSTRIJA
63311 ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI

INŽENIRJI IN TEHNIKI — STROJNIKI, STROJNI KLJUČAVNICARJI, ORODJARJI, STRUGARJI, KURJACI, ZERJAVISTI, KLJUČAVNICARJI, VARILCI, PRAVNIKI, EKONOMISTI, EKONOMSKI TEHNIKI IN DRUGI, KI SE ŽELITE PRIČUTI ZA KAK KOVINSKI POKLIC, (TUDI ZENSKO)

- imate morda interes spremeniti delovno okolje;
- se želite zaposliti bližje domu, v domači občini;
- ste nadebudni in imate željo po osebnem napredku;
- ste voljni pridno in uspešno delati in biti svojemu delu primerno nagrajeni;
- želite delati ali voditi delo v tehnično in tehnološko sodobno organizirani in opremljeni proizvodnji in se strokovno izpopolnjevati!

Za vse vas imamo prosta ustrezna delovna mesta v

S I P — STROJNA INDUSTRIJA
ŠEMPETER V SAV. DOLINI

Pridite med nas, pa se bodo vaše želje uresničile.

Delovni kolektiv SJP-a vas vljudno vabi!

Pričakujemo vas — dobrodošli!

ZAHVALA

Ob boleči izgubi drage žene

ANGELE STOŽIR

se iskreno zahvaljujem vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji poti, poklonili vence in cvetje ter mi izrazili sožalje. Zahvalim se tudi č. g. duhovniku za tolažbo pred zadnjo uro in za spremstvo na njeni poslednji poti. Posebno se zahvaljujem Milici in Kamili Rek, za neprecenljivo pomoč ob bolezni in slovesu.

Zalujoči mož Ivan Stožir

JAVNA DRAŽBA

Carinarnica Ljubljana bo 8. 12. 1974 prodajala na javni dražbi osebnostne avtomobile in drugo blago.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopališka ulica 35, od 8. ure dalje.

Ogled vozil in ostalega blaga z vplačilom kavcij bo možen samo v soboto, 7. 12. 1974 od 8. do 13. ure in od 14. do 17. ure v carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

Carinarnica Ljubljana bo 8. 12. 1974 prodajala na javni dražbi osebnostne avtomobile in drugo blago.

Javna dražba bo v prostorih TVD PARTIZAN v Ljubljani, Pokopališka ulica 35, od 8. ure dalje.

Ogled vozil in ostalega blaga z vplačilom kavcij bo možen samo v soboto, 7. 12. 1974 od 8.—13. ure in od 14.—17. ure v carinarnici Ljubljana, hala E, vhod z Letališke ceste.

Zap. št.	Vozilo	letnik	cena din
1.	PEUGEOT 504 GL, zaleten	1971	40.000
2.	OPEL ASCONA 16, nevozen	1973	25.000
3.	MERCEDES 200 D, nevozen	1965	25.000
4.	OPEL GT 1900, zaleten	1969	20.000
5.	FORD TUNUS 13 M, zaleten	1970	20.000
6.	OPEL REKORD, nevozen	1968	20.000
7.	OPEL ASCONA 16 S AUTOMATIK, zaleten	1974	20.000
8.	VW VARIANT 1600, zaleten	1970	15.000
9.	OPEL REKORD 1900, zaleten	1970	15.000
10.	MERCEDES 190 D, zaleten	1974	15.000
11.	FORD CAPRI 2300 GT, zaleten	1970	15.000
12.	MERCEDES 230 S, nevozen	1962	11.000
13.	AUSTIN MAXI 1890, nevozen	1963	10.000
14.	AUDI 60 L, zaleten	1970	10.000
15.	VW VARIANT S 1500, nevozen	1966	10.000
16.	FORD TAUNUS 17 M TURNIER, zaleten	1966	10.000
17.	FORD THUNDERBIRD, nevozen	1965	10.000
18.	OPEL KADETT, nevozen	1970	10.000
19.	OPEL KADETT CARAVAN, zaleten	1969	10.000
20.	VW KOMBI BUS, zaleten	1965	10.000
21.	OPEL KADETT, nevozen	1967	10.000
22.	PEUGEOT 504, zaleten	1967	10.000
23.	OPEL KADETT, zaleten	1966	10.000
24.	VW 1200, zaleten	1965	9.000
25.	ALFA ROMEO 1300 TI, nevozen	1964	8.000
26.	VW 1200, nevozen	1962	7.000
27.	RENAULT 16, zaleten	1969	7.000
28.	OPEL REKORD, zaleten	1970	7.000
29.	RENAULT 16, zaleten	1970	7.000
30.	VW VARIANT 1600 L, zaleten	1967	6.000
31.	FIAT 1300 SPORT, zaleten	1966	6.000
32.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1966	5.000
33.	FORD TAUNUS 20 MRS, reg. mot., zaleten	1970	5.000
34.	VW 1200, zaleten	1966	5.000
35.	FORD TAUNUS 12 M, zaleten	1966	4.000
36.	VW 1200, nevozen	1964	3.000
37.	OPEL REKORD 1700, nevozen	1963	3.000
38.	OPEL REKORD, nevozen	1963	3.000
39.	MERCEDES 230, brez registracije	1967	3.000
40.	VW 1200, zaleten	1963	2.000
41.	FORD TAUNUS 17 M, reg. mot., zaleten	1966	2.000
42.	VW 1200, zaleten	1963	2.000
43.	FORD CORTINA, zaleten	1966	2.000
44.	FORD ESCORT 1100, reg. mot., zaleten	1970	1.000
45.	DKW F 12, nevozen	1962	1.000
46.	OPEL REKORD, nevozen	1969	1.000
47.	OPEL KAPITXN, zaleten	1961	500

PONOVO NA JAVNI DRAŽBI

48.	FORD CAPRI, zaleten	1972	30.000
49.	BMW 1602, zaleten	1974	30.000
50.	PEUGEOT 404, reg. kar., nevozen	1970	25.000
51.	MAZDA 1200 DE LUXE, nevozen	1970	20.000
52.	FIAT 124 SPORT COUPE, zaleten	1970	20.000
53.	MERCEDES 200, zaleten	1967	20.000
54.	OPEL MANTA 1900 S, zaleten	1971	15.000
55.	RENAULT 10, nevozen	1967	10.000
56.	FORD CAPRI GT 1700, zaleten	1970	10.000
57.	ZASTAVA 750 FIAT, nevozen	1969	8.000
58.	PEUGEOT 204 BREAK, zaleten	1967	7.000
59.	VW KOMBI poltovarni, zaleten	1968	6.000
60.	poškodovana sušilnica za žitarice		3.000
61.	OPEL KADETT, zaleten	1966	5.000
62.	OPEL REKORD CARAVAN, nevozen	1964	4.000
63.	VW 1300 VARIANT, nevozen	1967	4.000
64.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1965	3.000
65.	FORD CORSAIR, nevozen	1964	3.000
66.	VW 1300, nevozen	1963	3.000
67.	FIAT 559 SPORT COUPE, zaleten	1969	2.000
68.	VW 1300, zaleten	1964	2.000
69.	FORD TAUNUS 17 M, zaleten	1963	2.000
70.	VW 1200, zaleten	1955	1.000
71.	SKODA 1000 MB, nevozen	1964	1.000
72.	FIAT 600 D, nevozen	1963	1.000
73.	OPEL REKORD, zaleten	1963	500
74.	CITROEN DS 19, zaleten	1962	500
75.	VW FURGON, nevozen	1965	4.000
76.	7 kos. gum za potniška letala DC 9		7.000

Seznam ostalega blaga, ki ni objavljen v tem oglašju, bo objavljen na oglašni deski carinarnice Ljubljana. Ostalo blago in blago objavljeno v tem oglašju bomo prodajali v nedeljo, 8. 12. 1974.

Pravico udeležbe imajo vse pravne in fizične osebe. Udeleženci javne dražbe morajo v soboto, dne 7. 12. 1974, ki je določena za ogled blaga, vplačati 10% kavcije od začetne cene pri blagajni carinarnice Ljubljana v hali D, predstavniki OZD pa morajo poleg tega predložiti še pooblastilo svoje delovne organizacije.

Najmanjša kavcija za avtomobile in ostalo blago je din 500,00, najmanjši dvig je 50,00 din.

Oznaka reg. motorja in reg. karoserije pomeni, da bomo za kupljeno vozilo izdali potrdilo samo za registracijo motorja oziroma karoserije.

Vsak kupec avtomobila oz. motorja mora na svoje stroške izvršiti eventualno vtisnjenega šiferskih števil motorja ali karoserije pri podjetju Viator, Odsek za tehnične preglede v Ljubljani.

Prodano blago bomo izdajali iz carinskega skladišča po naslednjem razporedi: v ponedeljek, 9. 12. 1974 ne bo izdaje blaga, v torek, 10. 12. 1974 izdaja od zap. št. 1—40, v sredo, 11. 12. 1974 od zap. št. 40—75, v četrtek in petek pa za zamudnike.

Zadnji rok za plačilo in dvig kupljenega blaga je petek, 13. 12. 1974. Po dvigu blaga iz carinskega skladišča carinarnica Ljubljana ne bo priznavala reklamacij v pogledu kvalitete in kvantitete blaga.

Plačilo kavcij je možno samo v soboto, 7. 12. 1974. V nedeljo, 8. 12. 1974 ne bomo sprejemali nobenih vplačil.

Vse informacije o javni dražbi lahko dobite po telefonu št. 44-578, interna 53 od 2. 12. 1974 dalje.

POROKE

CELJE

Poročilo se je 17 parov, od teh: ANTON ROZMAN in MARIJANA STARLEKAR, oba iz Kompol; JOZE RZEK, Radeče in CVETKA BEVEK, Njivice ter MIHOVIL KRALJ in ANA IVANJKO, oba iz Celja.

GORNJI GRAD

JAKOB PRESEČNIK, 26, gradbeni inženir, Lenart in NEVENKA SENICA, 25, gradbeni tehnik, Mozirje ter LEOPOLD KREFELJ, 27, delavec, Bočna in IVANKA REPENSEK, 29, delavka, Smilavž.

LASKO

IVAN SENICA, delavec, Plazovje in DARINKA STOPAR, natakarica, Modrič; STANISLAV DERGAN, delavec, Kuretno in FRANCISKA RAMSAK, delavka, Rečica; SILVO ZUPANC, delavec, Zabukovica in ANTONIJA KNEŽAK, delavka, Debro ter ANDREJ PODBEVŠEK, strojnik, Rečica in JELKA STRAUS, delavka, Celje.

RECICA OB SAVINJI

EDVARD VRABI, 21, delavec, Breg pri Polzeli in KATARINA PREK, delavka, 19, Prihova ter JANKO VRABIČ, delavec, 24, Mozirje in MARIJA BORSNAK, 20, delavka, Prihova.

SENTJUR PRI CELJU

JURIJ GRADIČ, 24, delavec, Javni- ca in OLGA CENTRIH, 18, delavka, Breze pri Laškem ter JOZEF MIKOLIC, 80, upokojenec, Planina in ANGE- LA JERSE, upokojenka, Krani.

ZALEC

MILAN OJSTERSEK, 27, Rifengozd in JOZEFA UDOVIČ, 26, Zg. Gruševlje; MILAN SOLER, 37 in IVA VARJANČIČ, 28, oba iz Polzele; AVUGUST ZAGORIČ- NIK, 26, šempeter in SILVESTRA KREBS, 21, Šešče; IVAN TURNSEK, 20, Polzele in JOZEFA EMERŠIČ, 20, Breg; DRAGO STROJIN, 23 in JANA DAJCAR, 21, oba iz Žalca ter PAVEL PUNGARTNIK, 23 in NADA BASIČ, 20, oba iz Polzele.

SMRTI

CELJE

ALOJZ SEME, 62, Štore; MATIJA TOMSE, 55, Breg pri Polzeli; MARIJA OROZEN, 86, Trnovlje; MARIJA KUTNAR, 77, Celje; ANTONIJA JAMNIK, 78, Letuš; CECILIJA KAGER, 71, Celje; JAKOB KOLAR, 61, Bovše; TEREZLIJA NOVAK, 64, Novake; JULIJANA BA- TIC, 73, Celje; JOZEFA POŽUN, 75, Sevnica; CIRIL HROVAT, 54, Verpete; PRIMOŽ LUKMAN, 8 mesecev, Lator; RUDOLF CIMERMAN, 83, Celje; PRI- DERIK VODENIK, 72, Celje; BOLTE- ZAR KOPRIVSEK, 75, Šoštanj; ANTO- NIJA SOVINČ, 82, Celje; TEREZLIJA KLOPOTAN, 76, Celje in PAVLA NE- MENSEK, 76, Prebold.

GORNJI GRAD

FRANC BEVC, 68, upokojenec, Gor- nji grad; ANTONIJA PIRC, 87, gospo- dinja, Bočna.

LASKO

JANEZ PUSNIK, 86, soc. podpira- nec, Olešče.

RECICA OB SAVINJI

ALOJZ ZVIR, 50, kmet, Poljane.

SLOVENSKE KONJICE

IVAN PAK, 75, Gabrovlje; MARIJA BEZENSEK, 83, Konjice; IVAN PAJ, 86, Selski vrh; MARIJA BOGATIN, 53, Zg. Laže; NEŽA PEČAK, 72, Zbelovska gora.

SENTJUR PRI CELJU

FRANC BIKOVSEK, 60, kmetovalec, Marija Dobje; MARIJA ZALOKAR, 47, upokojenka, Sentjur in JANET KRA- MERSEK, 75, upokojenec, Lokarje.

ZALEC

JOZEFA AŠENBERGER, 19, delav- ka, Podgora; ANA GAJSEK, 79, gospo- dinja, Polzele in TEREZLIJA GROBEL- NIK, roj. Pernovšek, 78, gospodinja, Pe- trovče.

ROJSTVA

CELJE

29 dečkov in 22 deklic

SLOVENSKE KONJICE

2 dečka in 4 deklice

SENTJUR PRI CELJU

2 dečka in 1 deklica

TV SPORED

NEDELJA

Nedeljska popoldne: Igre brez meje, barvna oddaja
Povesti iz Dornih in okolice, barv- na oddaja
Mislino na vas
16.30 Poročila (Lj)
16.35 Propagandna oddaja (Lj)
16.40 Košarka Olimpija Bosna (JRT) (Lj)
16.45 Videoq — serijski barvni film (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski gospodarski komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 M. Božić: Človek in pol, barvna TV na- daljevalka (Zg)
21.00 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 Una — II. del oddaje iz serije Karavana (Lj)
21.35 Sportni pregled (Bgd)
22.30 TV Dnevnik (Lj)
PONEDELJEK
17.50 Obzorje (Lj)
18.05 Na sedmi strani — športna oddaja (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
19.40 Gospodarstva socialističnih držav (Lj)
19.50 Odlično (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 J. Laine: Viftasen masa — finska TV drama (Lj)
21.20 Sodobna oprema, barvna oddaja (Lj)
21.30 Kulturne diagonale (Lj)
22.00 Po Franciji — barvni film (Lj)
22.25 TV Dnevnik (Lj)

TOREK

16.35 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.55) (Bg)
17.40 Tik-tak: Prišla je miška (Lj)
17.50 Barvna risanka (Lj)
17.55 Obzorje (Lj)
18.10 Življenje v gibanju, barvni film (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Ne prežite: Najboljše knjige po izbiri poznavalcev (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TVD (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.55 Propagandna oddaja (Lj)
21.05 A. Ivanov: Sebe izgubijo opoldne — barvna TV nadaljevalka (Lj)
22.25 TV Dnevnik (Lj)
SREDA
18.05 Po sedeh napredka (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Mladi za mlade — oddaja TV Zagreb (Ljubljana)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.50 Srečena menažerija — cel. film (Lj)
21.45 Propagandna oddaja (Lj)
21.50 Minutna: Ansambel Design, barvna oddaja (Lj)
22.10 TV Dnevnik (Lj)

ČETRTEK

8.10 TV v šoli (Zg)
9.35 Francščina (do 10.10) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.35 Francščina (do 16.10) (Bg)
16.30 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.50) (Bg)
17.35 T. Seliskar: Bratislavina Sinjega galeba, barv TV nadalj. (Lj)
18.00 Obzorje (Lj)
18.15 Mosaik (Lj)
18.20 Svet v vojni — serijski dokumentarni film (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.05 M. Vitezović: Dimitrije Tucović — bar- vna TV nadaljevalka (Lj)
21.00 Kaa in kako na oddih (Lj)
21.10 Monitor: Beograd, mesto na rekah (Lj)
21.50 Impuls — oddaja TV Zagreb (Lj)
22.15 TV Dnevnik (Lj)

PETEK

8.10 TV v šoli (Zg)
10.50 Angleščina (do 11.25) (Bg)
14.10 TV v šoli — ponovitev (Zg)
15.45 Angleščina — ponovitev (Bg)
16.30 Madžarski TVD (Pohorje, Plešivec do 16.50) (Bg)
17.20 Veseli točogani: Dobrovo v Goriških Br- dih — I. del (Lj)
17.50 Obzorje (Lj)
18.05 Srečanje oktetov — III. del barvne od- daje (Lj)
18.35 Mosaik (Lj)
18.40 Začetek življenja — II. del (Lj)
18.50 Človek in okolje: Onesnaženje morja (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski notranjepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.10 Velika ljubzen — cel. film (Lj)
21.35 Propagandna oddaja (Lj)
21.40 Hariem — II. del barvne oddaje (Lj)
22.10 TV Kalipot (Lj)
22.30 TV Dnevnik (Lj)
SOBOTA
9.25 TV v šoli (Bg)
10.30 TV v šoli (Zg)
11.55 TV v šoli (Sa)
12.25 St. M. v. v. Smak za moške, barvni pre- nos (do pribl. 13.45) EVR (Lj)
16.35 Propagandna oddaja (Lj)
16.40 Košarka Beograd: Metastac — prenos (Beograd, Ljubljana)
v odmoru Propagandna oddaja (Lj)
16.15 Obzorje (Lj)
16.25 Peliclinova hči — barvni film (Lj)
19.10 Barvna risanka (Lj)
19.20 Cik-cak (Lj)
19.30 TV Dnevnik (Lj)
19.50 Tedenski zunanepolitični komentar (Lj)
19.55 3-2-1 (Lj)
20.00 Zdravilo — filmska burleska Charlija Chaplina (Lj)
20.30 Festival pesmi JA — prenos (Bg)
21.40 Moda za vas, barvna oddaja (Lj)
21.50 TV Dnevnik (Lj)
22.55 Barvna propagandna oddaja (Lj)
22.10 Fox v Hollywood — cel. film (Lj)
UHF — oddajnik Kravacev:
20.00 TV Drama (Bg II)
21.00 Dokumentarna oddaja (Bg II)
21.20 Človek gradi, ševci uničuje (Bg II)

POGLEIMO NAOKROG

EKSPRES MAKE UP

Pred kratkim sem se vrnila s krajšega potovanja po obali. Daljši čas tako ni mogoče zdržati. Pobegle cene zabavajo v kratkem času vsako varčno dušo. Zato mi je ostala v spominu še najbolj modrica, ki sem jo prinesla kar s seboj, začuda brezplačno!

Bilo je zvečer in tudi naša družba se je odločila za zabavo. Slaba »sudarna« glasba nas je kmalu dolgočasila in odšli bi že po prvem tonicwaterju, če ne bi... pri so-sednji mizi naredilo pll...

Tam so namreč sedeli neki uvoženi gostje, ki so se nam posmehovali s šampanjcem v očeh. Kdove, kateri zamašek je bil slednji, ki je nespretni natakariči zletel proti našemu omizju. Našel je prav moje oko. V poltemi so se mi najprej pokazali vsi NLP, nato pa je nastala temna praznina, kot vedno, kadar opazujemo svetleče objekte na nebu.

»Kaj morem, nesreča!« Vsi so tolažili prestrašeno natakaričo, ki je že slutila, kako bo ob službo. Preden se mi je oko spet privadilo medle svetlobe, sem dobila skodelico »nepocukranih« kamilic. In serviet za izpiranje. »Za modrico na očesu bo že mož kriv, samo da bi boleti prenehalo.«

No, anekdota pa ne bi bila pristna, če ne bi prišel natakarič, ki nam je stregel, pokasirat zapitka. Z enim samim elektronskim zamahom je ugotovil ceno pijače in kamilic. Ker nikakor ni hotel razumeti resnične šale, da so kamilice »renej«, smo morali pojasniti šefu strežbe, ki pa je stvar dokončal takole: »Vse, kar se servira na mizo, je treba plačati!« Torej tudi zamašek! In make up za desno oko! In film o NLP!

MARIJA MIKLAVC

LJUBEZEN PO SVETU

V NAGRADO ZMAGOVALCU

Južni Sudan. Savana se je čez noč ohladila. Iz kupolastih koč z rano zoro prigo-mazijo mladi, za njimi ro-sno mlada dekleta, ki jim iz mehov točijo krepilno pija-čo — govejo kri mešano z mlekom. Mladenci se odpla-zijo iz vasi in dije ko so od doma, bolj glasni postajajo. Ko se približajo na pol po-ti do sosednje vasi, dvignejo urnebesni vik in krik, začne se bojni ples, vedno bolj po-skočen vedno bolj divji. De-

kleta, ki ves čas strežejo mladim soplemenicem s kre-pilno pijačo, so stisnjena v kakšnem zakotju. Nedaleč proč se v mlado jutro dviga enak direndaj ter hrušč. Tam so mladi sosednje vasi. Mla-di in pravtako v kako zavet-je potuhnjene mladenke.

In ko sonce plane iz sava-ne kot ognjena krogla, se z bojnimi barvami prepleskani mladi vojščaki razvrstijo v bojne vrste. Tako tudi oni z druge strani. Začne se mač-

je oprezanje in zalezovanje, dokler si mladi dveh sosed-njih vasi ne stojijo z oči v oči. Takrat zaropčejo pali-ce, zabobnijo pesti, telesa se spoprimejo, zavalijo v prah in travo, začne se boj moža z možem, dokler eden od bo-reč se dvojice ne omaga, krikne ter odvrže svojo sul-co. Seveda tu in tam teče kri. Tu in tam je zlomljeno kakšno rebro, vendar danes so ti spopadi bolj zaradi va-je, zaradi tradicije, športa in

časti. Nekoč so bile žrtve.

In ko je boj končan, so premaganci deležni zaničeva-nja deklet, ki so jim bila v spremstvo. Po starem običa-ju pripada dekle zmagovalcu, le-ta pa si svoj bojni plen tu-di pri priči vzame, kajti bo-jišče se sprevrže v množstvo ljubezenskih gnezdec. Visoka savanska trava zakriva prizo-re, kako si zmagovalci jem-ljejo nagrado — in tudi to, kako se premaganci odkrade-jo domov.

Dvakrat, trikrat na leto preizkušajo mladi plemena Dinkov svoje moči. Manj krvav toda še vedno poln bušk in pekle-čih bolečin je njihov spopad. In dekleta, kot je tale na desni, vdano čakajo. Kar se ima zgoditi, se bo zgodilo. Vprašanje je le, ali bo njeno deklitvo nagrada fantu, ki ga je spremljala v boj ali bo plen onemu, ki ga bo premagal.

HUMOR

RAZLIČNA MERILA

Ata Tone zbere svoje dorasle hčere in sinove za družinsko okroglo mizo in udari kar naravnost:

— Za vas, dekleta, upam, da se boste čim prej oskrbele s poročnimi prstani in za vas fantje, upam, da se ne boste na kaj takega pustili ujeti.

PRI ZDRAVNIKU

Barska damica se da pregledati. Toži nad tem in onim.

Zdravnik: — Preveč delate. Močno ste utrujeni, zato vam priporočam, da štirinajst dni ne greste v posteljo...!

DON JUAN

Kaznenec skozi okno jetnišnice dekletu na ulici:

»Hej, deklica v belem klobučku. Imate mo-gočje tretjega julija 1980 kaj časa zame?!«

NESPORAZUM

Šef kandidatu:

»Torej o plači. Za začetek boste imeli dve-sto jurjev, pozneje seveda več.«

Kandidat šefu:

»Torej se oglasim pozneje.«

SAMO DOZDEVNO

Samo dozdevno živijo poročenj moški dlje kot samski. Poročenim se samo zdi, da je življenje v zakonu dolgotrajnejše...

Z nedavne likovne razstave Alojza Zavolovška v Velenju

CARINARNICA CELJE

objavlja,
da bo dne 13. XII. 1974 ob 11. uri v prosto-rih carinarnice

JAVNA DRAŽBA

blaga, odvzetega po carinskih prekrških po spisku št. 15—1201 z dne 21. XI. 1974, v začetni vrednosti din 40.692.—;

odstopljenega in odvzetega blaga po spisku št. 05—1200 z dne 21. XI. 1974 v začetni vrednosti din 25.435,50.

Javne dražbe se smejo udeležiti vse pravne osebe, ki morajo predložiti dokazilo o tem, da se lahko ukvarjajo s tovrstnim prometom blaga.

Interesenti si lahko ogledajo blago dne 13. XII. 1974 med 8. in 11. uro.

Kavcijo v višini 10 odst. od začetne cene je treba položiti s čekom pred začetkom dražbe.

Cene veljajo fco carinarnica. Prometni davek plača kupec. — Kupec mora kupnino plačati v petih dneh od prodaje blaga.

Za vse informacije se obrnite na Carinarnico Celje, telefon 25-700, interno 20.

Zavod za spomeniško varstvo Celje

objavlja prosto delovno mesto

TAJNIKA-RAČUNOVODJE

POGOJI: srednja izobrazba, obvladanje strojepisja in finančnih poslov; zaželeno praška, poskusno de-lo en mesec.

Nastop dela takoj oziroma po dogovoru. Osební dohodki po samostojnem sporazumu.

Prijave z dokazilom o izpolnjevanju pogojev poš-ljite Zavodu za spomeniško varstvo Celje, Trg svo-bode 10. Objava velja do zasedbe delovnega mesta.

**Žalčani — vaš da
za hitrejši
razvoj občine!**